

Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc

Contents

Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc	2
1. Chương 1: Ký Ưc	2
2. Chương 2: Hàn Gia	3
3. Chương 3: Bằng Mọi Cách	4
4. Chương 4: Kết Hôn	5
5. Chương 5: Đêm Tân Hôn	7
6. Chương 6: Đau Đớn	8
7. Chương 7: Ly Hôn?	9
8. Chương 8: Buổi Tiệc Đáng Nhớ	10
9. Chương 9: Gặp Gỡ	11
10. Chương 10: Âm Áp	12
11. Chương 11: Nhận Ra	14
12. Chương 12: Kỳ Lạ	15
13. Chương 13: Đậu Thai	16
14. Chương 14: Nhắc Nhở	17
15. Chương 15: Lo Lắng	18
16. Chương 16: Thất Giúp Tôi	20
17. Chương 17: Bí Mật	21
18. Chương 18: Mang Cơm Trưa	22
19. Chương 19: Đừng Như Vậy	24
20. Chương 20: Lên Giường Ngủ	25
21. Chương 21: Cô Ta Đã Biết	26
22. Chương 22: Tôi Không Cần	27
23. Chương 23: Mua Quà Cho Hân	29
24. Chương 24: Truy Sát	30
25. Chương 25: Trò Chơi Chỉ Mới Bắt Đầu	31
26. Chương 26: Lí Trí Mâu Thuẫn	32
27. Chương 27: Sống Không Bằng Chết	33
28. Chương 28: Một Phần Nhỏ	34
29. Chương 29: Đứa Bé Đầu Tiên Chính Anh Giết Chết..	35
30. Chương 30: Cuối Cùng Còn Lại Được Gì	37
31. Chương 31: Gột Rửa Tất Cả	38
32. Chương 32: Cảm Ơn Anh	39
33. Chương 33: Trung Quốc - Ngàn Đau Thương,tạm Biệt	41
34. Chương 34: Sáu Năm Sau - Los Angeles..!	42
35. Chương 36: Anh Luôn Bên Em	43
36. Chương 37: Sóng Gió Sắp ập Đến	44
37. Chương 38: Tôi, Hàn Yêu Hy Đã Trở Về	45
38. Chương 40: Gặp Lại ‘ Chồng Trước ’	46
39. Chương 41: Sáu Năm Gặp Lại Cô Đã Khác Từ Ngoài Lẫn Trong..	48
40. Chương 42: Toà Thành Red	49

41. Chương 43: Xích Ứng	51
42. Chương 44: Một Khoảng Thời Gian Dài	52
43. Chương 45: Dark Rose	53
44. Chương 46: Sẻ Thú Vị Lắm Đây	54
45. Chương 47: Con Sẻ ‘ Chăm Sóc ’ Thật Tốt	55
46. Chương 48: Sợ Bẩn	56
47. Chương 49: Buổi Đầu Giá - Một Cú Lừa Ngoạn Mục	57
48. Chương 50: Thuốc An Thần	58
49. Chương 51: Ngày Nay Sáu Năm Trước	59
50. Chương 52: Muốn Chuộc Lỗi Sao	60

Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc

Giới thiệu

Cha mẹ cô vốn yêu thương chị gái cô hơn cô, mọi điều tốt đẹp đều dành cho chị. Chính vì vậy họ lại l

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-cuong-nhan-cung-tong-tai-phuc-hac>

1. Chương 1: Ký Ức

- Uyên Vân xin em đừng bỏ anh, anh sẽ cố gắng mà anh sẽ lập sự nghiệp anh sẽ là người thành đạt sẽ lo cho em chỉ xin em đừng bỏ anh, Uyên Vân - Anh tỉnh dậy sau giấc mộng trấn anh thoát hết mồ hôi áo ướt đầm

Anh lấy tay xoa xoa mi tâm anh còn nhớ rõ thậm chí nhớ rất rõ, ngày đó mưa rất lớn, mưa tầm tã. Cũng là ngày mà cô gái nhỏ của anh bỏ anh đi

- Em cần anh có sự nghiệp có tiền tài địa vị em không cần một thằng vô dụng ở bên. Thời buổi này không có việc một mái nhà tranh 2 trái tim vàng đâu -

Câu nói đó như hằn sâu vào trong tâm trí của anh luôn nhắc nhở anh. Anh làm việc cật lực điên cuồng, cuối cùng anh cũng có sự nghiệp tiền tài nhưng Uyên Vân bây giờ em ở đâu.

Tiểu Vân hãy quay về với anh mình sẽ cùng nhau sống hạnh phúc.

Màn đêm ngự trị khắp không gian ánh trăng tròn ngoài cửa sổ sáng toả giữa màn đêm có một người thao thức

Sáng hôm sau ánh nắng len lỏi từ cửa sổ lên chiếc giường kingsize màu đen, trên giường là một người đàn ông tóc được cắt tỉa gọn gàng chân mày kiếm sắc bén, mũi cao nghiêm nghị đôi môi mỏng

Anh tỉnh dậy sau giấc ngủ, hai mắt đỏ ngầu chứng tỏ anh không ngủ ngon giấc. - Rìnggg - Tiếng chuông điện thoại vang lên phá vỡ không gian yên tĩnh

Anh vươn tay cầm điện thoại đặt lên tai giọng không chút tình cảm vang lên - Nói -

- Thừa chủ tịch cuộc họp hội đồng quản trị 20 phút nữa sẽ bắt đầu ạ - Giọng Tấn Ngạo cung kính vang lên

Anh vẫn bình thản trả lời - Uhm -

Tấn Ngạo là tài xế kiêm trợ lý của anh nhưng trong bang anh là sát thủ dao găm anh sử dụng gao dăm giỏi nhất trong bang

Anh bước xuống giường hướng phòng tắm đi đến

Tắm xong anh đi đến phòng thay đồ trên lưng anh là hình xăm con rồng màu đen dài từ vai đến lưng trông rất rùng rợn

Anh khoát lên mình bộ vest màu đen được cắt may gọn gàng kết hợp với cơ thể săn chắc của anh thì không thể chê vào đâu a ~

Anh sải bước xuống nhà thì quản gia Kim đi tới cung kính nói

- Cậu chủ có ăn sáng không ạ? -

- Không cần - Anh vẫn vậy lạnh lùng đáp lại rồi đi ra chiếc xe Cadillac đang đợi sẵn ngoài sân

Tấn Ngạo mở cửa xe cho anh bước lên.

Xe lăn bánh hướng về tập đoàn Tề Thị

Tấn Ngạo nhẹ giọng nói - Thừa lão đại số vũ khí bên ta gửi đi bị chặn lại ở Ý rồi ạ -

- Diệt - Tề Ngạo Thần khuôn mặt vẫn bình lặng khi nói ra từ đó

Tấn Ngạo như đã hiểu ý chuyên tâm lái xe

Xe ngừng bánh tại cổng chính, trước cổng là 2 chữ Tề Thị to lớn được dát vàng nổi bật.

Tập đoàn cao lớn như cây nấm mọc giữa thành phố cao tận 100 tầng.

Tề Ngạo Thần đồng dặc bước vào ai thấy anh cũng cung kính cúi chào

Tề Ngạo Thần vẫn thản nhiên đi thang máy lên tầng cao nhất là nơi làm việc của anh.

2. Chương 2: Hàn Gia

- Hàn Trạch -

Có một cô gái tóc xoắn theo lọn đang ngồi chễm chệ trên ghế khuôn mặt trang điểm đậm lòe loẹt với bộ váy màu tím nhạt

Cô chính là Hàn Uyên Vân

- Hàn Yêu Hy mày đâu rồi - Cô vừa mân mê móng tay vừa thét lớn hướng lên lầu

Lúc này trên cầu thang một cô gái mặc quần jean rách nhiều chỗ cùng với áo sơ mi đã rách ngay đầu vai chạy xuống

Tóc thẳng được cột đuôi ngựa qua loa, trên trán cô đầy rẫy mồ hôi cô mở miệng - Vâng chị gọi em ạ? -

- Giày tao dơ rồi lau giùm cái - Cô lạnh nhạt lên tiếng

- À dạ - Cô cầm khăn lau hướng xuống

- Chắc chắc tao không muốn cái khăn lau tao muốn mày dùng miệng làm sạch vết bẩn cho tao - Cô cười khinh lên tiếng

- Chị.. em.. không..em - Cô hốt hoảng chưa kịp nói hết lời thì có một lực đẩy đầu cô xuống miệng cô do hở nên đầu lưỡi đã đụng đến mũi giày của Hàn Uyên Vân

- Ừm Ừm C.h..i- Cô cố gắng dựng dậy nhưng lực quá mạnh cô không thể vùng dậy

Qua một lúc Hàn Uyên Vân thả ra cô vùng ngược đầu lên - Chị chị - Cô nhìn Hàn Uyên Vân hốt hoảng

- Sao nào có giỏi thì đánh tao đi cái thứ nghiệt chủng - Cô cười khinh vừa nói với Hàn Yêu Hy

Cô nghe đến những lời này lại bật khóc nhưng cơn đau nhói ở đầu đã thức tỉnh cô Hàn Uyên Vân nắm lấy đuôi tóc cô dựng ngược ra sau cảnh cáo

- Cái thứ nghiệt chủng như mày cũng có quyền khóc hả huhh sao mày không chết luôn đi - Hàn Uyên Vân điên cuồng nói

Cô ngừng khóc vì cô quen rồi cô nghĩ đến mẹ - Mẹ ơi con mệt quá con thật sự mệt rồi -

Một lúc sau bước vào cửa là 1 người đàn ông và một người phụ nữ không ai khác là Hàn Đông Quân và Lâm Triệu My

- Ba mẹ - Hàn Uyên Vân hôn hờ chạy ra cửa đón ba mẹ

- Nha đầu ngốc này con ăn gì chưa nào - Giọng Lâm Triệu My sủng nịch vang lên

- Dạ chưa con đợi ba mẹ về cùng ăn ạ - Cô cười tủm tỉm nói

Hàn Đông Quân nhìn Hàn Yêu Hy đang đứng 1 góc ánh mắt ướm dẫm sâu thẳm bên trong là vực sâu không đáy.

- Hàn Yêu Hy mau dọn cơm lên bàn - Hàn Đông Quân không thương tiếc sai khiến cô

Riêng Hàn Yêu Hy cô đã quá quen nên không quan tâm xoay người hướng nhà bếp đi tới

Sau bữa cơm ai cũng về phòng mình, Hàn Yêu Hy lê bản thân mình lên tầng 3 đây là tầng cao nhất trong biệt thự

Căn phòng cũ nát này là dành cho cô, trong mắt gia đình này cô còn tệ hơn người hầu

Cô bước đến một góc nhỏ trong phòng vươn tay lấy tấm hình lẳng lặng nhìn rồi khóc

Bao năm rồi cô cũng chỉ có tấm hình này làm bạn tâm sự cùng cô đó là tấm hình của mẹ cô đang cười với cô

Khóc mãi đến khi cạn nước mắt cô thiếp ngủ lúc nào không hay.

3. Chương 3: Bằng Mọi Cách

Lúc này trên tầng cao nhất của Tề Thị, Tề Ngạo Thần đang nhìn ra ngoài cửa sổ xuất thần suy nghĩ

- Uyên Vân cuối cùng anh cũng tìm được em, bằng mọi cách anh sẽ cưới được em - Tề Ngạo Thần ánh mắt dịu dàng suy nghĩ

Lúc này tiếng gõ cửa vang lên sau đó là tiếng Tấn Ngạo vọng vào

- Thưa chủ tịch tài liệu ngài cần đã có - Tấn Ngạo vừa nói vừa mở cửa bước vào

- Đọc đi - Tề Ngạo Thần lạnh lùng mở miệng

- Hàn Uyên Vân 22T là con gái của Hàn Gia.....- Tấn Ngạo luyện thuyên nói

- Được rồi để đó và ra ngoài đi - Tề Ngạo Thần không nhìn nói

Tấn Ngạo bước ra ngoài, Tề Ngạo Thần vươn tay lấy tập tài liệu mở ra

- Uyên Vân đã mấy năm rồi anh chưa gặp được em, em bây giờ chắc xinh đẹp lắm - Tề Ngạo Thần nhập tâm suy nghĩ

- Hàn Trạch -

Vào lúc này ở phòng khách Hàn Đông Quân sắc mặt khó coi ngồi cùng Lâm Triệu My

- Bà coi đi đang yên đang lành tự nhiên ép hôn bắt buộc con gái mình phải cưới - Hàn Đông Quân tức giận nói

- Haiz ai cũng biết Tề Ngạo Thần là người lãnh khốc tàn nhẫn con gái yêu quý của mình mà gả vào nhà đó có khi chết ở bên đó lúc nào còn không hay - Lâm Triệu My lo lắng

Hai người đều ủ rũ, Hàn Đông Quân đôi mắt sáng ngời khi nhìn thấy Hàn Yêu Hy đang dọn dẹp nhà cửa xoay qua hướng Lâm Triệu My nói nhỏ

- Tôi có cách rồi kêu Hàn Yêu Hy cưới thay con gái mình dù gì nó cũng mang họ Hàn -

- A đúng rồi ông hay quá như vậy đi - Lâm Triệu My vui vẻ nói

- Yêu Hy lại đây ba nói nghe nào - Hàn Đông Quân với giọng sùng sục vang lên

Hàn Yêu Hy chạy lại - Vâng ba gọi con -

- Ba muốn con kết hôn với một người này vì Tề Thị sẽ giúp chúng ta rất nhiều - Hàn Đông Quân nói

- Dạ kết...hôn ạ? - Hàn Yêu Hy bất ngờ thốt lên

- Đúng vậy con gái 1 tháng sau là lễ cưới con hãy chuẩn bị đi nhé - Hàn Đông Quân như bắt được vàng

Hàn Yêu Hy định lên tiếng từ chối nhưng lại nghĩ mình không có tư cách đó nên đành phải chấp nhận.

- Vâng ạ - Hàn Yêu Hy ủ rũ

- Khoẻ rồi vậy để tôi gọi cho Tề Tổng - Hàn Đông Quân vừa nhấc điện thoại vừa nói

Tiếng chuông dài vang lên không lâu sau đó được nhấc máy

- Nói - Giọng nói Tề Ngạo Thần vang lên trong điện thoại

- Vâng Tề tổng bên tôi chấp nhận việc kết hôn 1 tháng sau sẽ diễn ra - Hàn Đông Quân cung kính như sợ đắc tội

- Uhm - Tề Ngạo Thần nói xong rồi dập máy

Tuy bề ngoài lạnh lùng nhưng không ai biết trong lòng hắn đang vui đến mức nào

Năm xưa Uyên Vân bỏ hắn vì hắn không có sự nghiệp tiền tài

Bây giờ hắn một tay che bầu trời hắn muốn có cái gì là phải có. Uyên Vân lại gặp nhau rồi...

Hết chương 3

4. Chương 4: Kết Hôn

1 tháng trôi qua thật nhanh, thắm thoát đã đến ngày kết hôn của 2 gia đình Tề - Hàn

Lễ cưới của Tề Ngạo Thần được tổ chức tại khách sạn REX, vô cùng hoành tráng và xa hoa

6h30 khách mời kéo đến nườm nượp toàn là những người có máu mặt trong thương trường, bạch đạo lẫn hắc đạo đều đến tham dự

Đám cưới hắc vương của hắc đạo ai dám không tới chứ

- Phòng cô dâu -

Hàn Yêu Hy khuôn mặt có hơi nao núng không biết người mình cưới sẽ như thế nào
Cô khoác lên mình chiếc váy cưới trễ vai xẻ ngực táo bạo phần dưới xoè ra làm cô như một công chúa
Tóc được uốn xoắn lộn xoã ngang bờ vai trắng như tuyết của cô trên đầu cô là vòng hoa được kết rất đẹp
Lúc này trên lễ đường khách mời đã đến đông đủ làm kín hết khán trường
Tề Ngạo Thần trên người mặc bộ vest màu đen được cắt may kỹ càng tôn lên sự cương nghị của hấn
Bây giờ ánh mắt hấn đang hướng cánh cửa, tiếng nhạc du dương vang lên cánh cửa từ từ mở ra
Yêu Hy với vẻ đẹp xuất chúng cùng với bộ váy cưới bước vào lễ đường
Cô khoác tay Hàn Đông Quân tiến lên bục thật chậm rãi
Hàn Đông Quân nhoẻn miệng cười vừa đưa tay cho Tề Ngạo Thần
Yêu Hy suy nghĩ - Ôi chồng mình thật là đẹp trai a -
Tề Ngạo Thần nhìn Yêu Hy với nỗi căm hận, năm xưa cô đã bỏ hấn trong lúc tuyệt vọng nhất
Từ bây giờ hấn sẽ hành hạ cô từ từ Uyên Vân hãy đợi đó hấn nhếch mép cười khinh
Yêu Hy vẫn cúi đầu nên không thấy Tề Ngạo Thần đang nhìn mình
Những lời của cha giáo được nói qua, đến lúc trao nhẫn Tề Ngạo Thần cầm tay Yêu Hy trao vào chiếc nhẫn kim cương sáng ngời
Yêu Hy cảm động nhìn chiếc nhẫn trên tay mình, mình đã thật sự kết hôn rồi sao
Hàn Yêu Hy cầm bàn tay thô ráp những đốt tay chai sạn do dùng súng của Tề Ngạo Thần vươn tay đeo chiếc nhẫn cho hấn
Cuối cùng hấn đưa mặt lại gần cô hai người chỉ cách nhau 1cm, bờ môi lạnh lạnh của hấn chạm vào môi cô
Yêu Hy khuôn mặt đỏ bừng vì là nụ hôn đầu, nụ hôn như chuồn chuồn lướt nước, thoáng qua nhưng để lại cho Yêu Hy biết bao cảm xúc
Tiệc cưới được bắt đầu Hàn Yêu Hy khoác tay Tề Ngạo Thần đi tiếp khách.
Dần dần xong tiệc cưới hai chân của Yêu Hy rã rời vì đi lại quá nhiều, Tề Ngạo Thần kêu người đưa Hàn Yêu Hy về biệt thự của hấn
Hàn Yêu Hy ngồi trên xe, cảnh vật nhanh chóng lướt qua cô, cô lẳng lặng ngồi nhìn.

- Dinh Thự Tề Gia -

Bên ngoài được thiết kế theo kiểu Châu Âu, xung quanh nhà được 1 vườn hoa vây quanh
Trước cổng có 1 người chạy ra cúi đầu cung kính nói - Tề phu nhân chào mừng người -
Đó là quản gia Lâm là quản gia dinh thự này đã 20 năm
Yêu Hy đang lảng lảng trong lòng

- Tề Phu Nhân? -

Hết chương 4

5. Chương 5: Đêm Tân Hôn

Khi cô hồi thần thì vô thức đã lên tới lầu cô được quản gia Lâm dắt vào phòng tân hôn

Căn phòng được thiết kế theo gam màu chủ đạo là đen và trắng trên dra giường trắng tinh được trải hoa hồng

Xung quang phòng được đặt nền cực kì thơ mộng

- Tề phu nhân đây là phòng của người và ông chủ ạ - Quản gia Lâm đưa tay mời Hàn Yêu Hy

- Vâng con cảm ơn bác ạ bác cứ gọi con là Yêu Hy không cần phu nhân gì đó đâu ạ - Yêu Hy hiền lành cười nói

- Vâng Yêu Hy - Quản gia Lâm nhin cười nói

Cô gái này thật khác lạ không khinh thường người khác như các cô gái ông chủ dẫn về trước đây Quản gia Lâm thầm nghĩ

Hàn Yêu Hy bước vào phòng ở trên tường là hình cưới của hần và cô

Trong hình hần cầm tay cô cô dựa vào lồng ngực rắn chắc của hần mà chụp

Cô đi quan sát phòng một lúc rồi mới hướng phòng tắm đi đến

Cởi bỏ chiếc váy cưới nặng nề những đồ trang sức ra cơ thể nuột nà trắng như tuyết hiện ra giữa hơi nước bốc lên làm không gian vô cùng ám muội

Cô tắm rửa xong khoác áo choàng tắm màu đen đi ra

Nhưng sao bây giờ anh vẫn chưa về

Ánh mắt trông ngóng ngoài cửa nhưng vẫn đóng chặt im lìm

Không biết từ khi nào cô nằm thiếp đi trên chiếc giường kingsize màu đen

- Cách - Mơ màng tỉnh dậy bóng hình cô chờ đợi cuối cùng cũng đã quay về

Cô ngược nhìn đồng hồ đã là 3 giờ sáng, cô bước xuống giường đi lại đỡ anh

Trên người anh nồng nặc mùi rượu mùi thuốc lá

Cô đỡ anh lên giường cởi giày cho anh cởi áo, cô xoay người đi lấy khăn định lau cho anh

Bỗng một cánh tay vòng qua eo cô kéo cô nằm lên giường, chưa kịp định hình hần đã lật cô nằm dưới

Nam thượng nữ hạ tứ thế cực kì ám muội

Cô lấy hai tay áp lên vòm ngực rắn chắc định đẩy anh ra nhưng chưa kịp đẩy

Khoang mũi của cô đã ngập tràn mùi rượu, môi anh chiếm lấy môi cô điên cuồng ngấu nghiến làm môi cô bật máu

Anh đưa lưỡi vào khoang miệng cô tìm kiếm chiếc lưỡi dính hương của cô mạnh mẽ mút lấy

- Ừ.. Ừmm.. Anh Tề.. Ngạo..Thần ưm - Cô ra sức lên tiếng nhưng tất cả đều bị anh nuốt vào trong

Mãi đến khi cô sắp đứt hơi thì anh mới luyến tiếc buông tha đôi môi sưng đỏ của cô

- Hàn Uyên Vân tôi hận cô tại sao cô lại làm như vậy tôi sẽ hành hạ cô đến chết Hàn Uyên Vân - Anh vừa bóp cằm cô giọng nói trầm đục xả thẳng vào mặt Hàn Yêu Hy

Hàn Yêu Hy hoảng hốt suy nghĩ Hàn Uyên Vân sao nhưng cô là Hàn Yêu Hy mà tại sao lại như vậy

- Em không phải là Hàn Uyên Vân em là Hà..n ư.. Ừm...Ừ - Chưa kịp nói dứt câu môi cô lại bị anh chiếm lấy ngồng cuồng dây dưa

Nước mắt từ khoé mắt cô chảy dài lăn trên gối...

Hết chương 5

6. Chương 6: Đau Đớn

Tay anh lần mò xuống nút thắt áo choàng tẩm của cô cởi ra, cảnh xuân từ từ hiện ra hết trước mặt anh

- Cầu xin anh dừng lại đi hức huhh - Hàn Yêu Hy nước mắt đầy mặt cầu xin hân

- Dừng lại huh cô tưởng cô là cái thá gì mà bắt tôi dừng lại - Tề Ngạo Thần kề sát mặt cô phà vào tai cô

Mùi hương nam tính của hân tràn ngập xung quanh cô

Tay hân lạnh lạnh từ từ di chuyển xuống nơi đã ẩm ướt giữa 2 đùi cô

Hân cởi quần để lộ ra côn thịt đã cương cứng từ lâu

Hân lại sà xuống mặt cô lời nói quỵ dị

- Động phòng nào bà xã hahaha - Tiếng cười ma quỷ hân sà vào cô

Cô run người nước mắt cứ trào ra ướt đầm cả gối

Một cơn đau buốt từ hạ thân truyền lên đại não

- AAAAAA - Cô tuyệt vọng thét lên

Một chút máu cùng thủy dịch của cô ứa ra giữa nơi đang giao hoan kịch liệt

Hân mạnh mẽ ra vào hoa huyệt đang sưng của cô

Vật cứng của hân chạm sâu đến tử cung của cô

Cô đau đớn nói không ra tiếng mặc cho hân hành hạ cô

- Hàn Uyên Vân cô nên nhớ cô là thứ đàn bà không ai cần đừng có mà làm giá với tôi - Tề Ngạo Thần hét lớn vào mặt cô

Nói xong bóp cầm cô lại ngấu nghiến môi của cô, máu tanh hoà quyện cùng với nộ hân

Hân ra vào càng mạnh mẽ cơn đau dần biến mất những khoái cảm bắt đầu lấp đầy cô

Cô cắn môi không cho cô bật ra tiếng rên rỉ kinh tởm đó

- Tôi ư Umm Tôi không...phải là Hàn... Uy..ên Vân ư mm tôi là Hàn ưm...Yêu Hy ư ưm - Cô bật ra câu cuối cùng trước mặt cô tối sầm lại ngất xỉu

- AAA- Tề Ngạo Thần gầm nhẹ rồi bắn hết tinh dịch vào sâu trong cô rồi gục xuống bên cạnh cô

Ánh trắng rọi vào chiếc giường lớn đang nằm kiệt sức

Ánh nắng từ đâu đã rọi thẳng vào 2 người đang nằm trên giường

Hàn Yêu Hy mở đôi mắt đắm nước mắt tỉnh dậy

Hạ thân đau như bị ai tách ra eo lưng của cô như bị gãy cô lại nhớ đến đêm ác mộng đêm qua

Bất giác nhìn bên cạnh, hân đang chìm đắm trong giấc ngủ say bỗng mở to hai mắt màu xanh dương ra nhìn thẳng vào cô

Cô hốt hoảng lúng túng không biết làm gì

Hân ngồi dậy nhớ đến ngày hôm qua, hân còn nhớ cô nói gì mà cô không phải Hàn Uyên Vân

Mặt hần lạnh lại xoay qua đối mặt thẳng với cô, Hàn Yêu Hy mái tóc lù xù đôi mắt ướt đầm môi sưng đỏ trên cổ đầy vết hôn

- Cô tên gì? - Tề Ngạo Thần lạnh lùng hỏi cô

- Em tên Hàn Yêu Hy - Cô cố gắng mấp máy đôi môi sưng đỏ để nói

Hết chương 6

7. Chương 7: Ly Hôn?

- Hàn Yêu Hy? tại sao lại là cô đáng ra phải là Hàn Uyên Vân chứ - Tề Ngạo Thần thắc mắc nói

- Tôi k..không biết ba tôi nói tôi phải kết hôn với anh - Hàn Yêu Hy

- Mẹ kiếp, dám chơi Tề Ngạo Thần này - Hần la lên làm cô sợ chết khiếp

Hần nhìn vết máu như bông hoa đỏ rực nổi bật nằm trên dra giường trắng tinh nheo mày kiểm lại một chút rồi bình thần

Anh đi lại salon ngồi ra lệnh - Lại đây -

Hàn Yêu Hy đi lại ngồi đối diện hần

- Bây giờ mà ly hôn thì sẽ ảnh hưởng đến danh tiếng và hình ảnh của tôi nên việc ly hôn sẽ nán lại - Tề Ngạo Thần chán ghét bỏ lại câu nói đó rồi đứng lên hướng phòng tắm đi

- Vâng..Vâng.- Hàn Yêu Hy vụng về trả lời

Cuộc đời của cô là vậy không có quyền từ chối chỉ được thuận theo

Ngước mắt lên để cho nước mắt không chảy xuống mạnh mẽ mà sống tiếp trên đời này không ai thương cô cả

Một mình cô phải yêu thương cô

Cô đứng dậy phần eo vẫn còn ê ẩm bước vào phòng tắm

Nước ấm gột rửa cơ thể dơ bẩn của cô nơi giao hoan ngày hôm qua lại đau rất cả lên

Cô choàng khăn tắm rồi bước ra

Cô đi xuống lầu nhìn thấy hần đang ăn sáng

- Cho tôi hỏi dra giường mới ở đâu - Cô hỏi quản gia Lâm

- Thưa phu... Yêu Hy để tí bác sẽ cho người dọn - Quản gia Lâm hướng cô nói

- Thôi ạ cứ đưa cho con con sẽ dọn con có tay chân con làm được ạ - Hàn Yêu Hy vui vẻ trả lời

- Để đó tí sẽ có người làm lại đây ăn sáng - Tề Ngạo Thần không nhìn cô lên tiếng

- Nhưng..- Cô định nói nhưng nhìn vẻ mặt của hần cô không dám cãi

Cô ngoan ngoãn ngồi ăn sáng, ăn một lúc hần cầm áo vest ra ngoài

không doái hoài tới cô

Cô ăn xong không biết làm gì nên ra vườn hoa đi dạo một chút

Gần đông không khí bắt đầu se lạnh những bông hoa ngoài vườn không nở rộ như trước nữa

Cô ngồi xích đu xuất thần, ánh mắt màu hổ phách của cô sâu thẳm đượm buồn cả một khoảng không bên trong

- Tề Thị -
- Cốc.. cốc..cốc- Tiếng gõ cửa kèm theo tiếng của cô thư ký vang lên
- Thưa chủ tịch, tối nay là buổi tiệc sinh nhật của tổng giám đốc tập đoàn Berson gửi thiệp mời ngài ạ - Cô thư ký cung kính nói
- Vào và để nó ở đây - Tề Ngạo Thần lạnh lùng ra lệnh
Cô thư ký bước vào với bộ váy xẻ ngực làm cho núi đôi lộ ra càng rõ hơn
Cô tên là Đường Sa Sa là thư ký của Tề Ngạo Thần cực kỳ thích hấn nhưng không dám nói ra
Vì Tề Ngạo Thần biết ai trong công ty thích hấn sẽ lập tức đuổi việc
Đường Sa Sa đem thiệp vào và để trên bàn rồi lập tức đi ra
Hấn vẫn nhập tâm làm việc đến khi núi công việc hết hấn mới để ý đến thiệp mời
Hấn chán ghét nghĩ - Phải đưa cô ta theo nữa thật phiền phức -
Tan làm hấn cầm áo vest phóng xe đi về biệt thự
Hết chương 7

8. Chương 8: Buổi Tiệc Đáng Nhớ

Chiếc xe Lamborghini màu bạc gầm rú chạy vào biệt thự xa hoa, Tề Ngạo Thần bước xuống xe
Hấn đi vào phòng khách bắt gặp cô đang ngồi xuất thần
Hấn bất giác ngẩn nhìn cô, cô ta tính ra cũng thật xinh đẹp đôi mắt màu hổ phách khuôn mặt trái xoan đôi môi đỏ mọng
Hấn lắc đầu nhẹ từ từ tiến lại cô
- Chuẩn bị đi tiệc - Hấn phun ra bốn chữ rồi đi thẳng lên lầu
Cô ngồi suy nghĩ một chút sau đó mới lục đục chạy lên lầu
Cô vừa mở cửa ra đã thấy hấn đang mặc áo sơ mi
Vòm ngực hấn rắn chắc cơ bụng bắp tay đều được thu vào mắt cô làm mặt cô đỏ bừng
Cô đi đến tủ đồ của mình lấy một bộ váy đi vào phòng tắm thay
Cô bước ra trên người là bộ đầm cúp ngực màu đen đuôi cá ôm sát vào thân hình mỹ lệ của cô làm phô ra 3 vòng đầy đặn của cô
Hấn ngồi trên giường đang thất cầ vạt nhìn cô xuất thần một lúc lại quay về với dáng vẻ ban đầu
- Nhanh lên tôi không muốn trễ - Hấn nhả mặt lên tiếng
- Vâng - Hàn Yêu Hy vội vã lấy đôi giày cao gót màu đen hợp màu với bộ váy mang vào
Cô bước ra đã thấy anh ngồi trong xe đang đợi mỗi mình cô
- Cạch - Cô mở cửa bước vào xe nhanh chóng đã ngồi gọn trên ghế xe
Chiếc xe lamborghini lại lần nữa chuyển bánh đến buổi tiệc
Trên đường đi không ai nói gì với ai yên lặng đến đáng sợ
Đến nơi cô bước xuống nhìn xung quanh

- Khoác tay tôi nhớ diễn cho tốt vào - Tề Ngạo Thần hướng cô nói
 Cô bước đến khoác tay vào cánh tay anh cùng anh hiên ngang bước vào buổi tiệc
 Người đầu tiên thấy hấn là Dịch Thiên - Tổng giám đốc tập đoàn Berson cũng là chủ bữa tiệc này
 - Aa Tề Tổng đến rồi sao hoan nghênh - Dịch Thiên với khuôn mặt phúng phính thân hình nục nịch đi lại
 Tề Ngạo Thần chỉ lạnh lùng gật nhẹ đầu
 - Đây là?..- Dịch Thiên nhìn sang Hàn Yêu Hy thắc mắc
 - Xin chào tôi là Hàn Yêu Hy - Cô lên tiếng giới thiệu
 - Đây là vợ của tôi - Tề Ngạo Thần vòng tay qua eo cô bá đạo tuyên bố
 Hàn Yêu Hy nhìn bàn tay đang siết chặt eo mình trái tim cô lại có chút ấm áp thật kì lạ
 Hàn Yêu Hy cười lạnh nghĩ chỉ là diễn kịch thôi đừng ảo tưởng
 Cô cũng vui vẻ phối hợp nở nụ cười tươi tắn với Dịch Thiên
 Tiếng nhạc du dương trầm ấm ngự trị khắp không gian, mọi người bắt đầu những vũ điệu khiêu vũ uyển chuyển
 Hàn Yêu Hy đang đứng bỗng có một lực kéo mạnh cánh tay cô chưa kịp nhận ra tay hấn đã để ở eo cô tay cô đặt ở vai hấn
 Hai người bắt đầu khiêu vũ, Hàn Yêu Hy nhìn hấn trong lòng ngập tràn cảm xúc khó tả
 Tề Ngạo Thần nhận ra mình cũng không chán ghét cô ta cho lắm
 Cả hai người chìm đắm vào suy nghĩ riêng không biết khi nào bản nhạc đã kết thúc
 - Tôi có thể đi ra ban công không - Cô áp úng hỏi hấn
 - Được - Tề Ngạo Thần buông lỏng tay thả cô ra
 Cô nhanh chóng đi ra ban công
 Hết chương 8

9. Chương 9: Gặp Gỡ

Ánh mắt Tề Ngạo Thần không lúc nào không nhìn Hàn Gia đang vui vẻ giao tiếp
 Anh nhìn Hàn Uyên Vân đắm chiêu
 Hôm nay Hàn Uyên Vân mặc bộ váy ngang vai màu hồng nhạt tóc được búi cao làm lộ ra chiếc cổ trắng ngần
 Anh bước đến không nói gì mạnh bạo cầm lấy tay Hàn Uyên Vân kéo đi
 Anh kéo Hàn Uyên Vân ra một góc vắng người chưa đến anh đã phả 1 làn chữ vào người cô
 - Hàn Uyên Vân mẹ kiếp cô hay lắm ngày xưa một tay phải tôi đi bây giờ cô lại làm giá không chịu gả cho tôi lại kêu em gái đi thay - Tề Ngạo Thần tức giận
 - Tề Ngạo Thần là anh sao là anh thật sao - Hàn Uyên Vân kích động lên tiếng
 - Là tôi thì sao giờ hối hận vì đã bỏ tôi rồi sao thứ đàn bà không ai cần - Tề Ngạo Thần nhếch mép cười khinh

- Thần, đừng giận em anh hiểu lầm rồi ngày xưa ba em không cho em qua lại với anh nhưng em vẫn còn yêu anh rất nhiều - Hàn Uyên Vân mặt đầm đìa nước mắt nói

- Huh vậy tại sao cô lại kêu em gái đi cưới thay - Tề Ngạo Thần vẫn tức tối tra hỏi Hàn Uyên Vân

- Tất cả là do ba em ba em không cho em cưới anh vì anh rất tàn nhẫn.. nên ba em lo lắng cho em thôi huhhuhu- Cô vừa nói vừa khóc nức

Tề Ngạo Thần hoảng hốt suy nghĩ - Không ngờ mình đã hiểu lầm cô gái nhỏ này rồi -

Anh ôm chầm lấy cô cất giọng ôn nhu nói - Anh xin lỗi Uyên Vân hãy về với anh anh xin lỗi anh có thể lo cho em rồi -

- Nhưng nhưng anh đã kết hôn với em gái em rồi sao có thể chứ - Hàn Uyên Vân mở đôi mắt ướt đầm ra nói

- Hãy đợi anh 1 thời gian nữa Uyên Vân anh sẽ ly hôn với cô ta để kết hôn với em - Tề Ngạo Thần chắc chắn nói

Trong lúc này giữa khán trường tập nập người trong một góc nào đó hai người một nam một nữ ôm nhau thắm thiết.

- Ban công -

Hàn Yêu Hy trên tay cầm ly nước lọc ánh mắt đắm chiêu suy nghĩ xa xăm

Cô hơi rùng mình lại vì gió lạnh ập đến

- Cô gái tại sao đứng một mình ở đây vậy - Lục Thượng Phong cất tiếng xoá tan không gian tĩnh mịch

Cô xoay lại ập vào mắt là một chàng trai mắt màu xanh lục cánh mũi to cao môi mỏng cương nghị

Cô nhìn anh say đắm không biết khi nào anh đã bước đến cạnh cô

- Em tên gì - Lục Thượng Phong cất giọng trầm ấm hỏi

- Tôi tên Hàn Yêu Hy - Cô máy móc trả lời

Anh đưa cánh tay rắn chắc ra trước mặt cô - Anh tên là Lục Thượng Hàn có thể làm quen với em không - anh nở nụ cười đúng tiêu chuẩn với cô

Từ xa anh đã để ý đến cô gái này, từng cử chỉ của cô làm trái tim anh có một chút xao động nên anh tìm cách làm quen với cô gái này.

Ánh sáng toả lên người anh giao hoan với nụ cười rực rỡ của anh làm Hàn Yêu Hy không biết làm gì cô rối rắm

Cuối cùng cô đưa cánh tay nhỏ nhắn trắng nõn bắt tay với anh.

Hết chương 9

10. Chương 10: Ấm Ấp

Bắt tay với Lục Thượng Phong làm cho Hàn Yêu Hy cảm giác có 1 chút ấm áp ngay lòng bàn tay cô rút tay mình ra khỏi tay anh

- Khụ.. khụ..khụ- Cô lấy tay che miệng khó khăn ho từng tiếng

Cô bắt giác lấy 2 tay ôm hai đôi vai mình lại nhẹ nhàng

- Cô có sao không - Giọng Lục Thượng Phong trầm ấm vang lên trong không trung

- Tôi từ nhỏ đã bị phong hàn di truyền từ mẹ có lúc phát tác không sao đâu - Hàn Yêu Hy nhỏ nhẹ đáp lại

- Phong hàn rất nguy hiểm tôi là bác sĩ giỏi về ngành đó tôi có thể chữa trị cho cô - Lục Thượng Phong vừa nói vừa cởi áo vest ngoài choàng lên đôi vai nhỏ của cô

- Aa Cảm ơn anh không cần đâu - Hàn Yêu Hy vội vã lấy tay định cởi xuống

- Cô cứ khoác không cần trả lại tôi đâu - Lục Thượng Phong mỉm cười với cô

Hàn Yêu Hy không biết nói gì chỉ xoay người ra ngắm phong cảnh ban đêm

- Đây là danh thiếp của tôi, nếu cô rảnh cô cứ đến bệnh viện tôi luôn ở đó -

Lục Thượng Phong rút từ túi ra 1 tấm danh thiếp đặt vào tay cô

- A vâng - Hàn Yêu Hy cất vào ví

Tề Ngạo Thần tìm kiếm xung quanh vẫn không thấy Hàn Yêu Hy đâu lại nhìn ra ban công thì thấy cô đang đứng với một người đàn ông nào đó

Sâu thẳm trong lòng anh lại dâng lên một cảm xúc kì lạ rất khó chịu anh không biết đó là gì nhưng anh không thích cô đứng với người đàn ông nào khác ngoài anh

Anh sải bước lớn đến gần ban công

-Ồ Lục thiếu gia cũng có hứng thú với người phụ nữ của tôi à - Tề Ngạo Thần bước đến cạnh cô khoác tay qua vai cô

- Chỉ là làm quen thôi Tề Tổng à đúng không Yêu Hy - Lục Thượng Phong không nhìn hấn ánh mắt chỉ có mình Hàn Yêu Hy

- Vâng đúng như vậy - Hàn Yêu Hy mỉm cười trả lời

” Yêu Hy? huh lại gọi nhau thân mật như vậy đấy ” Tề Ngạo Thần suy nghĩ trong đầu

- A quên giới thiệu với Lục thiếu gia đây là vợ yêu của tôi - Tề Ngạo Thần vô thức nhấn mạnh chữ vợ yêu với Lục Thượng Phong

Lục Thượng Phong hơi ngạc nhiên có một chút thất vọng lại nhanh chóng quay lại dáng vẻ ban đầu

- Thật là ấn tượng chúc mừng Tề tổng - Lục Thượng Phong hướng hấn nói

- Không còn thời gian tôi phải đưa vợ yêu về đây tạm biệt - Tề Ngạo Thần bỏ lại câu đó liền lôi Hàn Yêu Hy đi

Hàn Yêu Hy chỉ cười mỉm với Lục Thượng Phong rồi nhanh chóng bị Tề Ngạo Thần xách đi

Cô gái này nhìn có vẻ bình thường nhưng sâu bên trong ánh mắt đó là một cái gì đó u buồn đượm sâu

Tề Ngạo Thần mạnh bạo quăng cô vào ghế phụ của xe

- Cô chạy lung tung còn đứng nói chuyện với thằng đó cô rảnh rồi quá hả -

Hàn Yêu Hy hoảng hốt suy nghĩ đầu tiên hiện lên là anh ta ghen sao

Như đọc được ý nghĩ của Hàn Yêu Hy

- Cô đừng có mà tưởng bỏ cô như vậy làm mất mặt tôi lắm - Tề Ngạo Thần hét vào mặt cô

- Lần sau tôi không chạy lung tung nữa - Hàn Yêu Hy cúi đầu trả lời

Hết chương 10

11. Chương 11: Nhận Ra

Hôm nay là một ngày đẹp trời cô mặc quần jean xanh và áo sơ mi trắng cực kì đơn giản

Cô xuống lầu nói với quần gia Lâm - Bác ơi con đi ra ngoài mua một chút đồ nhé -

- Yêu Hy con muốn đi đâu để bác kêu người lái xe đưa con đi - Quần gia Lâm hiền từ nói

- Dạ thôi ạ con muốn đi bộ con đi nhé - Cô nở nụ cười khả ái chào Quần gia Lâm

Đặt chân xuống đường cô cảm thấy lòng thanh thản phần nào

Ánh nắng chiếu vào khuôn mặt của cô làm cô như thiên thần toả sáng giữa ánh nắng gay gắt

Cô muốn đi dạo nhưng biết đi đâu bây giờ không có mục đích như cuộc sống của cô không có một tia nắng nào len lỏi vào

Cô vừa đi vừa thất thần suy nghĩ vẩn vơ

Hình ảnh đang đập vào mắt cô bây giờ đã thức tỉnh cô

Tề Ngạo Thần khuôn mặt ôn nhu, Hàn Uyên Vân cười rục rờ khoác tay hất hai người không biết nói gì mà cười không ngớt

Một lúc Tề Ngạo Thần lại cúi xuống hôn vào má Hàn Uyên Vân, cô ngại ngần dựa vào ngực hất

Hàn Uyên Vân liếc mắt thấy Hàn Yêu Hy lại kiễng chân hôn lên môi Tề Ngạo Thần, hai người quần quít giữa đường phố đông đúc người

Hàn Yêu Hy lúc này cảm thấy rất đau cô đưa tay lên ngực của mình

Chỗ này đang đau thậm chí là rất đau đây là gì, tại sao thấy anh với chị gái mình tình tứ trái tim lại đau đến thế này

Cô xoay người chạy đi, từ lúc kết hôn với hất cô đã không bài xích hất cô nhận tất cả các ầm áp của hất

Cô ảo tưởng hất cũng có một chút tình cảm với mình, nhưng không phải

Chỉ là chỉ là một mình cô mà thôi

Đúng đây chính là tình yêu, cô đã yêu hất rồi

Nước mắt từ hốc mắt vô thức rơi xuống hai bên má hốc hác của cô

Trời dần tối lại, màn đêm ngự trị không gian mây đen ùn ùn kéo đến không lâu cơn mưa nặng hạt rơi xuống

Cô úp mặt vào đầu gối khóc, cô khóc đến khi nước mắt đã cạn

Áo sơ mi của cô ướt đầm dính một chút dơ bẩn cả người cô ướt sũng cô lê đôi chân bị thương do khi nãy chạy quá nhanh nên trật chân.

Cô đi về biệt thự....

- Dinh thự Tề Gia -

Tề Ngạo Thần vừa đưa Hàn Uyên Vân về sau một ngày đi chơi

- Ôn..Ông chủ thừa phụ nhân đi từ sáng đến bây giờ vẫn chưa về đây ạ - Quần gia Lâm hốt ha hốt hải chạy ra báo

Tề Ngạo Thần nhíu mày, cô gái nhỏ này đi đâu mà vẫn chưa về

- Còn đứng đó làm gì mau đi kiểm phụ nhân về - Tề Ngạo Thần tức giận la mắng quần gia Lâm

Quần gia Lâm phân công người đi tìm kiếm Hàn Yêu Hy

Tề Ngạo Thần phiền lòng ngồi phịch xuống salon xoa xoa mi tâm

Hàn Yêu Hy không biết mình đã đi đến nơi nào chân cô càng ngày càng đau, đầu óc cô xây xẩm trước mắt tối sầm lại

Cô nghe tiếng máu tươi xung quanh nhưng cô đã mệt quá nên đã ngất lịm đi

Giữa cơn mưa như vũ bão xé toạt màn đêm có một cô gái nằm trên đường...

Hết chương 11

12. Chương 12: Kỳ Lạ

Không biết cô đã chìm trong giấc ngủ bao lâu rồi, cô nặng nề mở đôi mắt hơi nước ra

Trần nhà màu trắng không nghe thuốc sát trùng đây không phải bệnh viện sao

Cô nhắm mắt định ngồi dậy, hần lại lạnh lùng ra lệnh - Nằm xuống -

Cô hoảng hốt xoay mặt qua salon ngay góc tường lại bắt gặp anh, khuôn mặt ôn nhu khi anh ở cạnh Hàn Uyên Vân đã không còn thay vào đó là bộ mặt không chút tình cảm

Cô hệt hững dựa đầu vào cạnh giường

Đêm qua là thuộc hạ của anh đã đi tìm kiếm lại thấy cô nằm vật vã ở lối đi vào biệt thự

Anh đích thân ôm ngang cô bế vào nhà, nhìn cô lúc đó vật vã sắc mặt tái nhợt đầu lại chảy nhiều máu lòng anh cảm thấy lo sợ vô cùng

Anh đột nhiên rất vội vã anh vừa lo lắng cô đã xảy ra chuyện gì vừa tức giận cô gái nhỏ này đã đi đâu lại để bản thân nhếch nhác như vậy

Trình Lam Khê bác sĩ tư của hần đang nghỉ đột nhiên bị gọi đến

Cô nhắm mắt xoay qua nói với hần

- Anh làm gì mà để cô ấy như vậy chứ, cô ấy có bệnh phong hàn không thể dầm mưa lâu không sẽ nguy hiểm đến tính mạng - Trình Lam Khê nhắm mắt trách cứ Tề Ngạo Thần

Khám xong anh cho quần gia Lâm tắm rửa thay đồ cho Hàn Yêu Hy

Anh không hiểu cảm giác này là gì, cảm giác khó chịu khi không thấy cô ở nhà khó chịu khi nhìn cô vật vã như thế

Anh hồi thần đứng dậy cầm bát cháo còn vun khói đưa vào tay cho cô

Cô không nói gì chỉ lẳng lặng cúi đầu mà ăn

Cô không muốn nhìn thấy mặt anh, nhìn anh trái tim cô lại đau lên từng hồi

- Sau này đừng có mà làm như vậy nữa tôi không có rảnh đi tìm cô mãi đâu - Tề Ngạo Thần nói câu đó xong sải bước đi ra ngoài đóng sầm cửa lại

” Rầm ” Anh đóng cửa như ngăn lại thế giới của cô và của anh

Cô rơi nước mắt vào bát cháo nóng hổi, cháo hôm nay thật mặn...

Vài ngày sau sức khỏe cô đã khôi phục phần nào nhưng sắc mặt cô vẫn không chút hồng hào vẫn tái nhợt như vậy

Cô đang xếp đồ bỗng thấy danh thiếp của Lục Thượng Phong rơi ra khỏi túi

Cô cầm lên chợt nhớ ra là cô chưa đến bệnh viện khám bệnh phong hàn của cô

Bệnh phong hàn của cô là di truyền rất khó hết mỗi lần cô bị lại rất mệt mỏi nên cô rất ghét

Vừa hay hôm nay cô cũng rảnh chi bằng cô đến bệnh viện khám thử
Cô đang ngồi bỗng nhiên một cơn chua từ dạ dày lên cô bật dậy chạy thẳng vào phòng tắm
- Oẹ..ừm..oẹ- Cô nôn thẳng vào bồn cầu nôn
Cô nôn xong khuôn mặt tái nhợt đi ra khỏi phòng tắm
Cô suy nghĩ kinh nguyệt của cô đã trễ đúng 10 ngày lại buồn nôn chẳng lẽ chẳng lẽ
Cô thất thần ngồi sụp xuống nền đất lạnh lẽo cô cô có thai rồi sao là con của anh sao
Cô không biết nên khóc hay nên buồn nữa cô vừa cười vừa khóc thay cho bản thân mình.
Hết chương 12

13. Chương 13: Đậu Thai

Cô ngồi dưới nền đất đến khi đôi vai cô run cầm cập cô mới đứng dậy cô gắng gượng đứng dậy đôi chân này giờ đã tê rần
Cô thay một chiếc váy suôn màu đen có đính nơ ngay cổ áo để đi đến bệnh viện
Ngồi trên taxi cô nhìn cảnh vật đang di chuyển bất giác đưa tay lên xoa xoa vùng bụng còn phẳng lì của mình
Taxi nhanh chóng đến trước cổng bệnh viện thành phố cô đưa tiền cho bác tài rồi bước xuống xe
Đứng trước cổng bệnh viện cô đắn đo cô sợ hãi mình sẽ nghe được những gì mình không muốn đứng mãi cuối cùng cô cũng đi vào
Cô đi đến khoa của Lục Thượng Phong trước để khám về bệnh của mình
- Cốc..Cốc..Cốc Xin hỏi có phải là phòng của bác sĩ Lục Thượng Phong không ạ - Cô vừa gõ cửa vừa nói
Nghe giọng của Hàn Yêu Hy vọng vào anh vội vã chạy ra mở cửa cho cô
Dù biết cô đã có chồng nhưng cũng không ngăn lại được bản thân muốn thương yêu và che chở cho cô, anh đã đợi cô rất lâu rồi
- Chào anh Lục Thượng Phong anh còn nhớ tôi chứ - Hàn Yêu Hy giọng thánh thót hỏi
- A Còn nhớ chứ cô là Hàn Yêu Hy đây mà - Lục Thượng Phong bừng tỉnh khỏi suy nghĩ của mình
- Cô đến đây là để khám bệnh phong hàn của mình à -
- Vâng -
- Vậy mời cô vào trong ngồi chúng ta sẽ nói chuyện -
- Phong hàn của cô là bệnh di truyền rất khó chữa trị tận gốc nên nếu cô có cơ hội hãy sang Mỹ để chữa chắc chắn sẽ dứt điểm - Lục Thượng Phong nói một loạt và phân tích từng điểm cô không hiểu..
- Sang Mỹ sao?- Hàn Yêu Hy vẻ mặt hơi ngạc nhiên nhìn anh
- Đúng vậy cô cứ về suy nghĩ nếu cô muốn hãy gọi tôi tôi sẽ là bác sĩ chính chữa trị cho cô - Lục Thượng Phong mỉm cười với cô
Cô đắn đo hồi mãi mới ngẩng đầu nói với anh - Vậy để tôi về suy nghĩ thêm nhé, cảm ơn anh về ngày hôm nay - Hàn Yêu Hy nói vài câu với anh rồi xoay người rời đi
Lục Thượng Phong nhìn hình dáng bé nhỏ của cô từ từ xa dần, tuy chỉ nói vậy nhưng từ sâu trong anh anh luôn cầu nguyện cho cô đồng ý. Để anh có cơ hội ở gần cô thêm một chút nữa.

Cô đi ra khỏi phòng của Lục Thượng Phong lấy hết dũng khí đi vào khoa phụ sản

Khoa phụ sản tập nập người tiếng em bé khóc tiếng xe đẩy của y tá

Cô lấy số đợi và ngồi xuống đợi đến mình, không ai biết lòng bàn tay cô đã đổ mồ hôi rất nhiều

Mãi đến 15 phút sau - Hàn Yêu Hy - Trong phòng vọng ra tiếng y tá cô đứng lên bước vào

- Đến để làm gì? - Cô bác sĩ cất giọng trầm ấm hỏi cô

- Dạ? A Vâng khám thai - Cô nhất thời không biết trả lời

Cô làm một loạt xét nghiệm khiến cô mệt lả người

- Hàn Yêu Hy vào lấy kết quả - Y tá lại lần nữa kêu tên cô

Cô bất giác nhận lấy giấy xét nghiệm rồi ngồi ngoài hành lang mắt dán mãi lên tờ giấy mãi không có dũng khí để mở ra coi

Cô dùng hết sức bình sinh để mở tờ giấy ra bên trên là các từ y học phức tạp cô lướt mắt xuống bên cuối cùng

- Tử cung đã đậu thai - 3 tuần -

Hết chương 13

14. Chương 14: Nhắc Nhở

Cô bất tri bất giác đi ra khỏi bệnh viện lại va vào một người nhưng mùi hương này rất quen thuộc cô ngẩng đầu lên

Tóc xoăn uốn lộn, chiếc váy hở 1 bên vai làm lộ ra bờ vai trắng ngần, trang điểm sắc sảo đặc biệt là mùi nước hoa hồng nồng nặc

- Chị? -

- Ô em gái lâu rồi không gặp có thể nói chuyện tí không -

- A Vâng -

Hàn Yêu Hy cùng Hàn Uyên Vân đi đến quán cafe gần đó để nói chuyện

Quán cà phê lấy màu chủ đạo là màu trắng và vàng nổi bật giữa con phố

Cạnh cửa sổ là hai cô gái mỗi người đều có nét đẹp khác nhau không ai khác chính là Hàn Yêu Hy và Hàn Uyên Vân

- Tôi không thích nói vòng vo tôi muốn thông báo cho cô biết tôi đang mang trong mình máu mủ của Thần tôi mong cô vài tháng nữa nhanh chóng ly hôn và rời khỏi đây - Hàn Uyên Vân ngồi xuống phun một làn chữ vào mặt Hàn Yêu Hy

Trái tim cô như bị ai cửa vào làm nó chảy máu rất nhiều, lòng cô đau như cắt

Cô xoa xoa bụng mình, biết trước đã là như vậy nhưng khi chính tai cô nghe sao lại đau đớn như rơi xuống vực sâu như vậy

- Vâng..Vâng em hiểu rồi - Hàn Yêu Hy kìm nén xúc cảm

Hàn Uyên Vân đứng dậy đánh đá đi qua cô

Khi Hàn Uyên Vân đã đi nước mắt cô lại tuôn ra như suối, cô nuốt đau khổ vào lòng mình

Cô lảo đảo bước chân vô định đi về biệt thự

- Thần

Em đến thăm anh đây - Cô ngang nhiên bước vào văn phòng của hắn

- Sao vậy - Tề Ngạo Thần giọng trầm ôn nhu vang lên

- Em mang thai rồi đã là 2 tháng - Hàn Uyên Vân ngồi lên đùi hắn tay vòng qua cổ nói

Tề Ngạo Thần xúc động bế Hàn Uyên Vân lên xoay nhiều vòng - Anh đã thực sự làm ba rồi sao cảm ơn em cảm ơn em Uyên Vân -

Nói xong anh áp môi mình vào môi cô triền miên ngấu ngiến

Tề Ngạo Thần vẫn không biết vẫn có một người luôn đợi anh làm như vậy dù chỉ một hành động nhỏ thôi....

Hàn Yêu Hy quay về biệt thự quản gia Lâm chạy đến hỏi - Yêu Hy con có muốn ăn gì không bác sẽ làm cho con ăn -

- Cháu không đói - Hàn Yêu Hy mệt mỏi trả lời

Cô đi thẳng lên lầu nằm xuống giường, sau mấy tháng nữa mình sẽ ly hôn với anh sau đó cùng bác sĩ Lục đi sang Mỹ

Nếu anh không yêu em em cũng không ép em sẽ chúc phúc cho anh. Cảm ơn anh đã cho em bảo bối này chỉ cần vậy là đủ

Hàn Uyên Vân sẽ sinh cho anh một đứa con hãy cố gắng trân trọng cô ấy

Cô chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay nước mắt ướt cả một mảng gối

Tề Ngạo Thần cùng Hàn Uyên Vân đi ăn mừng nhưng đến cuối cùng Tề Ngạo Thần vẫn một mực muốn về biệt thự

Hắn cảm thấy ở nhà với cô hắn rất thoải mái và ấm áp một cảm giác hắn chưa bao giờ có

Đồng hồ mang kiểu dáng Châu Âu gắn trên tường điểm 2 giờ sáng, cô mở đôi mắt ra vô thức nhìn sang bên cạnh

Cô sụp mi mắt xuống anh vẫn chưa về

Ngoài cửa vang ra tiếng động sau đó một bóng hình cao lớn ập vào phòng

Hết chương 14

15. Chương 15: Lo Lắng

Bước chân lảo đảo bước vào phòng..

Hàn Yêu Hy bước xuống giường chạy đến đỡ lấy thân hình to lớn của anh dìu anh lại giường

Cô nhìn anh khuôn mặt ửng lên một chút tằng hồng do say rượu lại làm tăng vẻ đẹp của anh

Cô cúi gập cho anh hai bàn tay trắng nõn từ từ cởi nút áo sơ mi, cơ ngực cường tráng dần dần xuất hiện trước mặt cô

Cô bưng đồ mặt vội đi lấy nước ấm lau người cho anh

Cô đụng vào anh mới phát hiện anh cực kỳ nóng như ngọn lửa

Cô nghĩ chắc anh sốt rồi nên lau người cho anh xong cô lại đi xuống lầu lấy thuốc lên

Cô nhẹ nhàng nâng đầu anh lên, đưa viên thuốc vào miệng anh nhưng đưa mãi vẫn không vào được

Cô không biết làm gì anh sốt rất cao nếu không uống thuốc liền thì rất nguy hiểm
Không biết cô suy nghĩ gì cô đưa viên thuốc vào miệng cô uống một tí nước
hành động như sợ anh tỉnh dậy đưa khuôn mặt trắng ngần không tí vết của cô đến gần màu mặt ong của anh
Môi cô lành lạnh chạm vào môi nóng ấm của anh cô vụng về truyền viên thuốc vào miệng anh
Yết hầu anh di chuyển nhanh chóng nuốt viên thuốc vào
- Uyên Vân - Tề Ngạo Thần gầm nhẹ xé toạt không gian yên tĩnh trong phòng
Tất cả đều lọt vào tai cô di chuyển xuống trái tim đang co thắt đau từng đợt của cô
Nghe được chính miệng người mình thương nói tên người con gái khác thân mật như vậy ai mà không đau chứ
Cô nở nụ cười khinh miệt chính bản thân mình, mọi chuyện đều do cô chuốt lấy thôi cô trách ai chứ
Nếu như lúc đầu cô không có cảm tình với anh không yêu anh thì đâu có bị tổn thương như vậy chứ.
Cô đắp khăn lên trán anh rồi dọn dẹp xung quanh nhặt quần áo của anh chợt thấy dấu son môi đỏ thắm trên cổ áo anh
Cô thất thần nhìn chằm chằm vào dấu son môi không ai khác là chị gái cô
Cô rũ bỏ tất cả suy nghĩ nhanh chóng đem áo vào máy giặt rồi bước lên lầu
Cô lên xem khăn trên trán anh đi nhúng một chút nước rồi đắp lên lại cho anh ngồi lên giường cạnh anh
Từ vị trí của cô ánh sáng nhạt nhòa của đèn ngủ chiếu vô khuôn mặt anh cô say mê nhìn từng chỗ trên mặt anh rồi ngủ thiếp đi kể bên anh lúc nào không hay
Màn đêm hạ màn nhanh chóng nhường chỗ cho ánh sáng mặt trời ấm áp, chiếu lên những giọt sương lạnh còn đọng lại sau màn đêm
Tề Ngạo Thần mở đôi mắt màu xanh lục ra anh nhớ hôm qua anh về nhà sau đó anh không nhớ nữa
Anh động dậy ngồi dậy làm chiếc khăn trên trán anh ướt xuống vươn trúng cô gái đang điềm tĩnh ngủ bên cạnh
Thì ra anh bị sốt, anh còn nhớ được là chính cô hôm qua đã dùng miệng đút thuốc cho anh. Anh không cảm giác chán ghét chút nào anh chỉ cảm thấy rất thoải mái không có cảm giác bài xích với cô
Anh ngẩng nhìn cô đang ngủ, anh thấy cô cũng rất xinh đẹp mũi nhỏ nhắn đôi môi mọng đỏ hồng làn da trắng ngần mang vẻ đẹp thuần khiết
Nếu Hàn Uyên Vân mang vẻ đẹp sắc sảo thì Hàn Yêu Hy lại mang vẻ đẹp thuần khiết đẹp mà không tục
Anh nhìn xuống mắt cô, bông mắt thâm quầng hằn lên tia máu chứng tỏ cô đã không ngủ được
Sâu trong anh có một chút xót xa cho cô ấy tại sao lại không thương bản thân mình chứ
Lông mi dày hơi chuyển động cô từ từ mở đôi mắt ra nhìn anh
- A anh dậy rồi à - Hàn Yêu Hy vội bật dậy hỏi anh
Tề Ngạo Thần trở về dáng vẻ lạnh lùng thường ngày gật nhẹ đầu với cô bước chân mạnh mẽ xuống giường
Hết chương 15

16. Chương 16: Thắt Giúp Tôi

Hàn Yêu Hy thấy anh bước xuống giường cũng hoàn hồn bước theo

Tề Ngạo Thần đi thẳng vào phòng tắm, cô đi đến phòng thử đồ để lấy đồ đi làm cho anh

10 phút sau anh với một cái khăn tắm quấn quanh hông bước ra cơ thể cường tráng những giọt nước li ti rơi dài trên cơ thể ấy

Hàn Yêu Hy thất thần nhìn anh, anh thật đẹp trai từng cử chỉ từng động tác đều toát lên vẻ đẹp nghiêm nghị của anh

- Đây - Anh cau mày nhìn cô khi thấy cô cứ nhìn chằm chằm anh mãi

- A vâng - Cô sực tỉnh lại đáp anh

- Y phục của tôi đâu - Anh lạnh nhạt

- Em đã để ở trong phòng -

Tề Ngạo Thần xoay người đi thẳng vào phòng thay đồ

Hàn Yêu Hy ngồi phịch xuống sofa vỗ vỗ trái tim đang đập loạn nhịp của mình

Yêu Hy bỗng nhiên hơi nhưột đầu đứng lên đi được vài bước cô hơi choáng cơ thể mất thăng bằng ngã xuống

Ngạo Thần thay đồ xong đi ra thì thấy cô sắp ngã xuống, đột nhiên anh lo lắng anh tức giận anh không biết làm gì hết

Anh vô thức chạy thẳng đến cô đưa cánh tay sẵn chắc ra đỡ cô

Hàn Yêu Hy đang choáng thì bỗng ngay eo có một lực rất lớn một cánh tay ôm eo cô lại

Cô được kéo lại áp sát vào lồng ngực vạm vỡ của anh, vài phút khi 2 đôi mắt chạm vào nhau

Mặt cô đã bị ửng hồng lên khi bị áp sát như thế này cô không biết làm gì

Anh rời khỏi cô - Cô có sao không? -

Anh nói xong anh cũng thấy kì lạ mình có bao giờ hỏi thăm ai đâu

- E..Em không sao cảm ơn anh -

- Uhm -

- Ring..Ringg- Điện thoại trong túi anh bỗng dưng reo lên

Anh lấy điện thoại ra đặt vào tai nghe

- Alo, tôi sẽ coi -

Anh vừa nói vừa đi lại bàn làm việc lấy một xấp tài liệu ra coi anh vừa đọc vừa nói chuyện qua điện thoại

Hàn Yêu Hy bước ra trên tay là cà vạt của anh - Cà vạt của anh đây -

Anh không nhìn cô vẫn tiếp tục cuộc nói chuyện qua điện thoại

- Đeo vào giúp tôi - Anh nhàn nhạt nói với cô

Hàn Yêu Hy sửng sốt ” Mì...Mình đeo giúp!!”

Cô không nói gì bàn tay trắng nõn cầm chiếc cà vạt màu đen ra hướng đến cổ anh

Lại một lần nữa được lại gần anh trái tim cô đập liên hồi

Tề Ngạo Thần nhìn cô có một chút xao nhãng - Tối công ty tôi sẽ giải quyết -.

Anh cất điện thoại vào nhìn cô thì cô đã thắt xong chỉnh tề nhìn vào chiếc cà vạt trên cổ mình miệng anh bất giác nhoẻn lên

Không biết anh ra sao nhưng thâm tâm anh rất thích như thế này cảm giác lần đầu tiên

Anh không biết rằng cô gái này đang từ từ chiếm lấy tim anh

Làm xong tất cả cô cùng hấn xuống nhà ăn sáng

- Chào thiếu gia, thiếu phu nhân - Một hàng người hầu cùng quần gia Lâm cung kính chào cô và hấn

Cô bước xuống ngồi vào bàn cô nghĩ cô đã có bảo bối rồi cô phải cố gắng nuôi bảo bối thật tốt

Thế là cô ăn rất nhiều cái gì cũng ăn tuy chẳng thấy ngon nhưng cô vẫn ăn để tốt cho bảo bối của mình

Tề Ngạo Thần xoay qua nhìn cô thấy cô cúi mặt ăn liên tục bất giác mỉm cười nhanh chóng trở lại

- Ăn cứ như chết đói coi chừng nghẹn mà chết - Hấn nhìn mặt cô nói thẳng

Hàn Yêu Hy trong lòng tức giận sao hấn có thể nói cô như vậy chứ nhưng cũng không biểu lộ ra bên ngoài

Cô chỉ cúi gằm mặt xuống ăn tiếp..

Hết chương 16

-

17. Chương 17: Bí Mật

Ăn được một lúc anh kéo ghế đứng lên, xoay người lấy áo vest

Không biết anh suy nghĩ gì anh nhìn cô nói - Tôi..đi đây -

Hàn Yêu Hy có hơi giật mình ngẩng đầu lên nhìn anh ánh mắt chạm nhau

- Vâng - Hàn Yêu Hy thoát khỏi ánh mắt của anh nhẹ nhàng đáp

Tề Ngạo Thần bước ra khỏi nhà, trước sân Tần Ngạo đã đứng đợi anh bước lên xe đi đến Tề Thị

Hàn Yêu Hy vẫn chưa thích ứng được lúc này anh như vậy bất giác cô nghĩ đến chồng đi làm tạm biệt vợ

Aaa Hàn Yêu Hy mà nghĩ gì vậy, anh ấy không yêu mình đúng vậy không yêu

Lúc nào cô cũng phải nhắc nhở mình như vậy

- Hàn Gia -

- Con đã làm như mẹ nói rồi không ngờ anh ấy vẫn tin haha - Hàn Uyên Vân hớn hờ đi vào

- Giỏi lắm con gái đừng để bị phát hiện chúng ta sẽ tiêu đời -

- Mẹ ơi con sợ lắm con sợ bị anh ấy biết sẽ bỏ con rồi đưa con hoang này sẽ ra sao huhu - Hàn Uyên Vân khóc ầm lên

Trước khi gặp Tề Ngạo Thần 1 tuần, Hàn Uyên Vân do một đêm quá hăng say nên đã lên giường với một người đàn ông là Du Hào, con trai của tổng giám đốc tập đoàn Du thị

Cô không dám tìm anh ta, sợ anh không chịu sẽ phản phui chuyện này ra

Nên cô đành phải kêu Tề Ngạo Thần là cô đã có con với hấn ta nhưng thực chất hấn còn chưa đụng tới cô
Nhiều nhất chỉ là hôn môi nắm tay

Chắc do hấn ta yêu cô nên mù quáng tin tưởng cô vô điều kiện hahahaha

Chắc chắc chắc Tề Ngạo Thần chết vì tình, hahahaha cô có yêu nhưng cô yêu tài sản của hấn

- Tề Thị -

” Cốc...Cốc” tiếng gõ cửa vang lên đập tan bầu không khí im ắng trong phòng của hắn

-Vào đi -

Tần Ngạo mở cửa bước vào cúi đầu nói - Lão đại, Kinh Lôi và Kinh Thiên mới từ Ý trở về muốn gặp lão đại ạ -

Tề Ngạo Thần bây giờ mới ngẩng đầu lên khỏi tài liệu - Được -

Tần Ngạo xoay người đi ra không lâu có hai người đàn ông ngũ quan tinh tế, hơi đượm một chút trầm luân bước vào

Kinh Lôi và Kinh Thiên cúi đầu chào hắn - Lão đại, bên Ý đã ổn thoả rồi ạ chỉ là một chút rắc rối -

- Uhm được rồi hai người vất vả rồi về bang nghỉ ngơi đi - Tề Ngạo Thần nhàn nhạt nói

Kinh Lôi và Kinh Thiên cúi đầu đi ra khỏi phòng, nhìn vào hai người rất bình thường nhưng trong bang Kinh Lôi là hacker bậc nhất Kinh Thiên là Tiến sĩ về hoá chất kiêm bác sĩ. Hai người cũng là một trong trợ thủ đắc lực của Tề Ngạo Thần

Hắn tiếp tục làm việc bỗng ngẩng đầu lên màn hình vi tính bên cạnh là camera chiếu cảnh ở nhà được hắn sắp xếp, trong màn hình -hình ảnh Hàn Yêu Hy nhỏ bé đang chặt vật lau cầu thang.

Tề Ngạo Thần nhìn vào màn hình nhíu mày lại, cô tại sao lại làm những việc này, hắn có chút xót xa nhìn thân hình ốm yếu của cô

Hắn cầm điện thoại để kế bên bấm vào một số và gọi, đổ chuông không lâu liền có người nhắc máy giọng quản gia Lâm cung kính vang lên trong điện thoại

- Vâng thiếu gia có gì sai bảo -

- Tại sao thiếu phu nhân lại làm những công việc nhà nặng nhọc như vậy -

- Tạ..Tạ vì thiếu phu nhân bảo không có việc gì làm nên thiếu phu nhân nhất quyết làm - Quản gia Lâm lắp bắp

- A không có việc gì làm? được thiếu phu nhân đem cơm trưa đến cho tôi -

- Dạ? Vâng - Quản gia Lâm hơi hoang mang trả lời

Cúp máy hắn nhìn ra ngoài trời, ánh mặt trời chiếu vào cửa sổ trong suốt lên mặt hắn làm mất màu xanh lục của hắn nổi bật

Hắn..đột nhiên rất nhớ cô rất muốn nhìn thấy cô....

Hết chương 17

18. Chương 18: Mang Cơm Trưa

Hàn Yêu Hy đang cầm cùi lau cầu thang thì tiếng nói của quản gia Lâm vọng lên

- Yêu Hy xuống đây bác có việc này nhờ con -

- Vâng con xuống liền - Hàn Yêu Hy nhanh chóng chạy xuống

Không lâu đã xuống tới phòng bếp nhìn quản gia Lâm trong tay là hộp cơm trưa màu đen nhìn rất sang trọng

- Thiếu gia muốn con mang cơm trưa cho cậu ấy -

Hàn Yêu Hy mắt chữ A mồm chữ O - Dạ? đem cơm trưa ạ? -

- Đúng tài xế sẽ đưa con đến Tề Thị hãy chuẩn bị đi -

Cô vẫn chưa chấp nhận được việc này bất giác đi lên lầu thay đồ, hần lại bị gì vậy đột nhiên lại như vậy

Cô rất không muốn đụng mặt hần vì mỗi lần gặp hần trái tim lại không kìm được mà đập vang khỏi lồng ngực

Cô muốn tránh xa hần để cho tình yêu thấp hèn này của cô được chìm xuống

Cô thay đồ xong xuống lầu đã thấy quần gia Lâm cầm hộp cơm chờ sẵn

Quần gia Lâm đưa cho cô, cô nhanh chóng lên xe, trong lòng bồn chồn không thôi

Đô thị phồn hoa nhanh chóng lướt qua kính xe từng chút từng chút, không lâu sau xe đã dừng ngay trước cổng Tề Thị 100 tầng cao lớn như cây nấm chọc trời mọc giữa thành phố xa hoa

Cô mở cửa bước xuống xe, hôm nay cô mặc áo sơ mi quần jean rất đơn giản nhưng cũng không che giấu được vẻ đẹp thuần khiết của cô quần jean ôm sát hai chân thon dài của cô lộ ra vòng 3 đầy đặn

Ai ai cũng nhìn cô, cô nhanh chóng bỏ mặt đi thẳng vào cổng. Cô bước đến quầy lễ tân được đặt trung tâm sảnh

- Tôi muốn gặp tổng giám đốc - Hàn Yêu Hy nhẹ nhàng nói với cô tiếp tân

Cô tiếp tân ngẩng đầu lên nhìn cô nghĩ trong đầu - Hừ lại là thứ muốn bám tổng giám đốc ư -

- Thưa cô cho hỏi có hẹn trước không -

- A không -

- Thưa cô xin thứ lỗi không hẹn trước không được gặp ạ -

Hàn Yêu Hy đứng suy nghĩ hồi lâu lại lên tiếng - Cô có thể liên lạc cho anh ấy được không -

Cô tiếp tân - Được cô ngồi đợi đi -

Cạch - chuyện gì - Giọng nói Tề Ngạo Thần vang lên trong ống nghe

- Thưa Tổng giám đốc có một cô gái muốn gặp anh ạ - Cô tiếp tân lễ phép nói

- Cho cô ấy lên gặp tôi...À với lại đưa cô ấy đi bằng thang máy của tôi -

- Vâng thưa tổng giám đốc - Cô tiếp tân tắt máy xoay qua nhìn Hàn Yêu Hy đang thần thờ ngồi đợi

- Đi theo tôi -

Hàn Yêu Hy nghe vậy lập tức đứng lên đi theo cô tiếp tân vào thang máy

Ting một lúc lâu sau thang máy đã đến nơi Hàn Yêu Hy mở to mắt nhìn xung quanh thật lớn và đẹp

Đi theo cô tiếp tân mãi cho đến khi đến trước cửa phòng cô tiếp tân gõ cửa

Một lúc bên trong vọng ra - Vào đi - Hàn Yêu Hy nhận ra được đó là giọng nói của anh tay cô siết chặt hộp cơm

Cửa phòng mở ra cô bước vào đập vào mắt cô là thành phố tuyệt đẹp đang nằm ở ngoài cửa sổ trong suốt

Căn phòng lấy chủ đạo là màu xám nghiêm nghị bên phải là bộ sofa màu đen bên trái là bàn làm việc của hần

Cô tiếp tân nhìn xung quanh cũng đi ra nhẹ nhàng đóng cửa

Chẳng mấy chốc cả phòng rộng lớn chỉ còn mình cô và hần..

Hết chương 18

19. Chương 19: Đứng Như Vậy

Cô bước đến gần bàn làm việc đặt hộp cơm xuống bàn nhàn nhạt nói - Cơm trưa của anh -

Lúc này hân từ từ ngẩng đầu lên nhìn hộp cơm sau đó nhìn cô - Để đó được rồi cảm ơn cô -

Hân Yêu Hy hơi khựng lại cảm ơn? cảm ơn sao

- Vậy không có chuyện gì em về trước - Hân Yêu Hy định xoay người ra cửa thì giọng nói của hân lại vang lên

- Ở lại đây chờ tôi ăn xong - Tề Ngạo Thần khó chịu nói. Hân không thích cô như vậy, như kiểu muốn tránh mặt hân

- Nhưng..thôi được rồi - Hân Yêu Hy cúi đầu đáp. Đứng như vậy được không tôi không muốn ở gần anh đứng như vậy nữa cô thử dài

- Ra sofa đợi tôi -

Hân Yêu Hy không nói gì bước lại sofa ngồi xuống. Nhìn cô ngồi trên sofa như vậy bỗng nhiên tâm tình hân tốt lên một chút

Gặp những tài liệu lại hân cầm hộp cơm lại sofa ngồi xuống đối diện cô

Cô nhìn hân tao nhã mở nắp hộp cơm, từng động tác đều mê người không thể nào bắt cô ngừng ngắm hân

- Tôi biết tôi đẹp không cần nhìn tôi - Hân vẫn tiếp tục ăn không ngẩng đầu lên

Mặt Hân Yêu Hy đỏ lựng chối - Tôi tôi không có -

Khoẻ miệng Tề Ngạo Thần nhếch lên một tí, thật là thú vị

Ăn một lúc lâu hân ngẩng đầu lên thì thấy cô đã cuộn tròn trên sofa ngủ từ lúc nào, cô như con thỏ con nhỏ nhắm mắt ngủ say

Hân nhìn cô hồi lâu lại đứng lên qua ngồi cạnh cô tay không tìm được mà vươn lên vén tóc cô, mũi cao môi anh đào hơi vể lên mái tóc màu hạt dẻ làm nổi bật làn da trắng hồng của cô

- Ừm - Cô nhẹ lên tiếng làm hân hoàn hồn

Hân không hiểu tại sao mỗi lần Hân Uyên Vân nhắc đến ly hôn cô càng nhanh thì anh lại có một chút luyến tiếc không muốn

Hân đứng thẳng dậy bế ngang cô lên đi đến phòng nghỉ của hân

Phòng nghỉ cũng theo màu xám gam màu giống phòng làm việc giữa phòng là chiếc giường lớn màu trắng

Hân nhẹ nhàng đặt cô lên đó cẩn thận đắp chăn cho cô ngồi xuống giường nhìn cô một chút

Chiều tà dần xuống cửa sổ chiếu vào ánh vàng nhàn nhạt rơi lên hai người đang ôm lấy nhau mà ngủ

6h tối cô mơ màng tỉnh dậy, những ngày cô bắt đầu có thai cô thường rất buồn ngủ cảm giác đằng sau lưng rất ấm

Cô xoay người lại trợn mắt nhìn, không lâu sau đó cô ngồi bật dậy

Trời ơi hân ôm cô ngủ cô còn thoải mái mà chui vào lồng ngực hân cô đỏ mặt

Hàng mi dài bỗng rung lên sau đó ánh mắt màu xanh lục nhìn thẳng vào mắt cô

- Tỉnh rồi? - Giọng khàn đục của hân vang lên

Hân Yêu Hy còn đang hoảng hốt - Đây là đâu sao anh lại ôm tôi? -

- Ôm cô? Vậy người nào ôm cổ tôi nhất quyết không buông còn kéo tôi nằm xuống? - Tề Ngạo Thần muốn trêu chọc cô một tí

” Trời ơi Hân Yêu Hy ơi mày làm gì vậy xấu hổ quá đi mất ” Mặt cô đỏ như trái dâu không biết nói gì

Hắn nhìn cô mỉm cười rồi bước xuống giường

- Ừm Ừm - Một cơn buồn nôn từ đâu ra Hàn Yêu Hy lấy tay bịt miệng nhanh chóng chạy vào phòng tắm

- Oẹ..Oẹ - Hàn Yêu Hy mặt tái nhợt nôn

Hết chương 19

20. Chương 20: Lên Giường Ngủ

Một lúc sau, cô nôn xong sắc mặt xanh xao đi ra khỏi phòng tắm thì bắt gặp Tề Ngạo Thần cau mày đứng trước cửa

- Cô bị cái gì vậy -

- Tôi tôi không sao - Hàn Yêu Hy nhất định không để cho anh biết anh nhất định sẽ không giữ lại đứa bé

- Thật chứ nhìn mặt cô rất yếu -

- Thật tôi nói dối làm gì -

Tề Ngạo Thần gật đầu không nói gì chỉnh lại quần áo đi ra khỏi phòng Hàn Yêu Hy bước theo ra ngoài

- Nếu anh có việc gì thì cứ đi trước tôi đi về đây - Hàn Yêu Hy đi lên nói với anh

Xoay người định đi chưa kịp thì cổ tay đã bị kéo lại kèm theo đó là giọng nói không chút ầm áp của anh

- Tôi chờ cô về -

Hàn Yêu Hy biết phản kháng cũng không được gì nên cũng ngậm ngùi đi theo hắn

Ngồi trên xe hắn cô cảm giác cực kì khó thở, yên tĩnh sự yên tĩnh đến đáng sợ

Ngồi một lúc cô phát hiện ra đường này không phải đi về biệt thự

- Đây anh đây đâu phải đường về biệt thự? -

- Tôi đói rồi nên tôi đi ăn được không - Tề Ngạo Thần nhàn nhạt nói với cô

- Nhưng tôi không đói anh chở tôi về đi - Hàn Yêu Hy bây giờ rất mệt chỉ muốn về nghỉ vì mang thai nên cô rất mệt

- Mặc kệ cô - Tề Ngạo Thần không chút thương tiếc đáp lại

Hàn Yêu Hy bất lực dựa vào ghế, xe chạy không lâu lại dừng trước nhà hàng

Anh xuống xe cô cũng lật đật đi theo vào nhà hàng

Chỉ có mình anh ăn còn cô không có khẩu vị, không biết bao lâu anh cuối cùng cũng ăn xong nhanh chóng cùng anh về biệt thự

Xe lăn bánh đi về biệt thự, về đến nhà cô không nói gì chạy thẳng lên lầu thay đồ chuẩn bị đi ngủ thật sự cô quá mệt mai cô còn có một cuộc hẹn với bác sĩ Lục

Anh đi lên thấy cô đang ôm gối tới sofa thì nhớ tới buổi chiều anh ôm cô ngủ, đó là lần ngủ ngon nhất trong đời anh

- Lên giường mà ngủ - Tề Ngạo Thần vừa cười cà vạt vừa nói

- Anh cứ ngủ tôi ngủ ở sofa được rồi -

- Tôi nói thì cô cứ làm sao cô nói nhiều thế - Tề Ngạo Thần khó chịu bước vào phòng tắm

Hàn Yêu Hy chẳng biết làm gì ngẩn ngơ một hồi lâu cô quyết định lên giường ngủ cô thật sự rất mệt không chấp nữa

Cô bước lên giường thật êm a ~~

Anh bước ra mái tóc còn sũng nước chảy xuống theo cơ ngực hoàn hảo

Ánh mắt xanh lục chiếu lên cô gái nhỏ đang nằm trên chiếc giường lớn anh mỉm cười hài lòng

Anh bước lên giường nhìn bóng lưng của cô nghe tiếng thở đều đều mới nhẹ nhàng xoay cô qua cho cô gối lên cánh tay mình

Nhích một chút cho cô có thể thoải mái mà ngủ tay còn lại ôm eo cô, anh rất thích eo cô mềm mại nhẵn nhụi

Cô co rút lại như con mèo nhỏ dụi dụi trong ngực anh, anh bất giác cúi người xuống hôn nhẹ lên mắt cô một cái

Anh không hiểu anh làm những việc này làm chi cả anh thật kì lạ

Ánh trăng sáng ngời giữa màn đêm rơi vào cửa sổ

Một tình yêu đang nảy mầm..

Hết chương 20

21. Chương 21: Cô Ta Đã Biết

Mặt trời nhô cao như vầng hào quang tưới lên người Hàn Yêu Hy, khe cửa mình sờ qua chỗ trống đã lạnh từ lâu bên cạnh

Cô mở đôi mắt màu hổ phách ra, đã đi rồi sao. Từ lúc nào cô đã có thói quen như vậy

Bước chân xuống sàn nhà gỗ lạnh tanh, cô rửa mặt thay đồ và đi xuống nhà

- Chào con Yêu Hy - Quấn gia Lâm cười nhân hậu với cô

- Chào bác ạ -

- Con đi đâu vậy ăn sáng rồi hãy đi -

- Thôi ạ con đi luôn đây tạm biệt bác -

- Tài xế đưa con đi nhé -

- A vâng cũng được -

Cô bước ra khỏi cửa ngồi lên xe đã chờ sẵn đi đến bệnh viện thành phố

Xe đi không lâu đã đến bệnh viện, cô mở cửa đi xuống, đi vào ập vào mũi cô là mùi thuốc sát trùng nồng nặc cùng với những tiếng ồn ào.

Cô lên lầu 2 đi một dãy hành lang, phòng cuối cùng là phòng bác sĩ Lục

Cô nhẹ nhàng gõ cửa giọng trầm ấm của anh vọng ra - Mời vào - cô mỉm cười nhẹ mở cửa

-Chào buổi sáng bác sĩ Lục -

Lục Thượng Phong ngược mắt lên nhìn Hàn Yêu Hy - A là em à chào mời ngồi -

- Tôi đến đây để nói với anh một chuyện..tôi có thai rồi - Hàn Yêu Hy cúi đầu giọng nhỏ nhẹ nói

- Sao cơ có có thai? - Lục Thượng Phong có hơi ngạc nhiên là con của hắn ta sao anh cười lạnh

- Đúng vậy cho tôi hỏi bệnh phong hàn sẽ ảnh hưởng đến cái thai đúng không -

- Yêu Hy này bệnh phong hàn của cô đang dần ăn mòn cơ thể cô, cô phải nhanh chóng sang Mỹ nếu không sẽ nặng hơn lúc đó khó trị, thai của cô thì tôi không chắc - Lục Thượng Phong do dự nói

Hàn Yêu Hy nắm chặt gấu quần bàn tay đã ra mồ hôi, cô nên làm gì đây.

- Tề Thị -

- Thưa tổng tài, có Hàn tiểu thư muốn gặp - Tần Ngạo đứng ngoài cửa nói với Tề Ngạo Thần

Là ai vậy? Hàn Yêu Hy sao?- Cho cô ấy vào -

Cánh cửa bật mở Hàn Uyên Vân với khuôn mặt đầy phấn bước vào ông ọ - Thần em đến thăm anh đây, em và con nhớ anh lắm -

Không ai biết trong lòng anh có chút thất vọng không phải là cô

- A Uyên Vân em có ăn uống nghỉ ngơi tốt không nếu không sẽ ảnh hưởng đến con - Nhắc đến đứa bé Tề Ngạo Thần rất yêu thương cô ta

- Anh chỉ lo cho con thôi sao còn em nữa mà - Hàn Uyên Vân thản nhiên ngồi lên đùi hắn

- Không không anh lo cho hai mẹ con em mà -

- Thần anh định chừng nào ly hôn với em gái em? - Hàn Uyên Vân nghịch nghịch cổ áo hắn hỏi

- Đợi khi nào đến thời cơ anh sẽ ly hôn -

- Em không muốn đứa con em là con hoang không có danh phận -

- Yên tâm anh sẽ ly hôn sớm -

- Um yêu anh quá đi

3h chiều Hàn Uyên Vân bước ra khỏi công ty hắn bước lên xe chạy về

Hàn Uyên Vân hững hờ nhìn qua cửa sổ xe lại thấy bóng dáng nhỏ bé của Hàn Yêu Hy đứng trước cửa bệnh viện tay đang cầm một tờ giấy

- Dừng xee - Hàn Uyên Vân la lên làm tài xế phanh gấp cô ta mở cửa bước nhanh đến chỗ cô

Hàn Yêu Hy đang cầm tờ giấy thì đột nhiên tờ giấy không còn trên tay cô nữa nhìn lên cô hoảng hốt là Hàn Uyên Vân

Ánh mắt cô ta trợn lên nhìn vào tờ giấy trên tay

Thai nhi khoẻ mạnh, đã có tim thai..

Hết chương 21

22. Chương 22: Tôi Không Cần

Sắc mặt Hàn Uyên Vân tái nhợt khi ánh mắt vô tình đụng vào hàng chữ đó ngược mắt lên nhìn Hàn Yêu Hy

- Cô có thai sao? là con của Thần - Lúc này cô ta trợn mắt lên rất đáng sợ

- Khô..Không phải tôi không có - Hàn Yêu Hy ra sức lắc đầu cô không bao giờ để cho bọn họ biết. Bọn họ sẽ lấy đi bảo bối của cô, cho tôi xin đi chỉ còn lại mình bảo bối là người thân của tôi thôi đừng lấy đi mà

- Không? tôi nói cho cô biết Thần chỉ muốn con của tôi thôi còn đứa con nghiệt chủng trong bụng cô? Tôi sẽ không để yên cho cô đâu Hàn Yêu Hy - Cô ta nói xong xoay người đi thẳng ra xe chạy đi

Bàn tay Hàn Yêu Hy nhẹ nhàng đặt lên bụng mình như sợ chỉ cần mạnh một chút sẽ biến mất không còn nữa

Bảo bối mẹ sẽ bảo vệ cho con..

Trên đường về, Hàn Yêu Hy suy nghĩ rất nhiều có nên nói cho hần biết không liệu hần có tin liệu hần có chấp nhận hay không

Dù có ra sao cô cũng sẽ ly hôn và sinh đứa bé này ra, đứa bé không có tội

Mãi chìm đắm trong suy nghĩ riêng xe đã ở trong sân nhà, cô bần thần lê bước đi lên lầu. Đến phòng cô nằm ụp xuống giường cô chỉ muốn yên tĩnh suy nghĩ. Cô rất mệt nhức đầu chân tay thì mềm nhũn ra, từ sáng đến giờ cô chưa ăn gì cả

8h tối Tề Ngạo Thần về đến nhà bước lên phòng mở cửa ra thì thấy cô đang nằm trên giường co rút lại

Hần bước chậm chậm đến giường xoay người cô lại thì thấy toàn thân cô đỏ mồ hôi, toàn thân nóng như lửa đốt

- Quần gia Lamm kêu Else đến biệt thự ngay lập tức - Tề Ngạo Thần thét lên

10 phút sau Else đã có mặt, tiêm thuốc hạ sốt chậm mạch

- Thế nào? - Tề Ngạo Thần lạnh lùng hỏi cô

- Anh là chồng kiểu quái gì vậy vợ mang thai mà cả ngày không có thức ăn vào bụng anh muốn giết con mình à - Else cau mày trách móc

- Sao cơ có thai cô đang nói cái gì vậy -

- Đến cả cô ấy có thai anh còn không biết? Bỏ đi anh hãy cho cô ấy ăn uống đầy đủ cô ấy thiếu dinh dưỡng trầm trọng - Else nói xong thu dọn đồ đi ra ngoài

Anh bước lại giường nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, cô ấy có thai sao là con của mình. Vậy con của Uyên Vân thì sao đây, mình đã bỏ Uyên Vân nhiều năm như vậy rồi mình không thể nữa

Dù sao đi chăng nữa anh không yêu cô đứa con này là sai lầm. Anh ngồi mãi mê suy nghĩ thì cô đã hé mở mắt nhìn anh

- Tỉnh rồi -

Hàn Yêu Hy không nói gì chỉ gật nhẹ đầu ngồi dậy

- Tại sao cô có thai mà không nói cho tôi biết -

Hàn Yêu Hy dùng tất cả động tác lại xoay người qua nhìn anh đang ngồi chễm chệ trên sofa, mặt cô tái nhợt lại

- Xi..xin anh đừng bắt tôi bỏ con tôi nuôi nó là được rồi - Cô lắp bắp nói

- Tuy cô tôi không muốn con của cô tôi chỉ muốn con của Hàn Uyên Vân - Hần nhấn mạnh từng chữ lạnh lùng quay người đi ra khỏi phòng

Hàn Yêu Hy thần thờ dựa vào đầu giường đặt tay lên bụng hơi nhô lên của cô

Sớm biết như vậy rồi sao vẫn còn khó chịu như thế này..

Hết chương 22

23. Chương 23: Mua Quà Cho Hấn

Hàn Yêu Hy ngã người nằm xuống giường nhắm mắt lại. Giá như có thể ngủ mãi sẽ không thấy đau lòng nữa nhưng giá như có giá như...

- Hàn Gia -

Hàn Uyên Vân đánh mặt trở về khóc âm ỉ, Lâm Triệu My ngạc nhiên khi thấy con gái như vậy đi tới

- Sao vậy con gái chẳng lẽ mọi việc đều tốt sao? -

- Tốt? tốt cái nỗi gì con Hàn Yêu Hy có thai rồi là con của anh ấy con phải làm sao đây - Nước mắt Hàn Uyên Vân chảy dài trên khuôn mặt son phấn

Lâm Triệu My nghe xong cũng rất sửng sốt nhẹ giọng an ủi con gái

- Con hãy yên tâm đi Ngạo Thần không yêu nó đâu con hãy từ từ lên kế hoạch mà phá bỏ nó đừng khóc - Lâm Triệu My yêu thương lau nước mắt cho con gái mình

- Vâng con sẽ nghe lời mẹ con sẽ giúp đưa con nghiệt chủng của cô ta ra đi hahahaha - Cô ta cười ác nghiệt

Sáng hôm sau, Hàn Yêu Hy giật mình tỉnh giấc nhìn sang bên cạnh lại là trống không cô buồn bã xuống giường thay đồ

Đi xuống lầu ăn sáng, ăn xong cô thay đồ ra ngoài đi đến trung tâm thương mại, cô muốn mua một chút đồ cho bảo bối của cô

Đi vào cửa hàng em bé, cô nhìn từng chiếc áo chiếc quần chiếc vớ tay đặt lên bụng mình, không biết bảo bối là con gái hay con trai nhỉ

Đi vòng cửa hàng cô lựa được 1 chiếc áo nhỏ nhắn, 1 đôi vớ màu trắng rất dễ thương

Thanh toán xong cô đi tiếp tục, đôi chân bỗng nhiên dừng lại trước cửa hàng bán đồ phụ kiện nam, cô chợt nhớ là sắp tới ngày sinh nhật của anh rồi

Cô có nên mua cho anh một món quà nhỏ không, nhưng anh có muốn món quà mọn này của cô không. Hay anh muốn món quà của Hàn Uyên Vân người con gái anh yêu

Tâm suy nghĩ như vậy nhưng không tìm được mà nhấc chân đi vào cửa hàng

- Chào tiểu thư cô muốn mua gì - Cô tiếp viên niềm nở nhìn cô

Anh không có thiếu thứ gì cả nên cô chẳng biết mua gì nhìn quang cửa hàng, đáy mắt cô dừng lại trước tủ cà vạt sặc sỡ

Cô đi lại gần tủ ánh mắt chiếu lên chiếc cà vạt màu xanh lục nhạt rất đẹp, tuy là màu xanh lục nhưng rất nhã nhặn không sặc sỡ

Nó giống như mắt của anh vậy màu xanh lục rất đẹp..

- Cô lấy giùm tôi chiếc này - Cô nhân viên nghe Hàn Yêu Hy nói vậy mở tủ lấy chiếc cà vạt ra đặt lên tay cô

Bàn tay trắng nõn của cô cầm lấy chiếc cà vạt màu xanh lục rất đẹp, anh có thích không?. Trước khi ly hôn coi như là món quà cô tặng anh vậy

- Tôi lấy chiếc này gởi lại giùm tôi - Hàn Yêu Hy nhỏ nhẹ nói

Không lâu chiếc cà vạt đã được để vào hộp màu đen rất sang trọng cô cảm ơn rồi nhanh chóng đi ra

Hôm nay thật là một ngày vui vẻ nếu cô không thấy hình ảnh bây giờ Tề Ngạo Thần nắm tay Hàn Uyên Vân cả hai sóng sánh đi vào trung tâm thương mại

Vết thương mới chồng lên vết thương cũ. Biết bao giờ trái tim cô mới thôi rỉ máu, nếu như anh hạnh phúc cô cũng hạnh phúc

Hai người đã vào cửa hàng dành cho em bé cười cười nói nói, cô lặng lẽ đứng cách xa nhìn anh..

24. Chương 24: Truy Sát

Hàn Yêu Hy bước ra khỏi trung tâm thương mại, bầu trời hôm nay âm u như đáy lòng của cô lúc này vậy. Cô vô định thả bộ trên đường, nhìn xung quanh ai cũng hạnh phúc cả tại sao chỉ có mình cô cô đơn hiu quạnh không có người thân chứ.

Ngây người nhẹ nhẹ đi, không biết từ lúc nào trước mặt cô là 3 người lạ mặt toàn thân mặc quần áo màu đen tiến lại gần cô.

- Các..các người muốn làm gì - Cô sợ hãi lui về sau.

- Chúng tôi phụng mệnh Hàn tiểu thư tới đây làm cho thứ trong bụng cô biến mất - Người áo đen cười thâm độc nói.

- Không các người không thể làm vậy - Cô lấy tay tận lực che chở bảo vệ cho sinh linh bé bỏng trong bụng cô.

Cô lao lực chạy thẳng ra đường, ba tên áo đen thấy vậy liền chạy theo, cô đang chạy ngược mắt thấy phía trước có một chiếc xe hơi đang tiến về mình như mất phanh.

Chân và tay cô như đông cứng lại đại não ngừng hoạt động đứng ở đó như tượng khắc mặc cho chiếc xe đang tiến lại cô với tốc độ không tưởng.

Đầu xe đụng vào chân cô, mất thăng bằng cô ngã xuống đường giữa hai chân chảy máu ý thức cô bắt đầu suy sụp chỉ..chỉ thấy có một người chạy đến bên cô là..là bác sĩ Lục là Lục Thượng Phong.

Lục Thượng Phong đang đi trên đường đến bệnh viện mắt vô tình nhìn qua thân thể bé nhỏ máu chảy ra từ hai chân thì điên cuồng mở cửa xe ra.

Anh chạy lại tới bên cô bế cô lên đi lại xe mình gấp rút chạy như bay đến bệnh viện.

Xe lao nhanh trên đường chẳng mấy chốc đã tới cổng bệnh viện thành phố.

Anh bế cô lên giường bệnh, chính anh là người phẫu thuật cho cô. Đóng cửa lại đèn phẫu thuật màu đỏ chói mắt phát sáng..

Ánh sáng chiếu vào đôi mắt màu hổ phách của cô rung nhẹ mi mở mắt lên.

Đây là đâu cô nhớ cô bị những người đó ám sát cô ngất rồi cô không nhớ nữa.

Cô động người ngồi dậy nhìn xuống bụng của mình chợt nhớ tới con cô con cô còn không có.

Đang sợ hãi thì cánh cửa mở ra Lục Thượng Phong áo blouse màu trắng bước vào hướng cô đi tới.

- Cô tỉnh rồi sao.

- Con tôi bác sĩ Lục con tôi sao rồi - Hàn Yêu Hy hấp tấp hỏi.

- Yên tâm cô bị động thai nặng chỉ chảy máu một tí không động đến thai nhi - Lục Thượng Phong nhàn nhạt nói.

Cô thở hắt ra, cô tưởng người thân cuối cùng lại bỏ cô mà ra đi.

- Là anh đã đưa tôi tới đây sao cảm ơn anh Bác sĩ Lục.

- Không sao đừng khách sáo cô nhớ nghỉ ngơi cẩn thận tôi đi đây - Lục Thượng Phong nói xong đem thân mình biến mất khỏi cửa.

Hàn Yêu Hy dựa vào đầu giường nhớ lại lúc đó là Hàn tiểu thư sai đến là Hàn Uyên Văn sao.

Cô ta muốn con cô biến mất sao nghĩ đến cô rụt vai lại càng sợ hãi

Lúc này ở Hàn Gia Hàn Uyên Vân bước vào tầng hầm..

Hết chương 24

Thả 1 vote nha mọi ng

25. Chương 25: Trò Chơi Chỉ Mới Bắt Đầu

- Như thế nào - Hàn Uyên Vân ngồi xuống ghế ánh mắt hướng ba người áo đen đang đứng
- Thừa tiểu thư chúng tôi đã đụng trúng cô ta nhưng lại có một người đàn ông đi lại đưa cô ta đi - Một trong tên áo đen lên tiếng
- Hừ lại thất bại chứ gì - Hàn Uyên Vân chán ghét nói
- Lui ra đi tiền ta sẽ chuyển cho các người sau nên nhớ tôi không muốn ai biết chuyện này -

Ba người áo đen cúi người đi ra khỏi tầng hầm

” Hừ đứa con nghiệt chủng mạng lớn đấy cứ từ từ trò chơi chỉ mới bắt đầu ” Hàn Uyên Vân ánh mắt hình viên đạn lên kế hoạch

Hàn Yêu Hy đã sớm ra khỏi bệnh viện quay về Tề Gia, làm Lục Thượng Phong rất lo lắng nghe y tá nói cô về trong lòng lại nặng kình như có tảng đá dần lên

Bước vào nhà cánh cửa sắt bằng vàng vững chãi từ từ mở ra thân hình nhỏ bé của Hàn Yêu Hy chậm rãi bước vào

Phòng khách trống vắng, thấy Hàn Yêu Hy về Lâm quản gia sắc mặt lo lắng lẫn chút vui vẻ chạy ra nghênh đón

- Yêu Hy con làm gì cả đêm không về vậy làm ta lo lắng muốn chết
- Con không sao con muốn lên lầu nghỉ ngơi
- Lâm quản gia sắc mặt trắng bệch thiếu gia và hàn tiểu thư ở trên đó nếu Yêu Hy lên chắc sẽ đau lòng lắm
- Hay con ăn gì rồi hãy lên nghỉ - Lâm quản gia cố nín cô lại

Hàn Yêu Hy không nói gì ngay người bước chân lên lầu, cô định mở cửa nhưng hình ảnh được cô thu vào mắt làm cơ thể cô như đông cứng lại

Hàn Uyên Vân ngồi trên đùi Tề Ngạo Thần tay không yên phận vuốt ve trước cơ ngực rắn chắc, Tề Ngạo Thần ánh mắt thương yêu nhìn Hàn Uyên Vân

Nâng mắt nhìn Hàn Yêu Hy đứng như đá ở cửa cô ta nhếch nhẹ môi giọng ồm ồm vang

- Thần..ưm hôn em

Tề Ngạo Thần không nói gì hôn lên môi Hàn Uyên Vân một cái ngọt ngào

Hàn Uyên Vân vòng tay lên cổ hân như con rắn dính sát người hân

- Thần em yêu anh - Đầu ngọ nguậy vào ngực hân

Hàn Yêu Hy thấy tất cả thậm chí nghe tất cả sao tim cô không đau chỉ cảm thấy nó đang chảy máu rất nhiều

Cô đã không về một đêm trong lòng lại ảo tưởng rằng hân lo lắng cho cô nhưng cô lại không biết thân phận mình, chỉ muốn cầu xin anh một chút bố thí nhưng mỗi lần như vậy anh lại cầm dao đâm vào tim cô

Tay đặt trên bụng nhẹ nhàng xoa dịu xoay người về phòng đối diện mở cửa cô nằm xuống giường nhắm mắt lại

Giọt lệ như pha lê trắng tinh khiết chảy dài thấm ra gối..

Hết chương 25

Thả 1 vote nha mnng

26. Chương 26: Lí Trí Mâu Thuẫn

- Uyên Vân anh đưa em về nhé - Tề Ngạo Thần đỡ Hàn Uyên Vân đứng lên

- Ừm em không muốn em muốn bên cạnh anh đêm nay - Hàn Uyên Vân mềm mại nói

Tề Ngạo Thần suy nghĩ Hàn Yêu Hy đã cả đêm không về không biết từ lúc nào anh lo sợ cô thấy lại đau lòng đó chỉ là thương hại đúng thương hại thôi

- Được em lên giường anh ngủ đi

- Anh ngủ với em đi không có anh em ngủ không được - Hàn Uyên Vân năn nỉ

- Ngoan cứ ngủ đi anh vào thư phòng làm việc

Hàn Uyên Vân biết hẳn không muốn cũng không làm gì nữa ngoan ngoãn nằm xuống

Tề Ngạo Thần tắt đèn đi vào thư phòng làm việc xem tài liệu nhưng trong lòng không kiềm được mà nhớ tới cô gái có đôi mắt màu hổ phách đó

Hắn luôn tự nhủ rằng chỉ là thương hại hắn yêu Hàn Uyên Vân người đã mang thai con anh, nhưng hắn đâu hay biết chỉ có một người mang giọt máu của anh

Quá phiền muộn anh kêu quản gia Lâm pha một ly cà phê đen đem vào thư phòng

Vài phút sau tiếng gõ cửa làm bầu không khí tĩnh mịch biến mất, quản gia Lâm bước vào trên tay là ly cà phê nóng khói nghi ngút

- Cửa cậu thưa thiếu gia

- Uhm ông về phòng nghỉ ngơi đi

Quản gia Lâm định đi ra nhưng suy nghĩ gì lại trở lại trước bàn làm việc của anh

- Thiếu gia, thiếu phu nhân đã về từ nãy giờ rồi vẫn chưa ăn gì - Lâm quản gia giọng sốt sắng

Mắt Tề Ngạo Thần loé lên một tia vui mừng xen một chút lo lắng nhanh chóng hắng giọng - Uhm

Miệng thì nói vậy nhưng tâm thì đang hoảng loạn

Quản gia miễn cưỡng ra khỏi thư phòng

Gấp tài liệu lại, một đồng tài liệu chòng tằng tằng đã được anh xử lý xong đi ra khỏi thư phòng

Ánh mắt sâu hút trầm mặc bao trùm lấy căn phòng khách đối diện phòng của anh bèn nhớ cô ấy mang thai

Ngẫm lại anh thật tham lam anh yêu Hàn Uyên Vân cô mang con của anh mà hắn lại một mực muốn giữ Hàn Yêu Hy lại

Hắn luôn trốn tránh không muốn đối mặt với vấn đề này, vì anh không biết anh đang nghĩ gì muốn gì làm gì

Châm dứt suy nghĩ nhìn xung quanh anh hiển nhiên ở trong phòng cô từ lúc nào không hay biết. Ánh nhìn vô ý chạm vào thân hình bé nhỏ của cô gái nằm trên giường đang co rút lại

Anh lại gần kéo chăn nhẹ nhàng đắp cho cô như tưởng mạnh quá sẽ làm cô tỉnh giấc

Ngồi xuống cạnh giường nhìn cô gái bên cạnh nhìn từng cái mắt mũi miệng của cô, vươn tay vuốt lông mày thẳng thớm của cô

Tay vuốt ve bụng thon gọn của cô tôi xin lỗi tôi chỉ cần con của Hàn Uyên Vân

Anh chỉ được phép chọn một nhưng anh lại không biết lựa chọn này sẽ làm anh hối hận cả đời..

Hết chương 26

Thả 1 vote nha mng uii

27. Chương 27: Sống Không Bằng Chết

Màn đêm lặng lẽ trôi qua mang theo muôn ngàn cảm xúc ra đi một ngày mới lại bắt đầu ánh nắng ngự trị khắp nơi

Tề Ngạo Thần đã đi đến Tề Thị từ sớm bỏ lại Hàn Uyên Vân ở nhà, cô ta rửa mặt thay đồ xong mở cửa ra đi xuống lầu

Vừa vặn Hàn Yêu Hy ở phòng đối diện mở cửa ra, đáy mắt chạm nhau nội tâm mỗi người đều mang tâm trạng khác nhau

Một người hận không thể giết đối phương người ngưỡng mộ. Cô ngưỡng mộ vì Hàn Uyên Vân được yêu thương được anh bảo vệ

- Chị - Hàn Yêu Hy cúi người nhỏ nhẹ lên tiếng

Hàn Uyên Vân không nói gì đi lại gần Hàn Yêu Hy giọng khiêu khích nói

- Từ từ cứ hưởng thụ đi tôi sẽ cho cô biết cảm giác sống không bằng chết nhẹ nhàng nhưng khắc cốt ghi tâm
- Hàn Uyên Vân bỗng cười thâm độc vang khắp cả hành lang

- Chị sao có thể -

Hàn Yêu Hy ngẩng đầu lên nhìn đã thấy Hàn Uyên Vân lao tới nắm lấy cánh tay cô hướng cầu thang đẩy xuống

Vài phút nghệt thở, Hàn Uyên Vân nảy lên ý tưởng nhanh chóng xoay người cả hai

Chỗ Hàn Yêu Hy được thay thế bởi cô ta, cô ta chấp nhận hi sinh mình để Hàn Yêu Hy bị giày vò bởi hán Hàn Yêu Hy cảm thấy trời đất quay cuồng xung quanh chưa định thần thì nghe tiếng la như chọc tiết heo vang lên

- Aaaa- Hàn Uyên Vân lăn xuống cầu thang giữa chân ứa ra máu đầu cũng chảy máu

Hàn Yêu Hy hoảng hồn lấy tay bịt miệng lại, chuyện gì đang xảy ra vậy là mình đẩy cô ta ư

Nghe tiếng động quần gia cùng các người hầu chạy ra ai cũng sửng sốt khi thấy Hàn Uyên Vân nằm bất động dưới chân cầu thang

Theo bản năng nhìn lên cầu thang thấy Hàn Yêu Hy miệng đang lắp bắp không phải tôi xô cô ta là cô ta tự ngã

Quần gia nhanh chóng gọi xe cấp cứu và thông báo cho Tề Ngạo Thần biết

Căn nhà mau chóng chỉ còn lại Hàn Yêu Hy còn đứng sững sờ trên cầu thang, cô vội vàng chạy xuống cầu thang

Con của cô ta mất rồi sao là do mình sao càng nghĩ cô càng đau đầu chân chỉ biết chạy ra sân bắt taxi chạy tới bệnh viện

Tề Ngạo Thần đang họp nghe quản gia nói vậy như chạy như ma bắt ra khỏi phòng làm mọi người ai cũng hoảng loạn

Hắn chạy tới thì thấy trước phòng phẫu thuật Hàn Yêu Hy và quản gia ngồi trước cửa

Chân cô vì vội vã nên không mang giày, đang ứa ra máu có vài mảnh thủy tinh nhỏ cắm sâu vào.

- Chuyện gì đã xảy ra - Tề Ngạo Thần hét lớn

- Thừa thừa thiếu gia Hàn tiểu thư đã ngã cầu thang - Quản gia Lâm giọng run rẩy nói vừa kín đáo lau mồ hôi

- Đang yên đang lành tại sao lại ngã cầu thang - Tề Ngạo Thần liếc mắt tới Hàn Yêu Hy đang ngồi ngây người trên ghế

Quản gia Lâm mặt trắng bệch không còn một tí máu điều ông lo sợ đã đến

Tề Ngạo Thần chỉ thấy vai Hàn Yêu Hy run rẩy kèm theo một vài tiếng thút thít

- Tô..tôi đang nói chuyện bỗng cô ấy lao tới tôi..tôi không biết gì thì cô ấy đã ngã - Hàn Yêu Hy giọng nghẹn ngào vụng về nói

- Cái gì là cô đã đẩy ngã cô ấy sao - Đôi mắt hắn như dã thú tràn đầy máu tươi nghiêng răng ken két

- Khô..không phải tôi - Hàn Yêu Hy chưa kịp nói hết tiếng Tề Ngạo Thần vang lên như giết chết cô

- Đứa bé mà có chuyện gì cô mang thai đúng chứ tôi sẽ tự tay phá bỏ nó ngoài cô ấy ra không ai có quyền có con của tôi, cô ở đó mà cầu nguyện đi - Tề Ngạo Thần nói như hét vào mặt cô

Đôi vai cô run càng mạnh nước mắt như lã động ngừng chảy

Cạch..Cửa mở bác sĩ cùng áo blouse trắng có dính một vùng máu đỏ thẫm bước ra vừa cởi khẩu trang xuống..

Hết chương 27

Dài một tí nhe mọi người. Cho mình 1 vote nha

28. Chương 28: Một Phần Nhỏ

- Ai là người nhà của bệnh nhân - Giọng bác sĩ trầm đục mang không gian như đang giết người đi

- Là tôi cô ấy sao rồi - Tề Ngạo Thần sốt sắng chạy đến

Bác sĩ lau mồ hôi đầy mắt cụp xuống tỏ vẻ thất vọng

- Muốn giữ đứa bé hay người

Bác sĩ nói một câu như lấy dao đâm vào tim không chỉ một người mà là hai người

- Sao cơ mẹ nó ông nói cái gì vậy - Hắn kích động lấy tay đang cuộn lại đầy gân tay nắm cổ áo bác sĩ nghiêng từng chữ nói

Từ lúc bác sĩ nói vậy Hàn Yêu Hy như đã chết vậy là con của chị và anh ấy mất rồi sao là vì mình sao

- Anh hãy bình tĩnh lại..do tác động quá lớn nên không thể giữ hai người chỉ được giữ một người anh muốn giữ ai - Tề Ngạo Thần nghe được thân hình cao lớn đổ ập xuống ghế mắt trầm luân một hồi lại mở miệng nói

- Giữ người hãy giữ người - Đầu hấn như nổ tung hiện giờ

Bác sĩ nhẹ gật đầu mang khẩu trang đi vào phòng tiếp tục mổ, cánh cửa đóng lại như đóng đi nguồn sống của Hàn Yêu Hy

Không khí trầm lặng ngưng đọng lại lần nữa lặp lại, Tề Ngạo Thần đứng lên đi tới bên Hàn Yêu Hy lấy tay nhắc cằm cô lên

- Tôi nói ra sao bây giờ đứa bé đã mất cô nên thế nào - Đôi mắt hấn hấn lên tia máu nhìn vào cô

- Tôi không phải tôi đẩy anh đừng bỏ đi bảo bối của tôi anh muốn gì cũng được nhưng anh đừng lấy nó đi tôi van anh - Khoé mắt Hàn Yêu Hy luôn tuôn chảy nước mắt

- Huh bỏ qua?? vậy con tôi con tôi thì sao nó mất rồi, tôi không muốn nói nhiều nữa tôi sẽ phá bỏ nó - Lời nói vừa dứt mạnh bạo cầm cánh tay của cô lôi cô đi

- Tôi van anh tôi cầu xin anh đừng mà đừng bỏ bảo bối của tôi - Hai tay cô lúc nào cũng để ở bụng tận lực che chắn

Tề Ngạo Thần đã bị cổ tức giận che đôi mắt anh không màng tới cô cầu xin van xin hay làm gì cả anh chỉ muốn phá bỏ con cô

Chợt nhớ đến điều gì anh lấy điện thoại ra bấm số

- 5 phút, mang một tờ giấy ly hôn đến đây - Anh ngồi xuống ghé nhìn cô mặt mũi chèm nhem nước mắt

Anh không ngờ cô lại là người phụ nữ như vậy độc ác chanh chua, lúc ban đầu anh còn tưởng cô là người thuần khiết nhân hậu không biết hại người thì ra huh anh đã sai cô ta là một con rắn độc không hơn không kém

Không lâu Tẩn Ngạo đi đến trên tay là tờ giấy ly hôn, Tề Ngạo Thần giựt mạnh tờ giấy xuống ghé cầm bút lên không lưu luyến dứt khoát gạch vài dòng

Chữ ký cứng cáp đã nằm vững vàng trên tờ giấy như chủ của nó vậy

Anh vứt mạnh tờ giấy cùng bút vào mặt của cô - Ký cho tôi tôi không muốn tiếp tục quan hệ kinh tởm này với cô -

Mỗi lời nói động tác này giờ cô đều thu vào tầm mắt chôn giấu vào đáy lòng run rẩy cầm bút lên nhẹ nhàng đặt lên đó một chữ ký

Chữ ký của cô khác xa anh một trời một vực những nét chữ ngoằn nghèo không vững nằm yên trên tờ giấy cũng hệt chủ nhân của nó một nỗi sợ hãi tất cả mọi thứ đều thể hiện lên đó

Thấy cô kí sâu trong tâm anh có một chút buồn nhưng vội vã cầm lấy tờ giấy đưa cho Tẩn Ngạo cúi xuống lôi tóc cô bạo dạn kéo cô hướng phòng nạo thai đi

- Đừng đừng bỏ bảo bối của tôi đừng - Trên đường đi cô như người mất hết lý trí đầu bị anh lôi đi đau như cắt

Bước chân dừng lại trước cửa Nạo Thai anh mặc kệ người người xếp hàng đẩy cửa đi vào..

Hết chương 28

Thả 1 vote nha mng

29. Chương 29: Đứa Bé Đầu Tiên Chính Anh Giết Chết..

Người trong phòng nạo thai ai cũng la lên vì có người đàn ông lạ mặt đột nhiên xông vào

Tề Ngạo Thần một tay lôi tóc Hàn Yêu Hy bước vào la lớn

- Các người bỏ thứ nghiệt chủng trong bụng cô ta ngay lập tức cho tôi -

Hắn như dã thú sâu tận rừng sâu đang nổi cơn lôi đình

- Thừa tiên sinh, anh làm vậy là không đúng phải xếp hàng theo thứ tự, với lại..tiểu thư này phải tình nguyện - Vị bác sĩ cổ trấn an mình bình tĩnh từ tốn nói

- Tôi không cần biết bà còn dài dòng tôi cho cả cái bệnh viện này đóng cửa có nghe hay là không

Y tá khiếp đảm vài người mở miệng định nói nhưng đã bị vài người kéo lại, phòng giải phẫu im phăng phắc không ai dám hé miệng

- Được Tề tiên sinh tôi lập tức cho phẫu thuật

Tinh thần của Hàn Yêu Hy bị suy sụp cô mệt mỏi vô hạn vai bị ấn xuống bàn mổ ánh đèn đối diện chiếu vào đôi mắt cô

Bàn tay xanh ngắt siết chặt dọc theo giường mổ mắt thấy những dụng cụ y tế dao kéo sáng ngời lạnh lẽo cô la hét

- Đừng bỏ bảo bối của tôi đừng xin đừng mấy người không được làm như vậy Tề Ngạo Thần tôi không muốn anh không có quyền làm như vậy -

Tề Ngạo Thần tay vẫn giữ chặt cô trợn mắt thật kinh hãi - Cô có biết cảm giác của Hàn Uyên Vân không tôi sẽ từ từ cho cô biết -

- Không tôi không muốn thả tôi ra đừng làm hại bảo bối của tôi Tề Ngạo Thần bảo bối không liên quan gì đến anh đó là con của tôi là con của một mình tôi - Hàn Yêu Hy vùng dậy hét lớn

Một bãi hỗn loạn trong phòng giải phẫu được Tề Ngạo Thần hung hăng chế ngự, hung tợn áp sát mặt cô

- Coi như không liên hệ với tôi nhưng Hàn Yêu Hy cho dù nó là con của người đàn ông khác hay là của tôi tôi cũng sẽ huỷ diệt nó. Cô không có quyền mang thai đứa con của tôi chỉ có Hàn Uyên Vân thôi hiểu không -

Hàn Yêu Hy ý thức lúc này ở trong tình trạng suy sụp kêu gào Không Tề Ngạo Thần anh là đồ cầm thú anh dám đụng đến con của tôi tôi sẽ giết chết anh Buông tôi ra đồ khốn

Tiếng kêu gào tê tâm liệt phế của cô làm tất cả mọi người trong phòng phẫu thuật cảm như hén, không việc gì ác độc bằng lấy đi cốt nhục của người làm mẹ đó là một mảng sống thiêng liêng trước mặt

- Tề tiên sinh, chúng tôi đã chuẩn bị xong - Một trong số người nhỏ nhẹ lên tiếng chỉ sợ sẽ kinh động đến con thú này

- Được, đầu tiên chích cho cô ta một liều thuốc tê cho cô ta đừng làm loạn Tề Ngạo Thần nắm chặt cổ tay Hàn Yêu Hy

Chưa kịp hé miệng hét thì ngay cánh tay truyền đến một cơn đau nhói xuống y tá đang cầm kim tiêm đâm vào cánh tay cô, cô cảm thấy trước mắt là một màu đỏ, xung quanh cũng vậy ngập tràn màu đỏ của máu tanh nồng

Chỉ kịp nhìn thấy Tề Ngạo Thần nhếch nhếch môi cười - Yên tâm đi hãy ngủ một giấc tỉnh dậy chúng ta không còn quan hệ cô đừng mơ tưởng mang thai con của tôi. Cô, không, xứng - Hắn nghiêng từng chữ nói vào tai cô lời nói vô tình nhưng khắc vào thịt cô xương cô đau tận xương tuỷ

Tay cô như đã bị phết đi rất đau nhưng sao sánh được vết thương lòng lúc này, cô đột nhiên vươn tay kia lấy dao phẫu thuật trong mâm ghè sắt cổ họng mình xoay về hướng Tề Ngạo Thần - Đừng có lại gần tôi không thôi tôi sẽ chết cho mấy người xem -

Tề Ngạo Thần loé lên một tia kinh hãi hắn không ngờ cô lại quật cường đến vậy nhìn vào mắt cô là sự sợ hãi u buồn lẫn kiên cường hằn lạnh giọng - Cô muốn chết thì cũng không thay đổi được gì đứa bé trong bụng cô phải biến mất vậy thì..cô cùng nó xuống địa ngục luôn đi

Khuôn mặt cô tái nhợt như tờ giấy không chút huyết sắc đầu tóc rối mù, chân chảy máu, cổ cô đã bắt đầu ứa máu. Tại cô run run những y tá thấy vậy lao đến giật con dao trong tay cô ấn cô xuống giường mổ lại một lần nữa tiếng kim loại va chạm nhau

- Phan - Hấn mở cửa bước ra ngoài cô nhìn theo hướng hấn đi trước khi hôn mê cô vẫn nhép miệng - Tề Ngạo Thần tôi sẽ trả...- Mắt cô khép lại tất cả chấm dứt

Đứa bé của anh, đứa bé đầu tiên của anh chính tay anh giết chết...

Hết chương 29

Mình viết hơi tệ thông cảm nha mọi người, vote cho mình 1 nha. Love all

30. Chương 30: Cuối Cùng Còn Lại Được Gì

Trong lúc này Hàn Uyên Vân đang ở trong phòng phẫu thuật cùng bác sĩ, trên bàn là một vali toàn tiền mặt

- Ông làm rất tốt đây là số còn lại ông chắc là anh ấy đưa cô ta đi rồi?

- Đúng vậy Hàn tiểu thư tôi thấy anh ta lôi cô ta đi rồi hướng phòng giải phẫu phụ khoa - Bác sĩ gật đầu

- Được hay lắm -Hàn Uyên Vân nhếch miệng cười thâm độc

Lúc ban đầu cô ta chỉ là sinh non cô ta mua chuộc bác sĩ nói rằng con của hấn đã mất, vừa được hấn yêu thương vừa làm cho con của cô biến mất thật là quá hay

- Thật là đau sinh con thật là đau mà tại vì con đàn bà chết tiết đó không vì nó tôi sẽ không đau như vậy - Hàn Uyên Vân cau mày la lên

- Con của cô đang rất yếu tóc và móng tay chưa hình thành đang trong hộp giữ nhiệt - Bác sĩ cầm bản báo cáo nói

- Cạch - Tề Ngạo Thần hùng hổ bước vào la lớn

- Ông nói cái gì con tôi không phải đã mất rồi sao tại sao bây giờ..

- Tề..Tề tiên sinh anh hãy nghe tôi nói con của anh đã bình thường nhưng có điều do sinh non nên đang ở trong hộp giữ nhiệt - Bác sĩ hoảng hồn

- Thằng..con của chúng ta không mất chỉ là sinh non chỉ là sinh non thôi - Hàn Uyên Vân giả vờ thút thít ôm cánh tay hấn

- Uyên Vân đừng khóc không có gì là tốt rồi, anh đã ly hôn với cô ta rồi - Tề Ngạo Thần dịu dàng xoa đầu cô ta

Hàn Uyên Vân trong lòng đầy vui sướng kế hoạch của cô ta đúng là không thất bại

Sau khi Hàn Uyên Vân ngủ anh bàng hoàng bước ra khỏi cửa là anh đã hiểu lầm anh đã phá hoại con của cô rồi, cô chắc hận anh lắm. Anh ngồi xuống vò đầu bứt tóc suy nghĩ gì lại đứng lên chạy về phía phòng giải phẫu

Hàn Yêu Hy cảm giác trong bụng mình trống rỗng bụng không nặng nhưng sao trong lòng lại nặng thế này tựa như một tảng đá lớn chặn lên trong lòng cô lúc này, kết thúc rồi sao kết thúc thật rồi sao

Cô mặc kệ người vẫn còn thuốc mê ngồi dậy rút kim tiêm đang truyền trong tay ra ngay lập tức máu ứa ra cổ cô vẫn còn dính một chút máu khô vì vết thương lúc nãy, người vẫn mặc chiếc váy bệnh nhân. Bên dưới hạ thân chảy ra máu không ngừng

Cô lúc này như một người bệnh thần kinh trên thân thể đầy máu ghê rợn, những người muốn lại gần giúp cô nhưng không ai dám lại. Vừa đi miệng cô lẩm bầm tay để lên bụng trống rỗng của mình

Vẫn còn đứng không bảo bối con vẫn còn đứng không dừng bỏ mẹ xin đừng, con và mẹ hãy cùng nhau đi, đi đến một nơi không đau buồn không hận thù..

Đầu óc cô quay cuồng xung quanh cô chỉ còn lại hình ảnh Tề Ngạo Thần đôi mắt độc ác nhìn cô những y tá những tiếng kim loại va chạm nhau, cô vô hồn đi như hồn ma vất vưởng

- Xem lại bệnh nhân giường 40 và 45 luôn luôn theo dõi và chú ý - Lục Thượng Phong từ văn phòng ra từ tốn dặn dò hậu tá

Anh cởi áo blouse cầm áo khoác đi ra ngoài đi được một đoạn một người phụ nữ người mặc váy bệnh nhân cánh tay chảy máu trông rất thảm không ai đến giúp

Anh thấy vậy chạy theo la vọng lên - Này cô ơi này - Anh kêu mãi cô vẫn không trả lời cứ đi như vậy

Tới cổng bệnh viện anh đã rút cuộc đã đuổi đến cô nắm lấy cánh tay không chảy máu của cô - Này cô -

Ầm cả thế giới như đổ sập xuống trước mắt anh là Hàn Yêu Hy là người con gái anh luôn yêu thương đây mà cô bị làm sao vậy

Cô xoay lại nhìn anh xung quanh lại lần nữa đảo lộn trước mắt tối sầm lại không nhìn thấy Lục Thượng Phong nữa cô ngất xuống trong vòng tay của anh..

Hết chương 30

Thả 1 vote cho mình nha mng.

31. Chương 31: Gột Rửa Tất Cả

Anh đau xót nhìn khuôn mặt trắng bệch như tờ giấy trắng xoá của cô, nhẹ bế cô lên tay hướng xe của anh đi đến

Lúc này, con tim mạch bảo Tề Ngạo Thần chạy đến chỗ cô nhưng quá muộn rồi đi vào chỉ thấy những y tá và bác sĩ, anh đưa mắt tìm kiếm thân ảnh quen thuộc đó nhưng cô đã đi rồi

Cô đi đâu được chứ trong khi tinh thần và thể xác cô lại tổn thương ngàn lần như vậy, tuy điều này là anh muốn nhưng sao trái tim lại khó chịu như vậy chứ

Đây là đâu vậy lạnh quá mệt quá sao đi mãi vẫn không đến là lên thiên đường hay xuống địa ngục là đã chết sao

Ha!!

Tốt, rất tốt chết rồi sẽ được giải thoát chết rồi sẽ được thoải mái ngủ một giấc không ưu phiền, phiền muộn chỉ mong đừng thức dậy mãi mãi đừng thức dậy. Thật mệt chỉ muốn ngủ..

- Kích tim một lần nữa 200J 1..2..3 kích - Hàn Yêu Hy giật nảy người lên

Không biết ánh sáng tựa nơi nào hắt mạnh vào cô âm thanh truyền đến bên tai

-Nhịp tim bình thường, Huyết áp bình thường - Giọng nói trầm đục của ai vang lên bên tai cô

Là tỉnh dậy sao là còn sống sao đừng mà đừng.

Trời không cho cô toại nguyện cô hé mở mắt hơi nước ra giường mắt nhìn lên trần nhà trắng xoá thật lạnh lẽo như tim cô lúc này vậy nó đang từ từ đông băng lại dần dần trở thành sắt đá

Nhớ lại lúc tranh đấu giữa sự sống và cái chết cô chỉ muốn cái chết nhanh đến nhưng không biết động lực nào đã kéo cô trở về. Cô cười nhạt

Lục Thượng Phong lúc này lo lắng nhìn cô đang ngẩng đầu ngắm trần nhà, khi bé cô về Lục Viên các bác sĩ cầm máu, tiêm thuốc cho cô

Rõ ràng không có gì đáng ngại chỉ là những vết thương ngoài da nhưng sao cô mãi không tỉnh dậy đã 1 ngày trôi qua. Chợt một khắc nhịp tim và huyết áp của cô hạ xuống không phanh

Các bác sĩ nhanh chóng tiếp oxi, đến cuối cùng là kích tim nhưng kích 2 lần cô vẫn không tỉnh dậy. Trong vài phút nghẹt thở đường thẳng bắt đầu có xao động nhịp tim trở lại bình thường

Anh vui sướng không tả nổi anh thở hắt ra nhưng bây giờ cô lại như vậy

Lục Thượng Phong nhón chân nhẹ đi lại giường cô, cô dời mắt xuống nhìn anh. Hai đôi mắt chạm nhau cô bỗng túm chăn ngồi dậy co ro một góc giường

- Đừng lại gần tôi huhuu đừng mà tôi không muốn không muốn - Hàn Yêu Hy hai tay ôm đầu khóc oà lên

Lục Thượng Phong sững sốt nhanh chóng chạy đến bên cô nắm tay cô thấp giọng nói

- Yêu Hy, không sao là anh đừng sợ là anh Lục Thượng Phong đây

Hàn Yêu Hy ngẩng đầu lên nhìn anh nào bắt đầu hoạt động là bác sĩ Lục Lục Thượng Phong

Như nắm được tia hi vọng cô siết chặt tay anh sát lại kề bên anh giọng tha thiết

- Lục Thượng Phong anh có thể nào đưa tôi rời khỏi đây không tôi không muốn ở lại đây nơi đây chỉ toàn là ác quỷ hức tôi xin anh - Nước mắt cô như hạt sương long lanh rơi xuống mu bàn tay anh

- Được anh sẽ đưa em đi, trước tiên hãy cho anh biết chuyện gì đã xảy ra đã ai đã làm em như vậy - Lục Thượng Phong đau lòng vươn tay lau nước mắt cho cô ôn nhu nói

Cô không ngần ngại kể lại hết mọi chuyện cho anh, tất cả không thiếu thứ gì

Anh không biết nói gì lúc này chỉ biết ngậm ngùi ôm cô vào lòng dường như muốn thay cô gánh hết mọi nỗi đau lúc này

Mọi thứ cô phải hứng chịu quá nhiều anh sẽ làm người thân của cô sẽ là ánh đèn soi đường cô đi sẽ là người che chở cho cô dù sông cạn đá mòn dù phải hi sinh cả tính mạng này của anh.

Tính yêu của anh với cô cũng vậy, không cần cô đáp trả không cần cô làm gì cả. Chỉ cần cô hạnh phúc anh sẽ yên lòng sẽ lặng lẽ đứng sau nhìn cô

Vỗ nhẹ lưng cô, cầm tựa vào đỉnh đầu cô nhàn nhạt hé miệng

- Anh sẽ che chở bảo vệ cho em không ngại vì em làm tất cả. Hàn Yêu Hy anh yêu em -

Lúc này, ngoài trời mây đen kéo đến cơn mưa như gột rửa mọi thứ, mang theo ngàn đau đớn ngàn cảm xúc ngàn tâm trạng ngàn sầu muộn mọi thứ đều theo cơn mưa trôi đi mất.. Có nhiều thứ được giải thoát có nhiều thứ vỡ oà.. Đi đi rồi sẽ không còn đau nữa..

Hết chương 31

Thấy chương này tâm trạng thấy ghê lun á. Cho mình 1 vote nha mng 00:23 rùi

32. Chương 32: Cảm Ơn Anh

Ánh nắng ôn hoà sau cơn mưa như lũ quét tới qua làm mọi vật sanh sôi nảy nở, bắt đầu một ngày mới.

Trên chiếc giường lớn màu trắng ngà, một cô gái khuôn mặt trắng như tuyết xinh xắn đang gối đầu lên người đàn ông có ngũ quan tinh xảo nhu hoà. Tạo nên một bức tranh hoàn hảo không một góc chết

Lục Thượng Phong mở mắt ra nhìn sang cô gái đang ôm eo mình ngủ say mê, cười nhẹ vuốt tóc cô. Hàn Yêu Hy cảm thấy có người đang nhìn mình liền khó chịu cự quạu tỉnh giấc

Hai ánh mắt va chạm nhau, Hàn Yêu Hy nhìn anh lại nhìn tư thế lúc này chân cô gác lên người anh tay anh lại ôm eo cô.

Mặt cô xuất hiện một mảng phẫn hồng nhìn vào rất dễ thương, cô ngồi dậy mặt vẫn chưa hết đỏ

Anh nhìn cô miệng nở một hình cung đẹp mắt, anh ngồi lại gần cô cúi đầu. Hàn Yêu Hy lấy tay đặt lên ngực định đẩy anh ra nhưng không kịp

Môi anh lạnh lạnh chạm vào môi cô,

” chụt ” nhẹ như chuồn chuồn lướt nước để lại âm thanh ấm muối

Rời khỏi môi cô nở nụ cười rục rĩ - Chào buổi sáng Yêu Hy - Nặng làm cho anh như toả ra vàng hào quang sáng lạng nhìn anh mặt lại đỏ hơn

Không biết bao lâu định thần miệng nói - Chào buổi sáng bác sĩ Lục -

- Đừng gọi bác sĩ Lục cứ gọi là Phong - Anh chán ghét cách gọi này của cô rất xa cách

- A được Phong

- Em rửa mặt rồi xuống ăn sáng nhé. Anh chờ em - Lục Thượng Phong xoa đầu cô rồi bước xuống giường

Đợi tới khi Hàn Yêu Hy tỉnh lại anh đã ra ngoài từ lúc nào, bước chân xuống sàn nhà đi lại cửa sổ sát đất đưa bàn tay ồm tong teo kéo rèm cửa ra

Hàn Yêu Hy như được sống lại nhẹ nhàng vươn vai. Nỗi buồn nào rồi cũng sẽ qua chỉ cần chúng ta chấp nhận nó, cô luôn tự nhủ như vậy

Bước vào phòng tắm cô như muốn ngất xỉu, nhìn vào gương đây là cô sao. Tóc rối tung, mắt sưng vù, người thì ồm như bộ xương

Cô mở nước xối nước lên mặt, cô phải sống lại phải trả thù cho bé con đáng thương của cô. Nhẹ trang điểm một chút che đi đôi mắt sưng vù, cô mặc một chiếc áo sơ mi một chiếc quần sọc jean

Bước xuống lầu, Lục Thượng Phong đang đọc báo ăn điểm tâm nhìn Hàn Yêu Hy xuống anh há hốc miệng

- Em có gì sao - Hàn Yêu Hy nghi hoặc hỏi

- A không có gì em ngồi đi - Lục Thượng Phong chấn chỉnh mình lại

- Vé máy bay anh đã đặt rồi chúng ta sẽ bay sang Mỹ tuần sau sẽ đi - Anh vừa cắt xúc xích vừa nói

- P..Phong cảm ơn anh - Hàn Yêu Hy có chút ngượng ngùng khi gọi thân mật như vậy

Lục Thượng Phong được cô gọi như vậy lòng như có một dòng nước ấm tưới vào rất sướng a

~~Cứ như vậy bữa sáng trôi qua trong êm đềm..

Hết chương 32

Thả 1 vote nha mọi người ơi

Giờ là 1 giờ sáng rồi huhu bình chọn với comment cho mình nhaa. Ai thích nữ cường nhớ followw mình nhe, Yêu mngg

33. Chương 33: Trung Quốc - Ngàn Đau Thương,tạm Biệt

- Tề Thị -

- Thừa lão đại, thuộc hạ đã kiểm tra tất cả đều không thấy định vị của phu nhân - Kinh Lôi cùng Kinh Thiên cúi người báo cáo

Những ngày này Tề Ngạo Thần rất hối hận về những gì mình đã làm, cô không cần hứng chịu những việc đó

Là do hấn, do hấn quá hung tợn một hành động dứt đi hai mạng sống. Mạng của đứa bé và cả linh hồn của cô

Tại sao hấn lại ích kỷ như vậy vừa muốn bên cạnh Hàn Uyên Vân vừa muốn cô ở lại bên cạnh hấn, mấy ngày nay cô đi đâu được chứ chẳng lẽ cô đã chết?

Phiền muộn bao trùm xung quanh hấn hai tay ôm đầu vò tóc ngẩng đầu nhìn Kinh Lôi và Kinh Hiên - Tiếp tục tìm kiếm -

Hai anh em nhà họ Kinh nhìn hấn chỉ biết lắc đầu không thôi, mở cửa đi ra ngoài.

Xin lỗi, xin lỗi em Hàn Yêu Hy.

Hấn không biết sao? Xin lỗi có thể khiến con cô quay lại xin lỗi có thể làm lành vết thương khổng lồ trong lòng cô ư..

Hàn Uyên Vân từ khi giả vờ sắp thai thì càng bị hấn lạnh nhạt, mỗi ngày đi về nhà chỉ lo cho con.Cô ta suy nghĩ nếu có một ngày hấn biết đó không phải là con của hấn sẽ như thế nào

Chỉ suy nghĩ thôi cô ta rùng mình, nhất định phải giữ kín chuyện này.

Hàn Yêu Hy dùng cả tuần này để chấn chỉnh lại cảm xúc,tạm thời cất ưu thương vào học tủ quá khứ. Cô sẽ trả thù những người không bằng sức sinh đó

Cô xây một ngôi mộ nhỏ không hình chỉ có một cái tên là Hàn Thiên Mặc, là tên con trai đáng thương bé nhỏ của cô đã bị tước đi. Tên là do cô tự đặt, nhưng thật đáng tiếc chưa được nhìn thấy ánh sáng đã bị như vậy

Nước mắt như bông hoa rơi xuống thêm mộ như pha lê bị vỡ ra, chỉ một lần thôi sẽ là lần cuối cô khóc cho con trai

Con trai, mẹ xin lỗi..

Thấm thoát,một tuần trôi qua không quá dài nhưng với cô dường như là cả một thế kỷ.

Sân bay tấp nập người đi người về kín khắp nơi, Hàn Yêu Hy cùng Lục Thương Phong đi vào nơi soát vé

” Máy bay ATX654 khởi hành đi Mỹ - Los Angeles sau 30 phút nữa - Giọng cô tiếp viên trong trẻo vang lên giữa đại sảnh rộng lớn

Cô cùng Lục Thương Phong ngồi ghế chờ, đối diện cô là cửa sổ trong suốt rộng lớn. Vào mùa đông thời tiết bắt đầu se lạnh tựa trong lòng cô lúc này

- Em có khát nước không anh đi mua cho em nhé

Giọng trầm ấm của Lục Thương Phong vang lên, cô quay sang nhìn anh

- Không cần em không khát

Từ lúc ở cùng với Lục Thương Phong cô cảm giác rất thoải mái và vui vẻ tâm trạng đi lên rất nhiều

Cứ như vậy thời gian trôi đi cô tiếp viên lại lần nữa bắt loa lên

- Chuyến bay ATX654 sẽ khởi hành sau 5 phút nữa yêu cầu hành khách nhanh chóng về đúng vị trí của mình - Hàn Yêu Hy đứng dậy nhắc bước đi về phía cửa máy bay nhẹ nhàng từng bước đi lên

Một làn gió thổi qua làn tóc của cô, tóc cô bay nhẹ về phía sau tựa như cuốn hết cảm xúc bỏ lại nơi này
Trời xanh mây trắng, giữa bầu trời một chiếc máy bay, bay ra xa xăm
Trung Quốc - Tạm biệt..

Hết chương 33

Để lại 1 vote và comment nha mọi người

34. Chương 34: Sáu Năm Sau - Los Angeles..!

Những bông hoa tuyết vào mùa đông ở Los Angeles chậm chậm rơi xuống kết thúc những ngày đông lạnh giá dài đằng đẵng.

Mùa xuân - Los Angeles - 6 năm sau

Trong một cao ốc 200 tầng nằm vững vàng giữa thành phố phồn hoa

Một cô gái mặc áo sơ mi bên ngoài là áo vest cùng quần tây thanh lịch tôn lên đôi chân dài miên man, khuôn mặt nhỏ nhắn đôi mắt yêu mị, sống mũi cao thẳng đôi môi anh đào đỏ hồng mộng mị tóc màu vàng nâu phá cách bay giữa không trung toát ra mùi hương mê người. Tay dứt túi quần đồng dạc đi vào công ty

- Chào chủ tịch

- Chào buổi sáng chủ tịch

Các nhân viên thấy cô gái đó bước vào liền cúi người cung kính chào, trong tập đoàn ai ai cũng ngưỡng mộ cô chỉ mới 26T, một tay cô gây dựng Tập Đoàn Hy Thị lại có thân thể đáng ngại trong giới hắc bạch đạo là một nữ doanh nhân thành đạt nhất thành phố Los Angeles

Hàn Yêu Hy lạnh lùng gật nhẹ đầu bước vào thang máy chuyên dụng ấn tầng cao nhất đi lên

Đi ra khỏi thang máy, cô đi thẳng về phía phòng làm việc của mình

Văn phòng làm việc của cô được bao trùm bởi màu đỏ rượu và màu trắng ở giữa phòng là bàn làm việc của cô bên cạnh là sofa màu trắng nhìn vào tuy rất táo bạo nhưng không kém phần đẹp mắt

Ngồi phịch xuống ghế Hàn Yêu Hy xoay nhẹ ghế ra đằng sau, nhàn rỗi ngắm cảnh quan buổi sáng. Đã 6 năm trôi qua cô đã chính thức thoát ra được cái lồng đau đớn đó, khi từ Trung Quốc qua Los Angeles cô giành 2 năm để chữa bệnh phong hàn của mình đồng thời chữa cả vết thương lòng

Bốn năm cô một tay gây dựng Hy Thị to lớn này, sức công phá đã trải dài khắp Châu Âu lớn mạnh bậc nhất. Cô huấn luyện thân thể mình trở thành một lão đại của Huyết Ưng bí ẩn

Để đánh đổi cô như ngày hôm nay cái giá cô phải trả quá đắt. - Cốc cốc cốc Tiếng gõ cửa kéo Hàn Yêu Hy từ trầm ngâm trở về, cô nhẹ xoa xoa mi tâm

- Vào đi

Trợ lý Amanda bước vào tay cầm bản báo cáo hằng tháng đưa đến lên bàn cho cô

- Thưa chủ tịch đây là những bản báo cáo hằng tháng và những tài liệu cô cần phải ký với lại đây là báo cáo việc trải rộng tập đoàn ra Châu Á - Amanda nhàn nhạt nói với cô

- Được rồi cứ để đó 20 phút sau vào lấy - Đầu Hàn Yêu Hy lúc này đau như búa bổ

- Thưa chủ tịch Ham tiểu thư muốn gặp ngài

- Cho vào

Amanda cúi người đi ra khỏi phòng, Ham bước vào

- Thừa chủ tịch - Ham nhớ rõ lão đại không cho cô gọi là lão đại khi ở công ty
- Uhm chuyện bên Trung Đông thế nào đường bay đã thông chưa - Hàn Yêu Hy vừa xử lý tài liệu vừa nói
- Đã gọn gàng thừa chủ tịch
- Tốt lắm lượng vũ khí sắp giao nâng cao năng suất làm việc để kịp giao
- Vâng..- Như nhớ đến việc gì Ham lại ngắt đầu hỏi tiếp - Chủ tịch đã ăn sáng chưa?-
- Chưa ta không đói người ra đi
- Chủ tịch đừng như vậy không ăn sáng đầy đủ sẽ kiệt sức

Hàn Yêu Hy không ngắt đầu giọng lạnh lẽo

- Bao giờ người lại quản chuyện của ta?
- Thuộc hạ không dám - Ham lập tức cúi người đi ra khỏi phòng

Nhìn vào xấp tài liệu mở rộng công ty sang Châu Á lòng cô thấp thoáng hiện lên sự trả thù đẫm máu, những người đã giết mẹ cô đừng mong trốn thoát

Hết chương 35

Để lại 1 và comment nha mng

Mình sắp ra truyện mới nhớ đón xem nhaa

35. Chương 36: Anh Luôn Bên Em

Hạ chiếc bút xuống cô vươn cánh tay trắng nõn nà như sữa đến cầm tập tài liệu lên

Hai ngày nữa chính sách chính thức bắt đầu, đích thân cô phải về Trung quốc để kiểm soát

Cánh cửa mở toang ra Lục Thượng Phong một thân âu phục bước đến chỗ cô ngồi để hộp cơm xuống gần giọng ra lệnh

- Hàn Yêu Hy em chưa ăn sáng phải không mau ăn sáng cho anh nhanh lên

Hàn Yêu Hy ngắt đầu lên mày hơi cau lại - Anh cứ để đó em làm xong sẽ ăn -

Đột ngột, Lục Thượng Phong đi đến bên cạnh cô thất lưng hơi cúi xuống dễ dàng bế cả người cô lên

Hàn Yêu Hy hoảng hốt theo bản năng hai tay vòng qua cổ anh để tránh bị ngã - Á..Phong anh làm gì vậy thả em xuống -

Cả người Hàn Yêu Hy lọt thỏm vào lồng ngực của Lục Thượng Phong hơi thở nam tính như gió cuồn cuộn ập vào mũi cô. Bất giác cô nằm yên lặng trong lòng anh

Lục Thượng Phong dịu dàng thả cô trên ghế sofa màu trắng, đi lại lấy hộp cơm để xuống

Bàn tay thô to màu mật ong của Lục Thượng Phong mở nắp hộp cơm ra, ngay lập tức những món ăn thơm ngon ập vào mắt cô. Anh lấy cây đũa nhét vào tay cô giọng sủng nịnh

- Mau ăn đi em phải ăn sáng không thôi bệnh dạ dày của em sẽ tái phát

Hàn Yêu Hy cảm thấy rất ấm áp đã bao lâu rồi từ khi mẹ cô bị hại chết cô đã không được hưởng những sự quan tâm lo lắng này. Hàn Yêu Hy không nói gì chỉ mỉm cười gật đầu cầm chắc đũa bắt đầu ăn

- A đúng rồi hai ngày sau em phải về Trung Quốc à
- Đúng vậy anh có muốn về với em không

- Thôi em cứ về đi anh sẽ ở lại đây quản lý công ty và Xích Ưng giúp em

--Vâng vậy cũng được

Lục Thượng Phong nhìn cô bỗng xích lại gần ôm cô thật chặt

- Phải mạnh mẽ lên nhé anh luôn bên em

Cô đưa tay vòng ra sau lưng anh nhẹ nhẹ vỗ vỗ - Uhm, cảm ơn anh Phong

Ánh mắt anh trầm xuống, đã 6 năm rồi em vẫn chưa sẵn sàng mở lòng với anh sao Yêu Hy. Chắc em tổn thương quá nhiều nên vẫn không tin tưởng anh, không sao anh luôn đứng đây đợi em

- Trung Quốc - Tề Thị -

Tề Ngạo Thần ngồi trên bàn làm việc vừa lắng nghe Tần Ngạo báo cáo

- Thưa chủ tịch 1 tuần sau sẽ ký kết hợp đồng với tập đoàn Hy Thị, đây là bản báo cáo. -

- Được rồi sắp xếp 1 tuần sau sẽ ký - Giọng hắn trầm đục dằn dò, đã 6 năm kể từ ngày cô đi anh sử dụng hết tài sản nhưng một chút tin tức của cô anh vẫn không có. Đường như có người đã phong tỏa hết tin tức của cô

Sáu năm trôi qua anh ngộ nhận ra rất nhiều điều

Anh đã yêu cô từ lâu nhưng luôn cố tránh né nó, anh biết anh không xứng vì anh đã làm như vậy với cô nhưng anh chỉ cần biết cô sống có tốt không có khổ cực hay không.. Anh xoay người nhìn ra ngoài cửa sổ nhìn về phía bầu trời xa xăm tựa như nụ cười thuần khiết đẹp đẽ của cô

Hàn Yêu Hy,..anh nhớ em

Hết chương 36

Để lại vote và comment nha mọi người

36. Chương 37: Sóng Gió Sắp ập Đến

Hai ngày trôi qua nhanh như thổi, Hàn Yêu Hy lại lần nữa ra sân bay, ở sân bay Hàn Yêu Hy cùng Lục Thượng Phong thân thiết nắm tay nhau đi vào đằng sau là Ham cùng Mac hai thuộc hạ thân thiết của cô

- Em đi qua bên đó nhớ ăn uống đầy đủ nhé không được bỏ bữa đến nơi phải gọi cho anh đấy - Lục Thượng Phong xoa đầu cô nhẹ giọng nói

- Em biết rồi em sẽ nghe theo vậy em đi đây - Hàn Yêu Hy vừa nói định xoay người đi chưa kịp Lục Thượng Phong nhanh chóng nắm cổ tay cô quay phắt cô lại

Tặng cho cô một nụ hôn kiểu Pháp nồng cháy, môi lưỡi đụng chạm nhau kéo dài đến năm phút. Cô cũng không bài xích anh vòng tay lên cổ anh cho nụ hôn được sâu hơn

” Chụt ” Lúc buông ra anh lại cố tình hôn một cái nghe tiếng ẩm ướt, kéo cô vào lòng đầu rúc vào hõm cổ của cô hít hà mùi hương lành tự nhiên

- Được rồi tạm biệt anh Phong -- Cô chống tay lên lồng ngực anh đẩy anh ra

- Tạm biệt em Yêu Hy - Lục Thượng Phong vẫy tay chào cô

Đi được một khoảng xa cô ngoảnh đầu nhìn lại chỉ thấy anh nở một nụ cười mà không phải bình thường chỉ chất chứa nhiều ưu buồn, phiền muộn trong đó

Cô nghi hoặc vẫn không hiểu nụ cười đó mang ý nghĩa gì

Bước ra đã thấy chiếc máy bay tư nhân màu đỏ rượu và trắng của cô, màu đỏ rượu là màu yêu thích nhất của cô

Yên vị chỗ ngồi không đợi cô ra lệnh Ham mang một ly rượu đỏ đặt bên cạnh cho Hàn Yêu Hy, cô cầm lên từ từ nhắm nháp dựa ra sau nhắm mắt lại

- Mac, lịch trình

Mac đứng ngay bên cạnh nghiêm túc đọc - Lão đại, xuống máy bay đến thẳng Hy thị họp hội đồng, sau đó đến Xích Ưng xem lô vũ khí mới ra -

- Được rồi - Đầu của cô lại bắt đầu đau, nghĩ đến sắp về cô lại nở ra nụ cười thâm độc ánh mắt đầy màu máu

tanh

Từ từ thôi Hàn gia và chồng trước " yêu quý " của cô..

- Hàn Gia -

- Mẹ ơi con về rồi - Hàn Uyên Vân một tay dắt Tề Kiều Y hớn hờ đi vào

- A con gái về rồi à nhanh lên vào đây ăn cơm - Lâm Triệu My chạy ra đón con gái

Bước ra bà ẵm Tề Kiều Y lên xoa xoa hai má đáng yêu của nó - Cháu gái của bà ngoại dễ thương quá đi -

Hàn Đông Quân thấy Hàn Uyên Vân về có một mình liền hỏi - Ngạo Thần không về với con à -

Hàn Uyên Vân sắc mặt lập tức đang lại - Dạ không anh ấy có hơi bận nên chỉ kêu con về -

Ăn cơm xong, Tề Kiều Y cùng ông ngoại ở phòng khách chơi đùa, Lâm Triệu My thấy vậy kéo Hàn Uyên Vân vào phòng

Vừa đóng cửa lại cô ta lập tức la ó lên

- Mẹ ơi con đã cố gắng nói với anh ấy rồi lúc nào nói tới anh ấy cũng lạnh nhạt rồi không nói -

- Con gái phải cố gắng kêu Ngạo Thần cưới con, đã 6 năm rồi từ ngày nó ly hôn với con nhỏ đó vẫn không chịu cưới con hãy kiên nhẫn đi con gái -

Lâm Triệu My và Hàn Uyên Vân đồng thời thở dài..Hai người vẫn không ngờ sắp có sóng gió ập đến

Hết chương 37

Để lại comment và vote cho mình nha mng

37. Chương 38: Tôi, Hàn Yêu Hy Đã Trở Về

- Sân bay -

Mười chiếc xe màu đen cùng một chiếc xe ferrari màu đỏ rượu hiện ngang đầu ngay cửa ra vào của sân bay

Từ trên chiếc xe màu đỏ rượu bước xuống là một đôi chân dài thẳng tắp một cô gái thân người nhỏ nhắn bước ra đó chính là Hồ Điệp là quản gia của Hàn Yêu Hy đồng thời là sát thủ dùng súng hạng nặng trong bang

Từ trên mười chiếc xe màu đen kia bước xuống là những người chàng trai to khỏe cơ bắp cuộn cuộn, ít ai biết đó là một trăm sát thủ được huấn luyện nâng cao khắc nghiệt nhất để bảo đảm an toàn cho lão đại

Lúc này Hồ Điệp đi lại giao phó cho các sát thủ

- Một chút nữa năm xe đi trước, năm xe đi sau bảo đảm an toàn tuyệt đối cho lão đại -

Phân phó xong hết Hồ Diệp đứng nghiêm túc hai tay chấp lại hướng mắt về cổng ra vào

Đoàn người đông như kiến ào ra, bên này Hồ Diệp đã thấy lão đại mỉm cười.

Hàn Yêu Hy một thân đầm xoè đuôi cá màu đỏ rượu trước ngực được xẻ sâu hình chữ V sau lưng được để trần lộ ra hình xăm một con đại bàng đang sải cánh có đôi mắt đỏ như huyết lệ khiến ai nhìn vào cũng hoảng sợ

Mái tóc màu vàng nâu được uốn nhẹ xoã xuống, đôi mắt được chiếc kính râm che đi chỉ lộ ra vồn vện đôi môi hồng chúm chím.

- Lão đại - Hồ Diệp cùng tất cả sát thủ cúi người cung kính chào Hàn Yêu Hy

Hồ Diệp quay sang nhìn hai người đứng phía sau - Ham, Mac - nhẹ nhàng chào hỏi

- Lão đại mời người lên xe

- Uhm - Hàn Yêu Hy sải bước ngồi lên chiếc xe ferrari thân yêu của mình

Hồ Diệp, Ham và Mac nhanh như chớp đã yên vị chỗ ngồi đoàn xe như diễu hành chậm rãi lăn bánh

- Lão đại tiếp theo chúng ta đến Hy Thị họp hội đồng - Mac nhàn nhạt thông báo

- Uhm, ta biết rồi..Hồ Diệp bên đây thế nào rồi

- Thừa lão đại, lô vũ khí đã được chuyển sang Italy thành công bên đó rất hài lòng thu được chục triệu usd -

- Tốt lắm, cho quan sát kĩ bên Trung Đông, Hắc Hổ đang lộ hành

- Vâng

Đoàn xe dừng lại trước cổng tập đoàn Hy Thị cao vừng vững, các sát thủ lần lượt xuống xe gian ra hai hàng, xung quanh là các phóng viên như kiến thấy đường lập tức bu lại

Từ chiếc xe màu đỏ rượu bắt mắt đôi giày cao gót màu đen để đỏ bước xuống sau đó là một Hàn Yêu Hy xinh đẹp tựa như bông hoa sen dù trong bùn lầy vẫn toả sáng như thường

Cô bước về phía cửa chính công ty nhìn các phóng viên chỉ nở nụ cười nhẹ nhàng như nắng sớm, các phóng viên bị các bảo vệ chặn lại

- Hàn Yêu Hy cô sắp tới có mục đích gì

- Hàn Yêu Hy hãy trả lời cho chúng tôi

- Hàn Yêu Hy, Hàn Yêu Hy,...

Tiếng nói vọng theo cô, bước đến giữa cổng Hy Thị cao to đứng trên bục nhẹ giọng nói một câu với các phóng viên đang la lối

- Tôi biết các bạn có rất nhiều điều nghi vấn tôi sẽ mở họp báo sau bây giờ tôi có rất nhiều thứ cần làm chỉ cần ghi trên các tạp chí là

- Tôi, Hàn Yêu Hy đã trở về -

Hết chương 38

Thả 1 vote và comment nha mng

38. Chương 40: Gặp Lại ‘ Chồng Trước ’

Trong phòng họp hội đồng quản trị, không khí ngột thở như giết người bao trọn lấy tất cả

Đầu bàn một người phụ nữ mặt váy màu đỏ rượu đang nhúu mày, Hàn Yêu Hy tức giận đập bàn một cái lớn

- Tiếp tục - Cô gần giọng,

Một người đàn ông trung niên là phó giám đốc bộ phận tiêu thụ đứng lên

- Thư..Thưa chủ tịch mấy tháng gần đây doanh số của chúng ta tăng cao vút không ngừng nghỉ, cổ phiếu Hy Thị chúng ta ngày càng tăng không có gì đáng ngại hiện giờ -

Cô vẫn giữ đôi mắt đầy sát khí nhìn các người trong phòng họp làm cho ai cũng toát mồ hôi nhẹ giọng nói

- Được, vụ mở rộng ra sao rồi

Một người phụ nữ đứng lên thông báo - Thưa chủ tịch đang mở rộng ngày càng lớn rồi ạ dự án rất có tiền đồ -

- Uhm các người làm tốt lắm tiếp tục theo dõi gắt gao các dự án quan trọng sắp tới, kết thúc - Cô nhẹ xoa người ra hướng cửa đứng lên tao nhã ra ngoài

Ham và Mac lập tức theo sát cô bỗng nhiên cô lên tiếng nói

- Chuyển hướng sang Tề Thị - Ham và Mac có một chút kinh ngạc nhưng cũng vâng lời thăm nghĩ lão đại thật đáng sợ nói một câu như giết người từng chút

~~Em về phải gặp anh trước chứ ” chồng trước ”

- Tề Thị -

Thư ký Tần đang ở trong phòng hẩn cung kính thông báo

- Chủ tịch, Hy thị gọi đến nói 10 phút nữa sẽ đến Tề thị ký hợp đồng luôn -

Hẩn ngẩng đầu, không phải nói là tuần sau sao dù trong lòng hơi ngạc nhiên nhưng vẫn nhẹ gật đầu

Lúc này Hàn Yêu Hy đang yên vị ngồi trong xe, nhẹ nhắm mắt lại suy nghĩ

- Lão đại, tất cả chứng cứ ăn hối lộ, làm ăn không chính đáng của Hàn thị thuộc hạ đã có đầy đủ chứng cứ

- Ham cầm những chứng cứ cô thu được đưa vào tay Hàn Yêu Hy

Cô mở mắt, tháo kính râm xuống nhìn vào những chứng cứ phạm tội của Hàn thị. Mỗi tháng công ty đó đều mất một số tiền khác nhau nhưng con số không nhỏ

Nhìn tên người rút tiền và người giấu kín nó cô nhẹ mỉm cười, ha~ tất cả đều rất thú vị. Cô sẽ từ từ chơi chết cả gia đình lừa dối đó. Mẹ à hãy yên tâm con gái mẹ vẫn còn sống..

- Két - Đoàn xe vàng dừng trước cổng Tề thị, cô nhìn tập đoàn cao lớn trước mắt nhếch miệng. Ham và Mac biết cái hành động đó là gì

Hàn Yêu Hy nhẹ nhàng bước xuống, cô như tia nắng gắt nhìn vào rất thuần khiết nhưng khi chạm vào sẽ không còn những điều ngọt ngào nữa sẽ là con hổ khát máu.

Một lần nữa đi vào cánh cổng Tề thị vẫn là cô tiếp tân ngày đó, mới vừa đặt bước chân vào đã thấy một người đàn ông đáng người đầy đặn chạy đến

- Xin chào mọi người tôi là thư ký của chủ tịch Tề thị xin mọi người theo tôi

Hàn Yêu Hy không nói gì bước theo anh thư ký

- Năm xe đằng sau cho các người về nghỉ ngơi để lại năm xe - Hàn Yêu Hy nói với Mac đang đi đằng sau

- Nhưng..- Mac định nói sẽ không an toàn nhưng nhìn cô đang trừng mắt hẩn như mềm nhũn cả hai chân văng văng dậm dậm liên hồi

Đến trước cửa phòng, những ký ức như cơn gió ùa về hình ảnh cô mang cơm cho hẩn hình ảnh hẩn cùng cô nằm ngủ xệt qua là hình ảnh đứa con cô bị tước đoạt

Cô hơi nhúc nhích nhưng vẫn giữ vững phong thái, thư ký Tần gõ cửa phòng hẩn. Giọng nói trầm đục vang lên bên tai cô - Vào đi - cô không còn như xưa bởi hồi tim đập thay vào đó là vẻ mặt quá đỗi bình thường của cô.

Mở cửa bước vào ập vào mắt cô là ánh nắng chan hoà khắp phòng, phòng hắt vẫn vậy vẫn màu xám vẫn âm đạm như vậy.

- Xin mời vào - Thư ký Tần làm dáng người hơi khom mời vào, cô cùng Ham và Mac đi vào tất cả các sát thủ ở ngoài cô không thích làm quá lên như vậy

Trên sofa màu trắng là hắt, hắt mặc áo vest màu xám bên trong là áo màu xanh da trời nhìn ngược nắng hắt vẫn như vậy luôn luôn thu hút người khác

Nhưng cô không bao giờ quên chính hắt đã giết chết trái tim sống của cô bây giờ ngay trong lồng ngực này là trái tim sắt đá không còn tình nghĩa

Tề Ngạo Thần theo bản năng nhìn về phía cửa ánh mắt chạm vào cô gái mặc váy màu đỏ rượu cổ áo khoét sâu hình chữ V, mang kính râm chỉ chừa đôi môi màu đỏ.

Cô tiến lại gần hắt ngồi xuống sofa, hắt nhanh chóng đưa tay chào hỏi

- Chào cô tôi là Tề Ngạo Thần chủ tịch Tề thị. Cô là? - Hắt cảm thấy rất có cảm giác thân thuộc với người con gái đang đứng trước mặt này, chỉ là không biết là ai

Cô đưa bàn tay thon thả trắng nõn quàng vào tay màu đồng của hắt, tay còn lại gỡ kính râm xuống nhàn nhạt hé miệng

- Chào anh, Hàn Yêu Hy chủ tịch Hy thị -

Hết chương 40

Nam9 gặp Nữ9 rồi mọi người ơi sắp tới khúc hay rồi ạ. Để lại 1 vote và comment nha

39. Chương 41: Sáu Năm Gặp Lại Cô Đã Khác Từ Ngoài Lăn Trong..

- Âm - Thế giới đổ sụp một cái âm, mọi thứ như ngừng lại, đại não ngưng hoạt động. Đập vào mắt và đầu anh bây giờ là hình ảnh người anh mong chờ từ đó đến giờ

Anh sửng sốt, kinh hoàng, sợ hãi, lo lắng. Ngàn cảm xúc tràn về anh nhìn cô như tượng khác, đôi mắt màu xanh lục tròn tròn nhìn cô

Cô nhìn anh nhếch miệng ồ ngạc nhiên đến vậy à hay là cô về thăm anh rất vui sao Ha~. Cô rút tay ra ngồi xuống xòe tay ra, Ham đằng sau hiểu ý liền cầm chiếc khăn tay lên lau sạch bàn tay ngọc ngà khi này đã bắt tay với anh. Ham lui ra sau cô thú vị nhìn anh vẫn đứng như bị đóng băng

- Tề tổng?

Giọng nói mềm như tơ lụa của cô kéo anh về, anh thấy hơi xấu hổ kéo tay vẫn còn đang ở không trung này giờ về, anh nắm chặt bàn tay như lưu luyến hơi ấm tay cô để lại.

Lại nhìn người con gái đang nho nhã chân này vắt chân kia đang ngồi trước mặt nhìn anh. Vẫn là khuôn mặt đó nhưng tại sao anh lại cảm giác hoàn toàn xa lạ tựa như tất cả đã thay đổi

- Yêu Hy? là em

- Tôi chỉ có 10 phút để xem qua hợp đồng không rảnh nói chuyện phiếm - Hàn Yêu Hy nhìn đồng hồ Haizy được đính kim cương khắp mặt nói

Thấy chủ tịch khuôn mặt kinh ngạc, thư ký Tần cũng luống cuống. Đưa ra hai bản hợp đồng trước mặt mỗi người, Mac đi lên nhìn sơ qua một chút gật nhẹ đầu đưa qua tay cho Hàn Yêu Hy

Tề Ngạo Thần lúc này luôn luôn dõi theo cô từng động tác cử chỉ của cô. Cô đã đi đâu sau sáu năm chứ, có lẽ cô đã thay đổi..Thay đổi về bên ngoài lẫn..trong! Anh như bị thôi miên vào say mê cứ nhìn cô mãi, sáu năm qua anh tự dần vật chính mình đã gây ra tất cả tội lỗi chỉ muốn xin cô thứ lỗi nhưng gặp mặt cô lại lưu luyến muốn nói lớn ba chữ anh yêu em nhưng lại sợ anh không có tư cách sau những gì mình đã làm.

Đôi mắt yêu mị màu hổ phách lướt nhìn trên bản hợp đồng đến phần chia tỷ lệ tiêu thụ ngẩng đầu nhìn thẳng vào ánh mắt xanh lục của hắn

- Tôi muốn 50-50 không 70-30 -

Thư ký Tần lau lau mồ hôi vội nói - Thưa Hàn tổng không được đâu -

- Không được thì thôi tôi chẳng thèm

Chỉ là hợp đồng cô bỏ cũng chẳng phá sản, cô đứng dậy định đi thì anh lên tiếng

- Cho người làm lại hợp đồng 50-50 - Thư ký Tần mắt trợn trắng hoảng sợ, không ngờ chủ tịch của hắn lại có ngày chịu nhượng bộ như vậy

Cô hài lòng - Được vậy mấy ngày nữa tôi sẽ cho người qua ký kết - Anh nhìn cô vừa lúc bắt gặp cô xoay người lại toàn bộ phần lưng đằng sau được để trống

Hắn có hơi tức giận vì cô mặc trang phục như vậy, nhưng lại chạm vào hình xăm đằng sau lưng cô có hơi kinh hãi là một con đại bàng to lớn với đôi mắt đỏ như máu. Rốt cuộc cô đã làm sao, thư ký Tần nhìn thấy cũng sợ rút lại không dám đến gần

Người này là phụ nữ có cần phải đáng sợ như vậy không cả người bưng bưng sát khí.

- Lập tức điều tra cô ấy cho tôi - Tề Ngạo Thần hơi nhíu mày nhìn bóng dáng cô khuất dần sau thang máy đằng sau còn cả chục người vệ sĩ

Cô đi rồi chỉ là thoáng qua nhưng lại cho anh bao nhiêu xao xuyến..

Hết chương 41

Để lại 1 vote và comment nha mọi người. Mọi người tự nhiên góp ý truyện nha mình viết không được hay cho lắm Mọi người ơi hãy qua thử đọc truyện mới của mình nhé

40. Chương 42: Toà Thành Red

Huhu esther xin lỗi những tình iu nha, vì mình đi chơi nên bỏ bê truyện quá bây giờ mình sẽ bù nhé!!

Thư ký Tần nghe xong cũng rợn tóc gáy hai người ai cũng đáng sợ như nhau thật đáng thương cho thư ký bé nhỏ như tôi mà. Anh không nói gì bước ra khỏi phòng bắt đầu tra tài liệu Hàn Yêu Hy.

Năng suất làm việc của Tần Phó rất nhanh chỉ mấy chốc đã mang vào tài liệu về Hàn Yêu Hy

- Thưa chủ tịch, Hàn Yêu Hy, 26T chủ tịch tập đoàn Hy thị trải dài khắp Châu Âu.

Tề Ngạo Thần không nghe Tần Phó đọc nữa ngẩng đầu lên - Sao không đọc tiếp -

- Dạ à hết rồi ạ thưa chủ tịch

- Cái gì? Tại sao lại chỉ có bao nhiêu đó chứ - Tề Ngạo Thần nghe anh nói xong gầm lên

Tần Phó lau lau mồ hôi lạnh khó khăn trả lời

- Hàn tổng rất thần bí lí lịch chỉ có bao nhiêu đó còn lại toàn bộ đều là thông tin mật

Tề Ngạo Thần không nói gì vẫy tay ý anh ra ngoài, Tần Phó như được ban xá phước lành chân trước chân sau chạy ra khỏi căn phòng giết người không cần vũ khí đó

Tề Ngạo Thần càng nghĩ về cô càng cảm thấy rối rắm, rốt cuộc cô đã trải qua những gì lại có thể thay đổi như vậy chứ. Rất đau sao là anh làm sao..

Lúc này Hàn Yêu Hy đã xuống đến xe lại lần nữa ngẩng đầu lên nhìn bóng hình quen thuộc ở cửa sổ đó, khẽ nhếch miệng nhìn vào bóng dáng đó

- Sẽ lại gặp nhau cuộc chơi còn dài haha - Hàn Yêu Hy càng nghĩ càng phấn khích

Đoàn xe lại lần nữa lăn bánh hướng Toà thành Red đi đến, cô thực sự rất mệt nên đã nằm tựa ra sau nhắm mắt một chút. Trong xe cũng tự giác im lặng

Toà thành Yêu Hy được xây vững vững trên đỉnh núi Halap, cô muốn nơi cô sống là nơi yên tĩnh tuyệt đối nên cô chọn vị trí trên đỉnh núi Halap cao ngất ngưỡng này

Toà thành được dựng theo phong cách của riêng cô chỉ toàn đồ rượu và màu trắng xen lẫn. Xung quanh là hoa hồng màu đỏ gai góc nhất và cũng là loại đẹp nhất thế giới. Vừa thắng xe dừng ngay sân cỏ rộng lớn của toà thành, Hàn Yêu Hy liền mở mắt ra tuy cô ngủ nhưng cô luôn biết xung quanh có chuyện gì đó là cô đã quen những ngày tháng huấn luyện đó

Bước vào là một hàng người hầu cúi người chào cô, chiếc cửa chính rộng lớn của toà thành được khoát màu trắng ở phía trên cánh cửa là một đôi mắt được vẽ chảy ra huyết lệ nước mắt màu máu. Cô đi nhẹ nhẹ chậm chậm ngắm nhìn từng cái đều làm cô rất hài lòng

Phòng khách đập vào mắt là bộ sofa màu đen, trên tường là trưng bày các đầu sói, đầu đại bàng, báo và các loại súng nổi bật giữa nền tường màu đỏ đen. Cô càng hài lòng bước lên cầu thang đi lên phòng của mình, từ lúc xuống máy bay cô chưa được nghỉ ngơi phải thưởng cho bản thân mình thôi! Như nhớ lại điều gì không quay đầu lại vừa đi vừa nói

- Ta muốn ăn bò bít tết cùng gan ngỗng và cả rượu vang - Bỏ lại một câu đi thẳng lên lầu. Hồ Điệp đi theo cô để hầu hạ cô tắm rửa, các đầu bếp đi làm việc, Ham và Mac cùng nhau trở về bang. Nhanh chóng phòng khách đông người trở nên vắng ngắt

- Cạch - Mùi hoa lài cô thích ập vào khoang mũi cô làm cô thoải mái đến chừng nào, căn phòng cũng mang màu đỏ rượu, cô dường như nghiện màu đỏ rượu đến cuồng tất cả đều là màu đỏ rượu

Căn phòng đơn giản chỉ có một cái giường, một bức hình lớn phóng đại treo ngay đầu giường đó là một cô gái sau lưng là một con đại bàng có đôi mắt huyết lệ đang ngoảnh đầu lại khuôn mặt không biểu cảm nhưng lại thu hút người khác nhìn vào. Bức hình này quyến rũ bí ẩn gợi cảm tàn nhẫn đều là những sắc thái cô gái này sở hữu thật là như một hoa hồng màu đen

Xinh đẹp, kiêu ngạo, bí ẩn như màu đen nó mang trên mình nhưng vươn tay chạm vào là lập tức các gai nhọn sẽ trở mình đáp trả

Cô đi vào phòng tắm từ từ cởi các thứ trên người mình ra, thân thể trắng ngời như thiên sứ hiện ra. Nhẹ chạm chân vào làn nước tựa như đang hoá đỏ trong bồn tắm màu đỏ như máu, ngồi xuống tựa người ra sau thật thoải mái a ~

Hàn Yêu Hy cảm thấy mình sống quá là xa hoa, hưởng thụ haiz nhiều tiền quá cũng khổ mà

- Cốc cốc cốc chủ nhân là Hồ Điệp đây là đồ của chủ nhân - Hồ Điệp đứng bên ngoài khe khung gỗ cửa phòng tắm

- Uhm

Hồ Điệp bước vào vắt quần áo trên hàng mắc đồ gọn gàng rồi bước ra ngoài.

Nằm hưởng thụ một thời gian dài những mệt mỏi muộn phiền như tan biến đi mất, cô thư thái mặc đồ vào rồi đi xuống nhà bếp

Bước xuống cầu thang đã thấy đầu bếp cung kính đứng trên bàn là đĩa bò bít tết cùng gan ngỗng thơm ngon được sắp xếp đẹp đẽ đang nằm trên bàn

Cô bước xuống dù rất đói nhưng cô luôn không bao giờ biểu lộ ra ngoài chỉ lẳng lặng ngồi xuống cầm nĩa và dao lên bắt đầu bữa tiệc, dù chỉ là động tác nhỏ nhỏ nhưng cô luôn tạo nhả dù làm chuyện gì. Khiến cho ai nhìn vào cũng trầm luân sâu vào vẻ đẹp đó mãi.

Hết chương 42

Đền bù rồi nhe các tình iuu, follow mình để lại vote và comment nha

Cảm ơn các bạn đã ủng hộ truyện này và truyện mới của mình. Chúc các bạn xem vui vẻ

41. Chương 43: Xích Ưng

Gần ăn xong bữa cô lấy khăn bên cạnh tao nhả lau miệng rồi đứng lên cùng Hồ Diệp xuống trụ sở Xích Ưng Trụ sở cùng tổ chức chính của Xích Ưng đều nằm trong toà thành Red rộng lớn này, toà thành gồm cả trăm mẫu đất được chia ra nhiều khu

Khu chính là khu dành riêng cho cô là nơi cô sinh hoạt, ngoài ra còn có khu giải trí gồm khu cưỡi ngựa, bowling sông bãi, sân banh, tennis, trường bắn, sân võ, rạp chiếu phim, quán bar nhỏ, phòng karaoke..

Khu phụ chia ra thành nhiều nơi, khu trị thương, khu chế trị thuốc hoá chất, khu điện tử, khu giám sát,..

Khu cuối cùng cũng chính là trụ sở chính của Xích Ưng hùng mạnh, gồm rất nhiều phòng. Hàn Yêu Hy bước đến khu cuối cùng cánh cửa được khắc con đại bàng vĩ đại màu vàng đồng nặng nề mở ra

Hàn Yêu Hy uy nghiêm bước vào trong, các thuộc hạ cúi người thật thấp cúi đầu vị lão đại này đồng thanh kêu - Lão đại - Cô không nói gì chỉ nhẹ gạt đầu đi đến chiếc ghế bành được đặt trung tâm của sảnh.

Chiếc ghế được khắc hình con đại bàng màu vàng nổi, hai cánh tay ghế trên đó là hai con rắn uốn lượn như thật nhìn vào cũng khiến ai rụt mình lại

Cô ngồi xuống chiếc ghế quyền lực đó, ánh mắt màu hổ phách nhẹ lướt khắp cả phòng. Nhìn vào tuy rất bình thường nhưng những người đứng dưới đây cho nó tựa một con dao đang để ngay cổ họng. Không khí ngưng lại lạnh lẽo đến khắp các góc ngách.

- Lô vũ khí mới làm xong rồi? - Hàn Yêu Hy chủ động xé toạt không gian yên lặng đến đáng sợ

- Đã làm xong thưa lão đại đang ở trong phòng bảo mật - Ham tiến lên nói

- Được đến đó ta sẽ kiểm tra - Hàn Yêu Hy ngẫm nghĩ đôi chút đứng lên, các thuộc hạ thấy vậy liền đi theo sau lưng

Hàn Yêu Hy nhẹ cầm khẩu súng tiêu chuẩn lên quan sát, khẩu súng AKX0 được chính cô nghiên cứu và cho người làm ra nó

AKX0 được gắn bộ phận giảm thanh tối thiểu nhất, súng bắn ra được nhiều loại gồm gây mê, ghim điện làm tê liệt tất cả tế bào sống trong cơ thể. Hình dáng nhỏ nhắn, với độ nhanh như chớp 0.1. Tốc độ đạn bay chỉ 0,5 giây đến mục tiêu, nhìn vào không ai nghĩ sẽ nguy hiểm như vậy

Xoay người cô hướng về phía tâm hồng đỏ của bảng, tay cầm súng chia thẳng về phía trước

Veo...Do súng có đặt âm giảm thanh tối thiểu nhất nên chỉ nghe tiếng đạn vọt ra ngay đầu đạn, không kịp nhìn Hàn Yêu Hy bắn ra chỉ thấy không đầy 1 giây viên đạn đã xuyên thủng qua lớp vỏ của hồng tâm bốc lửa cháy lên. Các thuộc hạ trở mắt nhìn quả là lão đại của họ thật là mạnh mẽ

Bỏ khẩu súng xuống nhẹ khen ngợi

- Làm rất tốt rất đúng ý của ta, cho sản xuất hàng loạt, các đơn hàng gửi đúng thời hạn - Hàn Yêu Hy vút một câu xong xoay người rời đi

Hết chương 43

Thả 1 vote và comment cho esther có động lực để viết nha các tình yêu ơi

42. Chương 44: Một Khoảng Thời Gian Dài

Lúc này, Hàn Uyên Vân đang chơi cùng con gái "hoang" của Tề Ngạo Thần trong Tề Gia thì tivi trên tường đang phát hình Hàn Yêu Hy trước cửa Hy thị hôm trước

Cô ta nhìn thấy cô lùi ra đằng sau ngã phịch xuống sofa mắt trợn tròn khuôn mặt tái lại khi nghe thấy câu phát ra từ tivi

- Tôi, Hàn Yêu Hy đã trở về -

Cô ta về làm gì chứ đang yên đang lành tại sao lại về, cô ta về giành lại Thần sao. Không không được..

Cô ta ngồi ôm đầu trên ghế sofa, Tề Kiều Y thấy vậy đi lại lay lay tay Hàn Uyên Vân

- Mẹ ơi mẹ bị sao vậy

- Tránh ra đi - Hàn Uyên Vân tức giận đẩy con gái ra

- A - Tề Kiều Y ngã xuống nền đất lạnh lẽo

Cùng lúc Tề Ngạo Thần vừa đi làm về thấy con gái bị đẩy ngã mặt sa sầm lại bước đến bế con gái lên tay nhú mày nhìn Hàn Uyên Vân đang ngây ngốc

- Cô làm cái gì vậy

- Thần cô ta về rồi anh có biết không - Hàn Uyên Vân ngẩng đầu nhìn anh

- Đã biết - Hấn hờ hững phun ra hai câu

- Anh tại sao lại lạnh lùng với em như vậy là vì ả ta đã về sao, anh đừng như vậy mà - Cô đứng dậy cầm tay anh

- Huh ngày xưa nếu tôi không coi lại camera tôi sẽ không biết cô là một người đàn bà ác độc như vậy - Tề Ngạo Thần nhìn cô cười khinh bỉ

- Không không phải là do cô ta đẩy em không phải

- Nếu không có con gái tôi đã sớm tống cô ra đường rồi, chính cô đã làm tôi giết chính con của cô ấy đều tại cô

Cô ta như bị điên ngồi xuống sofa lẩm bẩm trong miệng mãi

Tề Ngạo Thần đưa con gái vào phòng rồi đi về phòng tắm rửa thay quần áo, tiện tay rót một ly rượu ra ngoài ban công đứng

Từ lúc biết được sự thật anh luôn rất hối hận và dằn vặt mình mãi, anh độc ác tàn nhẫn với cô như vậy anh thật đáng chết mà. Sáu năm từ lúc cô đi anh đã ít về Tề Gia, anh sợ về đó anh lại nhớ cô, nhớ hình ảnh cô nước mắt đầm đìa nắm cánh tay anh cầu xin đừng bỏ đi con cô, nhớ hình ảnh cô cười rạng rỡ vào ngày cưới của hai người

Từ ngày cô đi anh tìm được một chiếc cà vạt màu xanh lục trong tủ đầu giường, kèm theo đó là một tờ giấy một dòng chữ đẹp như in

- Ngạo Thần, chúc anh sinh nhật vui vẻ em muốn đây là quà trước khi ly hôn tặng cho anh, Ngạo Thần dù anh không yêu em nhưng em vẫn yêu anh, Hàn Yêu Hy -

Lòng anh lại càng đau như cắt, là lỗi do anh, anh đã không nghe cô giải thích mà đã làm như vậy. Anh vùi đầu vào công việc cố nhớ cô nhưng không được càng làm anh lại càng nhớ cô. Lúc ngủ anh còn mơ thấy ánh mắt thê lương của cô nhìn anh ánh mắt ấy thương tâm biết bao

Sáu năm là một khoảng thời gian giúp anh thức tỉnh hơn giúp anh tự chuộc lỗi giúp anh hối hận về những gì đã làm còn giúp anh có một nỗi nhớ da diết không dứt

Anh thở dài mắt luôn nhìn vì sao sáng trên trời

Hết chương 44

Thả cho esther 1 vote và comment nha các tình iu ơi để mình có thêm động lực để viết nhé!

43. Chương 45: Dark Rose

Sáng hôm sau tại toà thành Hàn Yêu Hy đang nhàn nhã ăn sáng sau khi đã nghỉ ngơi cả ngày hôm qua, ăn qua loa cô lau miệng nhấp một chút rượu vang đỏ. Tuy cô biết uống rượu vào buổi sáng sẽ không tốt nhưng vẫn không bỏ được thói quen xấu này

Như thường ngày Mac đứng bên cạnh báo cáo lịch trình cho cô

- Lão đại, buổi sáng không có việc, buổi chiều sẽ có buổi đấu giá tại khách sạn Yumo

- Nhảm chán - Hàn Yêu Hy phun ra hai câu định đứng lên thì Mac lại nói một câu

- Có cả Hàn Đông Quân cùng vợ và con gái mình đi nữa - Mac nhìn cô, anh biết cô luôn chờ đợi mùi cơ để một nhát cho cả gia đình đó đi tông nên mới nói như vậy

Hàn Yêu Hy ngấm ngấm một chút miệng lại nhếch lên - Được chuẩn bị một chút, ta sẽ ra trường đua một chút dừng cho người theo -

Cô đi xuống garage lấy chiếc xe ferrari màu đỏ rượu cô thích nhất chạy như bay ra khỏi toà thành

Quăng xe trên đường cao tốc cô phóng như bay các xe đi đường cũng tự nép vào bên trong làn xe sợ hãi nhìn người phụ nữ đang điên cuồng lái xe

Không lâu sau đã đến quảng trường đua trên đỉnh núi là trường đua có những cua queo tử thần dài hơn một trăm km dành cho các tay đua thích mạo hiểm như cô đây

Từ lúc cô ở bên Mỹ đã phát hiện ra mình rất thích tốc độ, càng nhanh cô lại càng phấn khích và hứng thú. Người đàn ông thấy cô bước từ xa đến vậy vậy tay

- Hey Dark Rose - Tên Dark Rose là tên giả trong làng đua xe do cô tự đặt ra cho mình

- Hey John - Cô vui vẻ chào lại

Người đàn ông mắt xanh tóc vàng sở hữu một khuôn mặt điển trai ngoại quốc tên là John

- Hôm nay lại đến chơi à. Đua chứ

- Tùy tiện thôi, được

Cô dứt lời hai người cùng nhau leo lên chiếc xe của mỗi người, anh bước lên chiếc xe lamborghini màu lam đậm của anh, cô bước lên chiếc xe ferrari đỏ rượu của mình. Hai người đều rất hăng hái

Cô gái đứng trên bục cao cầm cây cờ phủ xuống, cuộc đua với những cua queo tử thần chính thức bắt đầu

Hai chiếc xe cùng nhau phóng trên con đường nhựa, ai cũng không chịu nhường ai. Đến khúc cua đầu tiên cô không đi chậm lại thậm chí còn tăng tốc độ đến tối đa, bánh xe ma sát mặt đường cùng với tốc độ thần thánh tạo nên một vòng cung đẹp mắt

Lúc này John đã bị bỏ ở khúc cua, cô nhìn kính chiếu hậu mỉm cười chân lại đạp ga nhiều hơn nữa. " Két " Tiếng bánh xe thắng gấp ngay trên vạch đích cô vui vẻ bước ra khỏi xe hất cằm nhìn John cũng vừa bước ra khỏi xe

- Đúng là không thể thắng cô mà

Cô không nói gì nhìn đồng hồ chưa đến chiều nên quyết định sẽ đi qua trung tâm thương mại xem xét tình hình kinh doanh

Cô tạm biệt John lên con xe phóng đi, John chưa kịp hé miệng đã thấy trước mắt mình toàn là khói xe cô đã đi tít đằng xa.

Hết chương 45

Thả 1 vote và comment cho esther có động lực viết nha các tình iu ơi Mọi người thoải mái góp ý mình nhé, mình sẽ xem hết

44. Chương 46: Sẽ Thú Vị Lắm Đây

Cô phóng xe chạy thẳng đến trung tâm thương mại P&H do Lục Thượng Phong yêu cầu xây dựng (P là Phong H là Hy) cô không nói gì mặc sức cho anh xây dựng theo ý riêng của mình, vì cô nợ anh quá nhiều rồi. Tình cảm của anh cô không thể nhận nên chỉ mong những thứ nhỏ nhặt này có thể bù đắp một phần nào trong anh

Cô nhẹ nhàng đi xung quanh trung tâm xem xét, bước chân dừng trước cửa hàng mẹ và bé. Một bà mẹ bụng hơi nhô vừa lựa quần áo và phụ kiện cho con, trên môi là nụ cười rạng rỡ

Cô lại nhớ đến đứa con đáng thương của cô, nhớ khoảnh khắc cô đi lựa đồ cho con như bà mẹ trong đó. Cô cúi đầu nhìn mũi chân cười một cái, hướng phía trước đi tiếp. Cuộc sống đầy máu của cô không cho phép cô rơi nước mắt, không cho phép cô yếu lòng.

Cô đi mãi cho đến 6h chiều mới nhận ra rằng cô đã thất thần đi từ này đến giờ, đành ra xe mở máy không giống như lúc này cô mở cửa sổ tốc độ chậm chạp. Cô muốn cho gió lùa vào trong xe để mang đi nỗi nhớ thương nỗi dằn vặt đứa con trai của mình.

Vừa đến toà thành cô lập tức trở lại thần thái như cũ khuôn mặt cứng nhắc không cảm xúc làm cho người ta không đoán được cô nghĩ gì. Ánh mắt cô cứ sâu thẳm trầm luân về một thứ gì đó.

Cô vừa đi vào cổng đã thấy Hồ Diệp cung kính đứng trước cổng cúi đầu chào cô

- Lão đại, các phụ kiện và y phục đã sẵn sàng mời người lên chọn lựa
- Uhm ta biết rồi - Hàn Yêu Hy gật đầu đi thẳng lên tầng

Cô vào phòng thử người vào bồn tắm tinh dầu hoa lài, làn nước như hoà tan cơ thể cô rất thoải mái a

~Cửa phòng tắm mở ra, sau cánh cửa là thân thể trắng trẻo được bao bọc trong áo choàng tắm màu đỏ

Thấy chủ nhân ra, Hồ Diệp ra lệnh cho các người hầu mang phụ kiện và y phục đến. Tất cả có 3 bộ đầm rất sang trọng

Bộ thứ nhất là bộ đầm màu đỏ được đặt thiết kế và may riêng cho cô hiệu Chanel, trên cổ được đính các hạt kim cương màu đỏ xen lẫn trắng cổ áo được xếp li bên dưới chân váy được xoè ra như công chúa

Bộ thứ hai là bộ váy màu đen hiệu Gucci, phần trên áo cúp ngực xẻ sâu gần đến bụng, phần dưới được xẻ lên cao gần hết đùi.

Bộ thứ ba là bộ váy màu trắng tinh hiệu Versace, rất đơn giản nhưng toát lên vẻ đẹp thanh tao không kém phần quyến rũ

Cô lựa mãi rốt cuộc cũng lựa bộ váy màu đen, tuy cô rất thích màu đỏ nhưng lâu lâu đổi khẩu vị cũng không tệ

Hồ Diệp giúp cô thay đồ, biết trước cô mặc vào sẽ rất phù hợp nhưng khỏi tránh khiến Hồ Diệp và các người hầu há hốc miệng

Bộ váy màu đen tôn lên nước da trắng như bông bưởi của cô, chiếc váy xẻ rất táo bạo nhưng cô mặc vào người nhìn thấy trong cô vẻ đẹp thoát tục, thuần khiết pha lẫn cả gợi cảm đầy mình của cô.

Cô bỏ mặc những người hầu vẫn nhìn chăm chăm cô này giờ, cô lựa phụ kiện. Cô chọn cho mình bộ dây chuyền màu trắng sang trọng được khảm trên đó hoàn toàn là kim cương, chiếc dây chuyền gọn gàng nằm trên chiếc cổ thon gọn trắng ngần càng làm nó toả sáng.

Cô nhìn Hồ Diệp - Được rồi đi thôi -

Hồ Diệp không nói gì đi theo sau lão đại của mình

Chiếc xe Rolls - Royce màu đen bóng của cô hiện ngang đường trước cổng khách sạn Yumo, các phóng viên nhận ra đó là cô lập tức chạy lại bu xung quanh chiếc xe như kiến

Cô ngồi trong xe mắt màu hổ phách nhìn bên ngoài các phóng viên đang xô đẩy nhau chỉ để mong lấy được hình đẹp nhất từ cô. Khẽ nhếch môi thầm nghĩ Sẽ thú vị lắm đây..

Hết chương 46

Mọi người thấy Esther viết sao ạ có tệ lắm không. Thả 1 vote và comment cho mình có động lực nha các tình iu

Follow mình để đọc thêm nhiều truyện nha

45. Chương 47: Con Sẻ ‘ Chăm Sóc ’ Thật Tốt

Do Ham có việc bận trong bang nên chỉ có Mac đi cùng cô, Mac một thân vest đen mắt mang chiếc kính râm mở cửa xe đi ra trước. Nhìn xung quanh một chút rồi cung kính đứng nép sang một bên làm tư thế mời

Các phóng viên thấy cô đang bước xuống càng điên cuồng chụp liên tục, đèn flash nhấp nhoe không ngừng - Clap clap clap -

Cô bước xuống tư thế đẹp hơn bao giờ hết, ánh đèn ập vào người cô đem cô như viên ngọc phát sáng

Cô chỉ mỉm cười nhìn các ống máy chụp, chỉ là một cái nhấc môi thôi đã khiến ai ai trong đám phóng viên cũng chân nhũn hết ra. Thật là mê người

~~Bước đi trên đôi giày cao gót 1 tấc, cô tự tin sải bước trên thảm đỏ đáng người cô nhỏ nhắn nhưng tràn đầy áp lực cho các người xung quanh. Ai mà chẳng biết cô là nữ doanh nhân thành đạt nhất.

Tề Ngạo Thần cùng Hàn Uyên Vân đã đến đây từ sớm, ngoài ra còn có Hàn Đông Quân cùng vợ ông Lâm Triệu My cùng đến. Tất cả đều nghe tin Hàn Yêu Hy trở về nên đến xem, nhưng ai cũng đang rất hồi hộp không biết cô có đến không

Một lời hô lên vang ra từ cổng đã đập tan nghi hoặc của mọi người trong đại sảnh rộng lớn

- A Hàn tổng mời vào thật vinh hạnh cho lão già như tôi - Tiếng nói của Tiệp Ôn chủ bữa tiệc vang lên

Mọi người đều hướng mắt về phía cổng chỉ nhìn thấy một người phụ nữ rạng ngời trên người mặc váy đen xé táo bạo.

Từ lúc cô vào, cô đã nhìn thấy tất cả bọn họ. Hàn Yêu Hy không nói gì theo ông vào tiệc

- Tiệp tổng khách sáo rồi - Cô lịch thiệp đáp trả lại Tiệp Ôn

- Được rồi được rồi Hàn tổng buổi đầu giá sắp bắt đầu mau vào chỗ ngồi

Ông đưa tay mời cô về hàng ghế đầu tiên

Hàn Yêu Hy không nói gì đi theo hướng ông chỉ, ánh mắt lướt qua bọn họ đang nhìn mình cô cười trong lòng.

Tề Ngạo Thần cảm xúc lẫn lộn vừa vui vừa tức giận vừa buồn vì những gì mình đã gây ra cho cô, anh không biết đối mặt với cô bằng cách nào

Vui vì cô đã đến đây cho anh cơ hội để gặp cô một lần nữa, tức giận vì cô lại mặc quần áo hở hang như vậy chẳng lẽ cô muốn phô ra hết mới chịu sao. Anh đứng tại chỗ hăm hực nhìn cô đang lơ đãng cầm ly rượu vang trên khay phục vụ uống

Riêng Hàn Uyên Vân cô ta cảm thấy ghen ghét lẫn sợ hãi vây quanh mình. Cô ta ghét cô vì cô có địa vị tiền tài lại xinh đẹp như vậy, sợ hãi vì cô ta sợ Hàn Yêu Hy sẽ trở mặt chơi lại cô

Hàn Đông Quân cùng Lâm Triệu My thấy ” con gái” bước vào tiệc khuôn mặt cứng lại chỉ biết đứng tại chỗ

Hàn Yêu Hy đang thanh thản vừa uống rượu vừa nhìn bọn họ ánh mắt sắc bén lướt qua từng người, lắc mạnh rượu trong ly. Chết lòng màu đỏ thắm lập tức xoay vòng vòng trong ly thủy tinh, tôi sẽ cho gia đình mấy người biết mùi vị của mẹ tôi đã từng ném trải qua

Mẹ à, con sẽ ” chăm sóc ” thật tốt cho bọn họ mẹ yên tâm nhé

Mắt thấy Hàn Uyên Vân đang hùng hổ tiến lại phía mình nụ cười càng đậm hơn.

Hết chương 47

Cho esther 1 vote và comment của mấy tình iu nha, mấy bạn hãy thoải mái góp ý mình nhé

46. Chương 48: Sợ Bẩn

Cô thông dong ngồi vắt chéo hai chân nhìn Hàn Uyên Vân đang tiến lại càng gần về phía mình, Hàn Uyên Vân đứng trước mặt cô đột ngột vung tay hướng má cô đi đến. Nhưng không được đúng theo ý nguyện, cô ta không chạm đến được má của Hàn Yêu Hy mà là cánh tay của Mac.

- Được rồi Mac - Hàn Yêu Hy nhẹ giọng ra lệnh, thật là buồn nha đã 6 năm rồi mà chị gái mình vẫn còn hung hăng như vậy. Cô nhắm mắt vẫn đỡ được cú tát đó nhưng cô không muốn đụng vào cánh tay đó của cô ta

Mac lập tức lui ra sau, cô vẫn không đứng lên chỉ ngồi đó như người đang xem hề diễn kịch

- Chị gái lâu rồi không gặp vẫn còn hung tợn quá nhỉ - Cô nhìn Hàn Uyên Vân mỉm cười nhưng không ai biết nụ cười này là gì

- Hàn Yêu Hy rút cuộc cô về đây để làm gì hả đồ đàn bà chết tiệt - Hàn Uyên Vân hét xối xả vào mặt cô

- Chắc chắc phụ nữ là phải từ tốn không nên dữ dằn như vậy đâu chị à, chị xem nếu làm quá sẽ bị người đàn ông chán ghét đó - Vừa nói vừa nhìn Tề Ngạo Thần từ đằng sau đang tiến đến

- Hàn Yêu Hy tôi sẽ giết cô - Cô ta như điên lao đến định nắm tóc Hàn Yêu Hy nhưng Mac đã nhanh chóng đẩy cô ta ra vừa vịn rơi vào lòng Tề Ngạo Thần

- Cô làm gì ở đây vậy hả - Anh ghét bỏ nhìn Hàn Uyên Vân trong ngực mình

Không đợi cô ta trả lời anh chuyển tầm mắt sang Hàn Yêu Hy đang khoanh tay trước ngực

- Yêu Hy, em có sao không - Giọng anh bỗng nhiên trầm ấm ôn nhu lắng đọng vào ngực cô. Nhưng cô không biết nó đang từ từ khảm sâu vào trong ngực cô như ngọn lửa nhỏ đốt lấy mảng băng lớn.

- Tề tiên sinh tôi yêu cầu anh giữ người phụ nữ của anh cho cẩn thận tôi đây không ngại ” dạy dỗ ” lại cho anh nhưng tiếc là Tôi, Sợ, Bẩn - Cô nhấn mạnh từng chữ từng chữ

Tề tiên sinh, Tề tiên sinh sao nghe cô nói như vậy lòng anh lại càng nặng trĩu anh không quan tâm về sau chỉ quan tâm ba từ nhỏ nhưng sức công phá lại lớn đến thế

Hàn Uyên Vân nghe cô nói như vậy xông lên như dã thú gào lên - Cái gì Hàn Yêu Hy cô nói lại cho tôi ai bẩn cô nói lại cho tôi -

Tề Ngạo Thần nhú mày nhìn cô ta la hét - Cô có im đi không -

Nghe Tề Ngạo Thần nói vậy cô ta im lìm nước mắt rơi trên khuôn mặt trác cả ký phần

Hàn Yêu Hy lẳng lặng ngồi xem hài, chỉ mới bắt đầu mà đã như vậy ha~ tôi sẽ cho cô chết dần chết mòn như cái cách ngày xưa cô làm với tôi vậy

Tề Ngạo Thần bỏ mặc Hàn Uyên Vân đi lại chỗ ngồi của mình bắt đầu xem buổi đấu giá, chỗ ngồi của anh là cạnh cô anh lại càng thêm bứt rứt

Tầm mắt không kiềm được lưu chuyển qua cô

Em không thể nào tha thứ cho anh sao Yêu Hy... Anh nhớ em nhớ đến mệt rồi

Hết chương 48

Các tình iu thấy ngược nam chính như vậy là đủ chưa ạ hay thêm hãy comment cho mình biết nhé. Thả cho esther 1 vote nhaa

47. Chương 49: Buổi Đấu Giá - Một Cú Lừa Ngoạn Mục

Tiếng người dẫn chương trình vang lên trong khán phòng rộng lớn

- Chào mừng các vị quan khách đã dành chút thời gian đến coi buổi đấu giá này, tất cả tiền đều sẽ quy chuyển thành từ thiện

Từ nãy đến giờ Tề Ngạo Thần đều nhìn cô đắm chìm trong những suy nghĩ

Cô xoay qua nhìn hắn, ánh mắt hắn vẫn như vậy xanh lục đẹp đẽ nhưng trong đó có cả sự thương tâm đau lòng không tả nổi, anh không biết cô đã nhìn mình đến khi anh nhận ra cô đã trở lại phong thái bình thường

- Đầu tiên là bình gốm từ thời Y, được cất giữ kĩ càng hoa văn tinh xảo, màu sắc ôn hoà. Giá khởi điểm 50 vạn - Một người đàn ông cầm chiếc bình đi lên sân khấu vừa giới thiệu

Mọi người đổ xô ra giá

100 vạn

300 vạn

500 vạn

800 vạn, một người bá tước Châu âu ra giá cả hội trường đều im lặng

- 800 vạn lần thứ nhất, 800 vạn lần thứ hai, 800 vạn lần thứ ba. Chiếc bình gốm thuộc về bá tước Châu âu, xin chúc mừng - Chỉ thấy người được gọi là bá tước Châu Âu đứng lên nhẹ cười đưa tay chào

Chiếc bình gốm được trao tận tay cho người đó, tiếp theo là bộ trang sức ” Thiên Sứ Chi Dực ” do nhà thiết kế Pháp_Goty làm ra. Bộ trang sức rất đơn giản chỉ có một hạt kim cương ở giữa nhưng được làm rất tỉ mỉ tinh xảo từng chi tiết.

Các tiểu thư và phu nhân ở đây bắt đầu rục rịch nắm cánh tay chồng mình bắt đầu núng nịu trong đó còn có cả Lâm Triệu My

Goty cúi đầu chào bắt đầu giới thiệu

- Đây là tác phẩm mới nhất trong bộ sưu tập mới nhất của tôi, có tên là Thiên Sứ Chi Dực hôm nay tôi muốn gửi đến buổi đấu giá hôm nay. Giá khởi điểm là 50 vạn -

Người ra giá đầu tiên là Lâm Triệu My - 100 vạn - Bà ta ngược mặt ánh mắt khiêu khích nhìn các người khác. Chiếc dây chuyền phải là của bà ta

Những phu nhân khác cũng bắt đầu ra giá

200 vạn

280 vạn

- 400 vạn - Lâm Triệu My giờ mắt thách thức

Hàn Yêu Hy lúc này ngẩng đầu lên nhìn khẽ cười trong lòng nhìn Lâm Triệu My - 500 vạn -

Mọi người đều hướng mắt về nhìn người mới ra giá ai ai cũng khiếp sợ, kể cả Tề Ngạo Thần cô ấy thích bộ trang sức đó

Lâm Triệu My thấy Hàn Yêu Hy muốn tranh giành với mình liền quyết tâm giành cho bằng được với tài sản của Hàn Đông Quân không gì là không thể

- 550 vạn - Lâm Triệu My nhìn về hướng Hàn Yêu Hy đang ngồi

- 700 vạn - Hàn Yêu Hy ngày càng tăng giá khiến cho Lâm Triệu My cắn răng

- 900 vạn - Hàn Đông Quân trợn mắt hoảng hốt nhìn Lâm Triệu My dùng 900 vạn để mua một bộ trang sức

- Tôi sẽ nhường lại cho Hàn phu nhân đây - Cô cười cười nói vang lên

Lâm Triệu My, Hàn Đông Quân, Hàn Uyên Vân và Tề Ngạo Thần ai cũng kinh ngạc nhìn cô đang ung dung mỉm cười

- 900 vạn lần thứ nhất, 900 vạn lần thứ hai, 900 vạn lần thứ ba. Thành giao mời lên nhận vật phẩm - Lâm Triệu My khuôn mặt cứng lại miễn cưỡng từng bước lên nhận bộ trang sức

Hàn Yêu Hy ở bên dưới không kiêng nể cười khanh khách lên làm ai cũng nhìn Lâm Triệu My xì xào xì xầm

Thật là ngu ngốc bị dẫn vào lưới bẫy của cô dùng đến tận 900 vạn mua một bộ trang sức

Hàn Đông Quân đau khổ nhìn Lâm Triệu My cầm chiếc hộp nhưng đi xuống

Lúc này Tiệp Ôn đang đứng trên sân khấu chỉnh micro chuẩn bị phát biểu

- Cảm ơn mọi người đã đến đây tham dự buổi đấu giá này, buổi đấu giá đã diễn ra thành công tôi sẽ đem tất cả quyền góp vào cô nhi viện. Xin mời Hàn tổng lên phát biểu một chút ý kiến của mình - Tiệp Ôn nhìn cô

Tề Ngạo Thần nhìn cô đứng lên, hình bóng nhỏ bé như in sâu vào mắt anh

Cô đứng dậy làm cho ai cũng dán mắt lên cô, cô thật sự rất xinh đẹp và mê hoặc

- Cảm ơn Tiệp tổng đã mời tôi, tôi muốn quyền góp 1 triệu đô la Mỹ vào tiền gửi đến các cô nhi viện để giúp cho các em nhỏ bị cha mẹ bỏ rơi - Cô đứng trên bục đồng dục tuyên bố

Lời nói của cô lại một lần nữa làm cho Tề Ngạo Thần nhớ đến đứa con mà hắn đã tự tay giết chết. Là chính hắn, hắn là người cha độc ác giết con mình trước khi nó được sinh ra đời

Hàn Yêu Hy nhìn Tề Ngạo Thần đang chống tay lên mặt, mày nhíu lại thì cười. Biết hối hận rồi à những gì anh gây ra cho tôi..

Hết chương 49

Thả cho esther 1 vote và comment cho mình có động lực viết nha các tình iu

48. Chương 50: Thuốc An Thần

Sau màn đấu giá gay gắt ai ai cũng vui vẻ chỉ có Hàn Đông Quân đang tức giận muốn đỏ mặt, Lâm Triệu My thì đứng chôn chân tại chỗ chịu trận

Hàn Yêu Hy cảm thấy hơi mệt nên chuẩn bị cùng Mac ra về, Tề Ngạo Thần thấy cô sắp đi ra xe cũng nhanh chóng chạy lại nắm cổ tay của cô

- Yêu Hy anh có chuyện muốn nói với em - Giọng Tề Ngạo Thần dịu dàng chưa bao giờ thấy kể cả Hàn Uyên Vân cũng chưa bao giờ nghe được giọng nói này

Cô xoay lại nhìn anh, giây phút nhìn rõ mặt cô dưới ánh đèn mờ của đường phố anh như chết lặng. Cô bây giờ ngày càng đẹp, vẻ đẹp tinh xảo không mất vẻ thuần khiết của cô ngày xưa

Anh buông tay cô ra - Yêu Hy, có thể nào nói chuyện với anh một chút không -

- Xin lỗi thất lễ rồi bây giờ tôi hơi mệt không tiếp chuyện được. Anh có thể nói chuyện với thuộc hạ của tôi
- Dứt lời không cho Tề Ngạo Thần nói gì không ngoảnh đầu - Mac cho cuộc hẹn của Tề tiên sinh vào lịch -

Cô xoay người bước lên xe để lại Mac và Tề Ngạo Thần. Mac cung kính

- Tiên sinh, ngày mai anh hãy đến toà thành chủ nhân sẽ rảnh vào ngày mai - Nói rồi Mac cúi chào đi lên xe, Mac rất muốn chủ nhân và người kia có thể nói chuyện rõ với nhau nên mới sắp xếp như vậy

Chiếc xe Rolls - Royce đen bóng chuyển động như xé toạt màn đêm, bỏ lại Tề Ngạo Thần vẫn còn đứng bất động ở đó. Anh cười nhạt cô ghét anh đến mức không muốn nói chuyện với anh dù chỉ một phút. Lặng lẽ đi đến chiếc xe lamborghini đánh xe rồi đi

Anh đi đến quán bar uống vài li rượu, từ lúc cô đi anh ngộ nhận ra anh không có hứng với bất kì một cô gái nào cả kể cả Hàn Uyên Vân. Mùi nước hoa của cô ta làm cho anh cảm thấy rất buồn nôn, lúc ấy anh rất nhớ mùi hương hoa lài trên người cô. Nhớ tất cả thuộc về cô, chỉ mong cơn say sẽ mang nỗi nhớ đã khắc sâu trong tâm trí của anh. Say đi say rồi sẽ không nhớ nữa

- Hàn Gia -

Hàn Uyên Vân hậm hực ngồi trong phòng khách vừa la toáng lên

- Mẹ cô ta về rồi chúng ta phải làm sao đây

Lâm Triệu My cũng không khác gì cô ta, vừa rồi bị cô ta lừa một vỏ đau như vậy thật là mất mặt, Lâm Triệu My đau đầu nhìn con gái mình

- Con có thôi ngay đi không ồn ào chết đi được

- Mẹ bây giờ con phải làm sao đây huhuhuhu

- Con hãy thuyết phục Tề Ngạo Thần kết hôn với con nhanh lên đi còn cô ta đừng quan tâm

Cô ta ngồi khóc ỉ ôi mãi

Hàn Yêu Hy lúc này đã về đến toà thành, cảm thấy hơi đau đầu cô đi tắm rửa mở lọ thuốc uống một viên thuốc an thần. Chống tay lên trán từ lúc mất đi bé con sinh linh bé bỏng đó cô bắt đầu mất ngủ nhiều đêm, cầm cuốn lịch bên cạnh tủ đầu giường lên nhìn vào dấu gạch màu đỏ chói trên đó khuôn mặt cô trở nên đau thương. Dần dần thuốc ngấm vào cơ thể, cô sụp mí mắt chìm vào giấc ngủ sâu

Hết chương 50

Thả cho esther 1 vote và comment nha các tình iu

49. Chương 51: Ngày Này Sáu Năm Trước

Cảm thấy mấy ngày nay có ý tưởng ghê nên đăng liên tục cho các tình iu đọc hehe

Sáng sớm ngày hôm sau ánh nắng ban mai làm toà thành màu đỏ rạng rỡ dưới mặt trời nhẹ vào buổi sáng, đồng hồ Châu âu được cách điệu tỉ mỉ bằng gỗ đính trên tường điểm đúng 6h sáng

Hàn Yêu Hy hôm nay ăn mặc cực kỳ đơn giản và khác lạ, cô mặc chiếc áo sơ mi cùng quần jean bó dài. Mái tóc màu nâu được buộc lên gọn gàng lộ ra chiếc cổ trắng ngần, cả khuôn mặt của cô đều được tẩy trang chỉ bôi một chút son dưỡng nhẹ. Nhìn cô lúc này không còn đáng vẻ sắc xảo lạnh lùng như ngày trước nữa, cô chỉ là một cô gái thuần khiết nhưng đáng tiếc đôi mắt của cô không giống như vậy. Đôi mắt u buồn là vực sâu không thấy đáy

Cô đi xuống garage, lấy chiếc xe màu đỏ rượu của cô. Lên xe chạy ra khỏi garage, các người canh cổng thấy chiếc xe chạy ra liền lật đặt mở cổng, ai cũng biết đó là chủ nhân của bọn họ

Chạy trên đường cô ghé ngang mua một bó hoa hướng dương, cùng vài nén hương, rồi lên xe phóng điên cuồng trên đường cao tốc. Không lâu sau hai bên đường không còn là toà nhà hay cao ốc nữa

Chỉ vồn vện là hai đồng cỏ xanh ngát, cô tắt máy ngồi trên xe một lúc rồi mở cửa bước xuống. Mùi của cây cỏ ập vào khoang mũi cô, cô đứng đó hít thật sâu rồi tay rút túi quần tay cầm bó hướng dương đi vào một bãi đất bỏ hoang.

Đi vào sâu bên trong, cô dừng lại trước một bia mộ nhỏ được khắc tên Hàn Thiên Mặc nét chữ ngay ngắn, dứt khoát.

Cô ngồi xổm xuống cầm bó hướng dương để bên cạnh bia, đốt vài nén hương cầm lên cắm vào lưu hương.

Lấy trong túi xách gói khăn giấy, lau nhẹ lên cái tên đó. Con trai ở bên dưới có lạnh không, mẹ xin lỗi mẹ không làm gì được cho con. Con hãy mạnh mẽ và sống hạnh phúc nhé, mẹ luôn ghi nhớ con vào lòng con trai của mẹ.

Đã 6 năm trôi qua bây giờ mẹ mới trở về để thăm con, mẹ tệ quá nhỉ bỏ con lâu như vậy.

Cô không thể nào rơi nước mắt được nữa chỉ là trong lòng đã đượm một bầu trời ảm đạm. Cô đã từng đau, đau lắm đau đến nổi nghẹt thở đau đến tê tâm liệt phế đau cả trong lẫn ngoài. Những cơn đau qua đi để lại vết sẹo thật nhiều và dài chúng chồng chất lên nhau. Vậy ai sẽ làm thuốc bôi cho những vết sẹo phai mờ đây

Ngồi trước mộ cô ánh mắt đau thương nhìn vào tấm bia trước mặt, lão Thiên như thấu được nỗi lòng của cô mây đen ùn ùn kéo đến che lấp cả một khoảng trời

Những hạt mưa nặng hạt rơi trên tấm lưng mỏng manh của cô, Hàn Yêu Hy tay ôm hai chân mắt vẫn nhìn vào tấm bia trước mặt, không chớp mắt. Cơn mưa chấm dứt cô như sực tỉnh đứng dậy xoay người dứt khoát rời đi cô không dám nhìn nữa. Đã mấy năm tung hoành trong hắc bạch đạo cô không sợ gì nhưng hôm nay lại như vậy thật đáng cười mà.

Cô chạy xe đi về toà thành trong tâm trạng đến cô còn chẳng hiểu được

Hết chương 51

Thả cho esther 1 vote và comment nha mọi người để cho mình có động lực viết tiếp ạ

50. Chương 52: Muốn Chuộc Lỗi Sao

Mình xinh tặng chap này cho các bạn

user91127859 anhn2188 ancoal24 Fuyuki1991 Cảm ơn các bạn luôn vote cho mình nhé

-Tề Thị -

Tần Phó đang đứng trước mặt Tề Ngạo Thần tay cầm sổ tay ghi chú những gì hắn dặn

- Huỷ bỏ hết tất cả lịch hẹn chiều nay

Tần Phó đờ người ra - Chủ tịch kể cả họp hội đồng luôn sao - Tần Phó thắc mắc chủ tịch luôn luôn là 1 kẻ cường công việc nhưng sao hôm nay lại như vậy

- Uhm - Tề Ngạo Thần đứng lên cầm áo vest thông thạo mặc vào động tác có chút vội vã

Hắn ra khỏi công ty đi đến địa chỉ toà thành của cô mà Mac đã cho, đáng lẽ ra từ sáng anh đã đi nhưng sợ cô bận việc hay chưa ngủ dậy nên anh quyết định buổi chiều mới đến. Nghĩ đến cô anh lại cảm thấy lòng mình hạnh phúc.

" Kết " Chiếc xe đỏ rượu trắng gấp một phút, Hàn Yêu Hy cả người ướt sũng đi vào phòng khách

Cùng lúc Mac, Hồ Diệp, quản gia và các người hầu đi ra thấy cô đều sửng sốt

- Chủ nhân người làm sao vậy tại sao lại ướt như thế này - Hồ Diệp chạy đi lấy khăn trùm cả người Hàn Yêu Hy vào trong khăn lông ấm áp

- Được rồi ta không sao, ta ở trong thư phòng đừng làm phiền - Hàn Yêu Hy lau qua loa rồi đưa chiếc khăn vào tay Hồ Diệp sai bước lên lầu

- Chủ nhân người có muốn ăn chút gì đó không từ hôm qua đến giờ người chưa ăn gì - Hồ Diệp nhìn cô đang từng bước đi lên cầu thang

- Không đói - Vứt lại hai câu cô bỏ lên lầu đóng chặt cửa, đi đến ghế ngồi xuống ngã người ra sau tay xoa hai thái dương đang đau kịch liệt. Ngồi dậy lấy một vài tài liệu ra xem xét đã bỏ bê 2 ngày xem ra rất nhiều. Nhìn xấp tài liệu trước mặt cao như núi thì đầu cô lại đau như bị bổ ra. Đứng lên đi tìm một chút rượu uống, cô lựa chai rượu 1976, đổ vào ly thủy tinh một tay nâng ly rượu để ngay miệng uống một hơi hết cạn ly rượu đầy

Tề Ngạo Thần đã đến trước cổng cao lớn được canh giữa nghiêm ngặt của toà thành, hắn cảm thấy rất bình thường. Cô ấy có cả tập đoàn Hy thị như thế toà thành này đáng gì

Đang suy nghĩ, một người cả thân màu đen đi lại gõ vào kính xe " Cốc cốc"

- Tiên sinh, tôi có thể giúp gì cho anh

- Tôi muốn gặp chủ nhân của toà thành là Hàn Yêu Hy.

- Vâng cho hỏi anh là ai có hẹn trước không

Mặt anh không tức giận rất bình thường đáp lại

- Có hẹn trước, Tề Ngạo Thần

Từ trước đến giờ là người khác đợi anh không bao giờ anh đợi người khác. Nhưng cô là ngoại lệ chắc chắn sau này cô sẽ là ngoại lệ nhiều nhất của hắn

Người đàn ông đó vâng vâng dạ dạ rồi đi liên hệ với Mac

Nghe đến Tề Ngạo Thần đã đến trước cổng, Mac chỉ cười nhẹ lạnh giọng ra lệnh - Cho vào -

Cánh cổng từ từ mở ra, anh đánh xe đi chậm chậm vào toà thành. Càng đi anh càng ngạc nhiên với khung cảnh quanh đây chỉ toàn là màu đỏ rượu và trắng. Đi đến cửa chính toà thành hắn bắt gặp Mac đang đứng trước cửa liền đi lại

- Tề tiên sinh chào anh

- Uhm chủ nhân của anh đâu rồi

- Chủ nhân đang làm việc mời anh ngồi ghế tôi sẽ đi gọi chủ nhân

Tề Ngạo Thần ngồi xuống ghế sofa bằng lông sói nhìn xung quanh, tại sao cô lại lựa màu tối như vậy chứ còn nữa trên tường chỉ toàn súng và đầu động vật nhìn vào thật ghê rợn

Hàn Yêu Hy buông bút xuống thở dài, những tập tài liệu cuối cùng cũng được cô xử lý xong. Tiếng gõ của vang lên là tiếng của Mac

- Lão đại có Tề tiên sinh muốn gặp

Tề Ngạo Thần sao, không ngờ anh lại tưởng lời cô nói thật hôm nay còn đến tận cửa để làm gì chuộc lỗi sao
Hết chương 52

Thả cho esther 1 vote và comment nha các tình iu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-cuong-nhan-cung-tong-tai-phuc-hac>